EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 20.5.2008
KOM(2008) 306 lopullinen

2008/0103 (CNS)
2008/0104 (CNS)
2008/0105 (CNS)
2008/0106 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

viljelijöille yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti maksettavien suorien tukien järjestelmää koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS,

yhteisen maatalouspolitiikan muuttamisesta asetuksia (EY) N:o 320/2006, (EY) N:o 1234/2007, (EY) N:o 3/2008 ja (EY) N:o […]/2008 muuttamalla

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 muuttamisesta

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

maaseudun kehittämistä koskevista yhteisön strategisista suuntaviivoista (ohjelmakausi 2007–2013) tehdyn päätöksen 2006/144/EY muuttamisesta

(komission esittämä)

{SEK(2008) 1885}
{SEK(2008) 1886}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN SYYT JA TAVOITTEET

Marraskuun 20. päivänä 2007 annetussa komission tiedonannossa ”YMP:n uudistuksen ”terveystarkastuksen” valmistelu” esitetyt päätavoitteet olivat YMP:n uudistuksen täytäntöönpanon arviointi sekä tarvittavien muutosten tekeminen uudistusprosessiin politiikan yksinkertaistamiseksi, uusien markkinamahdollisuuksien hyödyntämiseksi sekä ilmastonmuutoksen, vesihuollon ja bioenergian kaltaisiin uusiin haasteisiin vastaamiseksi.

Viime kuukausina yksi edellä mainituista tavoitteista eli uusien markkinamahdollisuuksien hyödyntäminen on noussut entistä enemmän esille, kun monien maataloushyödykkeiden hinnat ovat äkisti nousseet poikkeuksellisen korkealle. Hintojen jatkuva nousu vuonna 2006 ja vuoden 2007 ensimmäisellä puoliskolla antoi pontta jo marraskuun tiedonannon päätelmille, joiden mukaan loputkin YMP:n tarjonnan sääntelyvälineet olisi poistettava (tämä koski erityisesti maitokiintiöitä ja kesannointivelvoitetta). Tällaisen kehityksen syntysyitä ja sitä, miten EU voisi parhaiten tilanteeseen reagoida, käsitellään erillisessä komission tiedonannossa.

Marraskuussa julkaistun terveystarkastusta koskevan tiedonannon tärkeimmät päätelmät YMP:n tuoreimmista uudistuksista pätevät kuitenkin edelleen. Uudistukset käynnistivät uuden vaiheen YMP:n uudistusprosessissa: suurin osa suorista tuista irrotettiin tuotannosta tilatukijärjestelmän käyttöönoton myötä. Vuonna 2003 tätä sovellettiin peltokasvi-, naudanliha-, lampaanliha- ja maito-aloihin, vuonna 2004 oliiviöljy-, puuvilla- ja tupakka-aloihin. Osana vuoden 2003 uudistusta myös maaseudun kehittämispolitiikkaa vahvistettiin myöntämällä lisävaroja ja uudistamalla sen välineitä vuonna 2005. Uudistusprosessi jatkui vuonna 2006 sokerialalla ja vuonna 2007 hedelmä- ja vihannesalalla sekä viinialalla.

Edellä mainitut uudistukset ovat merkki YMP:n merkittävästä suunnanmuutoksesta; tänään YMP pystyy paremmin saavuttamaan perustavoitteensa.

- Tuottajien saama tuki on pitkälti (90-prosenttisesti) irrotettu tuotantopäätöksistä, joten EU:n viljelijät voivat tehdä valintansa markkinasignaalien perusteella sekä luottaa tilansa potentiaaliin ja omiin mieltymyksiinsä mukautuessaan talousympäristönsä muutoksiin. Tämä on tehokkain tapa antaa viljelijöille tulotukea.

- Siirtyminen pois tuotantotuesta (jota yleisesti pidetään aiempien ylijäämäongelmien alkulähteenä) ja EU:n tukihintojen alentaminen ovat tuoneet EU:n maatalouden paljon lähemmäksi maailmanmarkkinoilta, parantaneet markkinatasapainoa ja vähentäneet budjettikustannuksia, jotka liittyivät interventiovarastoihin ja ylijäämien hävittämiseen.

- Uudistusprosessi paransi EU:n maatalouden kilpailukykyä. Riippumatta siitä että EU:n osuus useimmista perustuotteiden markkinoista pieneni, EU:sta tuli maatalousalan suurin, lähinnä kalliiden tuotteiden viejä. Samalla EU säilyi maailman suurimpana maataloustuotteiden tuojana ja kehitysmaiden ehdottomasti suurimpana markkina-alueena.

- YMP auttaa enenevässä määrin vähentämään ympäristön pilaantumisvaaroja ja tarjoamaan yhteisöjemme odottamia julkishyödykkeitä. Tuottajien saama tuki nimittäin perustuu nyt täydentävien ehtojen kautta ympäristöä, elintarvikkeiden turvallisuutta ja eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten noudattamiseen.

- Vahvistetulla maaseudun kehittämispolitiikalla puolestaan tuetaan myös ympäristön ja maaseutumaisemien suojelemista sekä luodaan kasvua, työpaikkoja ja innovointia maaseutualueilla ja erityisesti syrjäisillä, harvaan asutuilla ja selvästi maataloudesta riippuvaisilla alueilla.

Edellä esitetty osoittaa, että YMP on tänään perin juurin erilainen kuin ennen. Tiedonannossa ”YMP:n uudistuksen ”terveystarkastuksen” valmistelu” todetaan seuraavaa: "Jotta YMP kuitenkin olisi edelleen nykyiseen ja tulevaan tähtäävä politiikka, sen on pystyttävä arvioimaan välineitään ja selvittämään, toimivatko ne niin kuin niiden pitäisi ja minkälaisia mukautuksia tarvitaan asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen, ja pystyttävä mukautumaan uusiin haasteisiin".

Komissio on tiedonannossa esitetyn mukaisesti laatinut lainsäädäntöehdotuksia, joihin liittyy YMP:n terveystarkastuksen vaikutuksia koskeva arviointi. Sidosryhmiä ja muita EU:n toimielimiä on kuultu laajalti.

Lainsäädäntöehdotukset liittyvät kolmeen perusasetukseen:

– Neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä,

– Neuvoston asetus (EY) N:o 1234/2007, annettu 22 päivänä lokakuuta 2007, maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus),

– Neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005, annettu 20 päivänä syyskuuta 2005, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen.

Vaikka nämä ehdotukset eivät johdakaan perusteelliseen uudistukseen, ne vaikuttavat YMP:n tulevaisuuden kehitykseen, joka on johdonmukainen komission yleistavoitteen ja perustamissopimuksen vaatimusten kanssa kestävän ja markkinasuuntautuneen maatalousalan edistämiseksi.

2. TILATUKIJÄRJESTELMÄ JA YHTENÄISEN PINTA-ALATUEN JÄRJESTELMÄ

2.1. Yksinkertaistaminen

Sääntelyn parantaminen ja lainsäädännön yksinkertaistaminen on yksi komission poliittisista prioriteeteista vuosina 2004–2009. YMP:n vuoden 2003 uudistus avasi pääväylän kohti lainsäädännön yksinkertaistamista siirtämällä valtaosan viljelijöille maksettavista suorista tuista tilatukijärjestelmään ja ottamalla vuonna 2007 käyttöön maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn.

Kokemukset osoittavat, että tilatukijärjestelmä on vähentänyt hallinnollista taakkaa, estänyt tarpeettomia julkisia menoja, kohentanut YMP:n kuvaa yleisön keskuudessa ja parantanut YMP:n kilpailukykyä. Yksinkertaistamista voidaan silti jatkaa erityisesti täydentävien ehtojen ja vielä tuotantoon osittain sidottujen tukien osalta.

Täydentävät ehdot

YMP:n vuoden 2003 uudistus toi tilatukijärjestelmään täydentävät ehdot. Tämä tarkoittaa, että tilatuen saamisen edellytyksenä ovat ympäristöön, elintarviketurvallisuuteen ja eläinten hyvinvointiin liittyvän lainsäädännön noudattaminen sekä vaatimus pitää maa hyvässä kunnossa maatalouden ja ympäristön kannalta.

Täydentävien ehtojen täytäntöönpanoon liittyy jäsenvaltioissa käytännön ongelmia, kuten myös komissiossa tilien tarkastukseen ja hyväksymiseen liittyvien tarkastusten yhteydessä. Tämän vuoksi komissio ryhtyi tarkastelemaan täydentävien ehtojen soveltamisalaa järjestelmän yksinkertaistamiseksi ja tavoitteiden tarkentamiseksi. Ehdotuksilla halutaan poistaa eräät lakisääteiset hoitovaatimukset, joita ei pidetä asianmukaisina tai viljelijän vastuualueeseen kuuluvina. Samoin niillä otetaan käyttöön hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimukset, joilla säilytetään kesannoinnin ympäristöhyödyt ja vastataan vesihuollon asettamiin haasteisiin.

Tuotantoon osittain sidottu tuki

Eräät jäsenvaltiot katsoivat vuoden 2003 uudistuksen yhteydessä, että tukien irrottaminen kokonaan tuotannosta synnyttäisi lukuisia riskejä, joita voivat olla tuotannon lopettaminen, jalostusteollisuuden raaka-ainepula tai sosiaaliset ja ympäristöongelmat alueilla, joilla on vähän elinkeinovaihtoehtoja. Tämän vuoksi eräillä aloilla päätettiin pitää tietty osuus tuista tuotantoon sidottuna.

Kokemukset, jotka on saatu tuen tuotannosta irrottamisesta, osoittavat, ettei se yleisesti ottaen ole tuonut dramaattisia muutoksia tuotantorakenteisiin EU:n tasolla ja että se on saanut viljelijät tuottamaan tuotteita markkinoiden kysynnän mukaisesti kestävämmällä tavalla. On myös korostettava, että kahden rinnakkaisen järjestelmän ylläpito (tuotantoon sidotut tuet ja tuotannosta irrotetut tuet) ei ole edistänyt jäsenvaltioiden kansallisten ja alueellisten hallintojen yksinkertaistamista.

Sen vuoksi nyt ehdotetaan tuotantoon sidottujen tukien saattamista YMP:n uudistuksen periaatteiden mukaisiksi siten, että ne poistetaan ja siirretään tilatukijärjestelmään. Poikkeuksena ovat kuitenkin emolehmäpalkkio sekä lammas- ja vuohipalkkio. Näissä tapauksissa jäsenvaltiot voisivat säilyttää nykyisen tuotantoon sidotun tuen säilyttääkseen taloudellisen toiminnan alueilla, joilla elinkeinovaihtoehdot ovat vähäiset tai olemattomat.

Muut lainsäädännön yksinkertaistamiseen liittyvät kysymykset

Ehdotus sisältää myös muita toimenpiteitä, joilla pyritään yksinkertaistamaan tilatukijärjestelmää. Erityisesti kansallisten varantojen käyttöä, tukioikeuksien siirtoa, tukioikeuksien muuttamismahdollisuutta ja maksumääräaikoja on joustavoitettu. Kesannointioikeuksien poistamista ehdotetaan.

2.2. Kohti kiinteämääräisempää tuotannosta irrotettua tukea

Vuoden 2003 uudistuksella YMP:n avaintekijäksi tuli tuotannosta irrotettu tilatuki. Sen päätavoitteena oli luoda suorien tukien järjestelmä, jossa viljelijä voi toimia markkinasuuntautuneesti, joka on hallinnollisesti mahdollisimman yksinkertainen ja joka on yhteensopiva WTO:n kanssa. Jäsenvaltioilla oli mahdollisuus panna järjestelmä täytäntöön joko historiallista tai alueellista mallia noudattaen:

– historiallinen malli: tukioikeudet perustuvat tuottajakohtaisiin historiallisiin viitemääriin,

– alueellinen malli: kiinteämääräiset tukioikeudet perustuvat viljelijöiden tietyllä alueella viitekaudella saamiin määriin.

Nykyisen lainsäädännön mukaan jäsenvaltiot eivät voi muuttaa tilatukijärjestelmän täytäntöönpanomallista tekemäänsä päätöstä. Kokemuksen mukaan nykyjärjestelmiin on tarpeen tai suotavaa tehdä eräitä muutoksia. Esimerkiksi historiallisessa mallissa tuen eroja on tulevaisuudessa yhä vaikeampi perustella, kun viitekaudet jäävät kauemmas menneisyyteen.

Toisaalta alueellisessa mallissa viljelijöiden tuet jakaantuvat tasapuolisemmin, vaikka tukea aluksi jaettiin jonkin verran uudelleen.

Sen vuoksi komissio on ehdottanut, että jäsenvaltiot voisivat mukauttaa tilatukijärjestelmäänsä siirtymällä asteittain kohti kiinteämääräisempiä tukioikeuskohtaisia tukia. Näin tilatukijärjestelmästä tulisi tehokkaampi ja yksinkertaisempi. Samalla ehdotuksiin sisältyy joukko toimenpiteitä tilatukijärjestelmän täytäntöönpanon yksinkertaistamiseksi.

2.3. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän voimassaolon jatkaminen

Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä otettiin EU:hun 1. toukokuuta 2004 liittyneissä jäsenvaltioissa käyttöön alustavana vaiheena matkalla kohti tilatukijärjestelmää. Tarkoituksena oli helpottaa uusien jäsenvaltioiden maatalousalojen mukautumista EU:hun. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä on siirtymäkauden järjestelmä, jossa autetaan EU-10- ja EU-2-maita sopeutumaan EU:hun joustavasti ottaen huomioon, että niiden yleinen ja maaseudun elinkeinoelämä on hyvin eri tasolla kuin EU-15:ssä.

Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltavien jäsenvaltioiden on siirryttävä tilatukijärjestelmään vuonna 2011 (Bulgarian ja Romanian vuonna 2012). Näyttää kuitenkin asianmukaiselta sallia niiden jatkaa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää vuoteen 2013 saakka. Tämä on yhdenmukaista EU-15:tä koskevan päätöksen kanssa, sillä nämä jäsenvaltiot voivat tarkistaa tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa ja siirtyä kohti kiinteämääräisempiä tukia.

2.4. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 69 artiklan tarkistus

Viljelijöille myönnettävien suorien tukien järjestelmiä koskevan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 69 artiklan mukaan tilatukijärjestelmää soveltavat jäsenvaltiot voivat tietyillä aloilla pidättää enintään 10 prosenttia suorille tuille vahvistetuista kansallisista enimmäismääristään ja osoittaa ne kyseisillä aloilla toimenpiteisiin, jotka liittyvät ympäristönsuojeluun, ympäristön tilan parantamiseen tai maataloustuotteiden laadun ja kaupan pitämiseen parantamiseen.

Jotta jäsenvaltiot voisivat joustavammin vastata YMP:n yleissuuntauksen mukaisiin tarpeisiin, 69 artiklaa ehdotetaan laajennettavaksi seuraavasti:

– poistetaan rajoitus, jonka mukaan lineaariset vähennykset on tehtävä ja säilytettävä samalla alalla,

– otetaan mukaan toimenpiteet, joilla korvataan tuottajille eräillä maitoon, naudanlihaan, lampaanlihaan, vuohenlihaan ja riisiin erikoistuneilla alueilla aiheutuvia erityishaittoja,

– annetaan mahdollisuus käyttää pidätettyjä määriä täydentämään tukioikeuksia alueilla, joilla sovelletaan rakenneuudistus- ja/tai kehittämisohjelmia,

– säädetään eräin edellytyksin tuesta tiettyihin riskinhallintatoimenpiteisiin (satovakuutus luonnonmullistusten varalta ja eläintauteihin liittyvät sijoitusrahastot),

– rajoitetaan 2,5 prosenttiin enimmäismäärästä toimenpiteet, jotka eivät varmuudella ole WTO:n vihreään laatikkoon liittyvien edellytysten mukaisia,

– sallitaan myös yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltavien jäsenvaltioiden soveltaa tätä säännöstä.

2.5. Tuen mukauttaminen

Tuen mukauttaminen on talousarviomäärärahojen siirtoa, jossa viljelijöille maksettaviin suoriin tukiin (ensimmäinen pilari) sovelletaan prosenttimääräistä vähennystä, ja näin saadut varat osoitetaan maaseudun kehittämistoimenpiteisiin (toinen pilari).

Vuoden 2003 uudistuksessa sovittiin kaikkiin EU-15-jäsenvaltioihin sovellettavasta pakollisesta tuen mukauttamisesta siten, että vuodesta 2005 taso on 3 prosenttia ja taso nousee 4 prosenttiin vuonna 2006 ja 5 prosenttiin vuodesta 2007 alkaen. Käyttöön otettiin 5 000 euron vapaaosa, jonka alittavalta osuudelta suoria tukia ei vähennetä.

Tiedonannossa ”YMP:n uudistuksen ”terveystarkastuksen” valmistelu” esitetään joukko YMP:n uusia ja nykyisiä haasteita, kuten ilmastonmuutos, riskinhallinta, bioenergia, vesihuolto ja biologinen monimuotoisuus, ja katsotaan maaseudun kehittämispolitiikan olevan yksi mahdollisuus vastata näihin haasteisiin.

Maaseudun kehittämispolitiikan toimenpiteet tarjoavat jo nyt useita vaihtoehtoja uusiin haasteisiin vastaamiseksi, ja jäsenvaltiot ovat sisällyttäneet vastaavia toimenpiteitä vuosien 2007–2013 maaseudun kehittämisohjelmiinsa. Maaseudun kehittämisen määrärahojen käytöstä vuonna 2007 saadut ensimmäiset kokemukset osoittavat kuitenkin, että jäsenvaltiot tarvitsevat budjetoitua enemmän määrärahoja.

Jotta jäsenvaltiot voisivat käsitellä yhä lisääntyviä tarpeita uusiin haasteisiin vastaamiseksi maaseudun kehittämistoimenpiteitä soveltamalla, pakollista tuen mukauttamista ehdotetaan korotettavaksi 8 prosentilla. Lisäksi uuteen järjestelmään ehdotetaan lisättäväksi progressiivinen lisäosio, joka perustuu seuraaviin periaatteisiin:

– kaikki tuen mukauttamisesta saatavat uudet varat jäävät siihen jäsenvaltioon, jossa ne ovat kertyneet,

– EU-15:ssä tuen mukauttamismekanismia, jota sovelletaan kaikkiin 5 000 euroa ylittäviin tukiin, korotetaan 2 prosentilla vuosittain vuodesta 2009 alkaen, kunnes vuonna 2012 saavutetaan ylimääräiset 8 prosenttia (nykyisten 5 prosentin lisäksi),

– otetaan käyttöön progressiivinen menetelmä, jolla tukia vähennetään 3 prosentin lisävähennyksillä tiettyjen kynnysten mukaisesti; suorien tukien varainhoitoa varten ehdotetaan uutta järjestelmää, jossa vahvistetaan jäsenvaltiokohtaiset nettoenimmäismäärät;

– seuraavassa taulukossa esitetään tuen mukauttamisen kokonaisprosentit (nykyiset ja lisäprosentit):

Kynnys	2009	2010	2011	2012
1–5 000	0	0	0	0
5 000–99 999	5 % + 2 %	5 % + 4 %	5 % + 6 %	5 % + 8 %
100 000–199 999	5 % + 5 %	5 % + 7 %	5 % + 9 %	5 % + 11 %
200 000–299 999	5 % + 8 %	5 % + 10 %	5 % + 12 %	5 % + 14 %
yli 300 000	5 % + 11 %	5 % + 13 %	5 % + 15 %	5 % + 17 %

– tuen mukauttamista aletaan soveltaa EU-10:een vuonna 2012 kolmen prosentin perusvelvoitteella (13 prosentin sijasta). Bulgaria ja Romania jätetään mekanismin ulkopuolelle suorien tukien asteittaisen käyttöönoton osalta.

2.6. Tukirajoitukset

EU-25:ssä 46,6 prosenttia suorien tukien saajista saa alle 500 euroa. Lukuun sisältyy pääasiassa pienviljelijöitä, mutta eräissä jäsenvaltioissa myös sellaisia tuensaajia, joiden tuen arvo on pienempi kuin sen hallinnointikustannukset.

Suorien tukien hallinnon yksinkertaistamiseksi ja kustannusten karsimiseksi ehdotetaan, että jäsenvaltioiden on otettava kriteeriksi joko tuen tilakohtainen vähimmäismäärä (250 euroa) tai tukikelpoisen alan vähimmäiskoko (1 hehtaari) tai molemmat. Niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa maatilat ovat pääasiassa hyvin pieniä, säädetään kuitenkin erityissäännöksestä.

3. MAATALOUDEN YHTEINEN MARKKINAJÄRJESTELY

3.1. Markkinoiden interventiomekanismit

Komissio on analyysien perusteella tullut siihen johtopäätökseen, että markkinoiden tarjonnan sääntelyvälineiden ei pitäisi olla hidaste EU:n viljelijöille, jotka pyrkivät vastaamaan markkinasignaaleihin, vaan niistä pitäisi tehdä todellinen turvaverkko. Sen vuoksi julkista interventiota koskevia säännöksiä ehdotetaan yksinkertaistettaviksi ja yhdenmukaistettaviksi tarjouskilpailujärjestelmää laajentamalla.

Vilja-alalla ehdotetaan leipävehnää koskevan tarjouskilpailumenettelyn käyttöönottoa, ja rehuviljoihin taas sovellettaisiin samaa mallia kuin maissiin (interventiomäärä lasketaan nollaan). Durumvehnän interventio ehdotetaan poistettavaksi nykyisten ja odotettujen markkinaolosuhteiden perusteella. Samasta syystä myös riisin ja sianlihan interventio ehdotetaan poistettavaksi. Voita ja rasvatonta maitojauhetta koskevia tarjouskilpailusäännöksiä sovelletaan myös.

3.2. Kesannointivelvoitteen poistaminen

Kesannointivelvoite tarjonnan sääntelyvälineenä ehdotetaan poistettavaksi ottaen huomioon markkinanäkymät ja tilatukijärjestelmän täytäntöönpano. Täydentäviä ehtoja ja maaseudun kehittämistä koskevissa ehdotuksissa jäsenvaltioille annetaan kuitenkin riittävät välineet sen varmistamiseksi, että nykyiset kesannoinnin ympäristöhyödyt voidaan säilyttää.

3.3. Maitokiintiöiden asteittainen lakkauttaminen

Maitokiintiöt otettiin vuonna 1984 käyttöön liikatuotannon vuoksi. Nykyisten markkinanäkymien mukaan olosuhteita, joiden vuoksi maitokiintiöt otettiin tuolloin käyttöön, ei enää ole. Koska maitokiintiöt raukeavat vuonna 2015, maitoalaa on asianmukaista auttaa asteittaisilla siirtymätoimenpiteillä sopeutumaan markkinoihin ilman maitokiintiöitä vuoden 2015 jälkeen. Jotta maitoala saisi pehmeän laskun maitokiintiöiden poistuttua, kiintiöihin ehdotetaan asteittaista vuotuista lisäystä.

Maitokiintiöiden asteittaisen lakkauttamisen arvellaan yleisesti laajentavan tuotantoa, alentavan hintoja ja lisäävän alan kilpailukykyä. Joillakin alueilla, erityisesti vuoristoalueilla (muttei yksinomaan niillä) vähimmäistuotannon säilyttämisen odotetaan kuitenkin olevan ongelmallista. Näitä ongelmia voidaan ratkaista soveltamalla erityistoimenpiteitä suorien tukien järjestelmää koskevan asetuksen 68 artiklan nojalla.

3.4. Maitoalan erityistuet

Ehdotuksen mukaan juuston yksityisen varastoinnin tuki kuten myös konditoriatuotteiden ja jäätelöiden valmistukseen sekä suoraan kulutukseen tarkoitetun voin myyntituki poistetaan. Näitä järjestelmiä ei enää tarvita tukemaan markkinoita, minkä vuoksi ne olisi poistettava.

Nykyisessä asetuksessa säädetään pakollisesta tuesta voin yksityisen varastoinnin tuen, eläinten rehuksi tarkoitetun rasvattoman maitojauheen tuen ja kaseiinin tuotantotuen osalta. Nyt ehdotetaan, että komissio voisi päättää markkinatilanteen perusteella, onko tällainen tuki tarpeen.

3.5. Muut tukijärjestelmät

Eräät pienet tukijärjestelmät ehdotetaan irrotettaviksi tuotannosta ja siirrettäviksi tilatukijärjestelmään kilpailukyvyn parantamiseksi ja järjestelmien yksinkertaistamiseksi. Hamppu, valkuaiskasvit ja pähkinät voidaan siirtää tilatukijärjestelmään ilman siirtymäkautta. Riisin, kuivatun rehun, tärkkelysperunoiden ja pitkäkuituisen pellavan tilatukijärjestelmään sisällyttämiselle ehdotetaan siirtymäaikaa viljelijöiden auttamiseksi ja jalostusteollisuuden asteittaisen mukautumisen mahdollistamiseksi. Energiakasvien tukijärjestelmä ehdotetaan lakkautettavaksi bioenergian erittäin suuren kysynnän vuoksi.

4. UUDET HAASTEET JA MAASEUDUN KEHITTÄMISPOLITIIKKA

Koska YMP:n kokonaismäärärahoille on vahvistettu enimmäismäärä vuoteen 2013 saakka, maaseudun kehittämiseen saadaan lisävaroja vain lisäämällä pakollista tuen mukauttamista.

Lisävaroja tarvitaan EU:n ponnistelujen lisäämiseksi kysymyksissä, jotka liittyvät ilmastonmuutokseen, uusiutuvaan energiaan, vesihuoltoon ja biologiseen monimuotoisuuteen.

- Ilmastosta ja energiasta on tullut ensisijaisia tavoitteita, sillä EU johtaa pyrkimyksiä maailmanlaajuiseen vähähiiliseen talouteen. EU:n johtajat puolsivat maaliskuussa 2007 komission ehdotuksia hiilidioksidipäästöjen leikkaamiseksi vähintään 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä (30 prosenttia, jos maailmanlaajuisista tavoitteista päästään sopuun) ja sitovan 20 prosentin tavoitteen asettamiseksi uudistuvien energialähteiden käytölle, mukaan luettuna biopolttoaineiden 10 prosentin osuus bensiinin ja dieselpolttoaineen kulutuksesta. Maa- ja metsätalous voi omalta osaltaan merkittävästi edistää bioenergian raaka-aineiden tuotantoa, hiilidioksidin talteenottoa ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä entisestään.

- EU:n vesipolitiikkaa koskevat tavoitteet esitetään vesipuitedirektiivissä, jota aletaan panna täysimääräisesti täytäntöön vuosina 2010–2012. Koska maa- ja metsätalous on merkittävin veden ja vesivarojen käyttäjä, sillä on myös tärkeä rooli kestävässä vesihuollossa sekä määrällisesti että laadullisesti. Vesihuollon merkitys tulee yhä kasvamaan pyrittäessä selviytymään väistämättömästä ilmastonmuutoksesta.

- Jäsenvaltiot ovat sitoutuneet pysäyttämään biologisen monimuotoisuuden vähenemisen vuoteen 2010 mennessä, mihin tavoitteeseen ei todennäköisesti päästä. Suuri osa Euroopan biologisesta monimuotoisuudesta riippuu maa- ja metsätaloudesta; ponnisteluja biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi on lisättävä erityisesti ilmastonmuutoksen odotettujen vaikutusten ja veden lisääntyvän kysynnän vuoksi.

Jäsenvaltioita kannustetaan hyödyntämään vuosina 2010–2013 käytettävissä oleva lisärahoitus täysimääräisesti ja mukauttamaan strategioitaan ja ohjelmiaan sen mukaisesti. Erityisesti toimintalinjan 1 alaisia investointitukia voidaan suunnata energiaa, vettä ja muita tuotantopanoksia säästäviin koneisiin ja laitteisiin sekä uusiutuvan energian (ja sen raaka-aineiden) tuotantoon tiloilla ja niiden ulkopuolella. Toimintalinjassa 2 maatalouden ympäristö- ja metsätoimenpiteitä voidaan käyttää erityisesti biologiseen monimuotoisuuteen, vesihuoltoon ja ilmastonmuutoksen lieventämiseen liittyvien toimien toteuttamiseksi. Toimintalinjoissa 3 ja 4 voidaan tukea paikallisia uusiutuvaan energiaan liittyviä hankkeita.

Tältä osin uusiin haasteisiin vastaamisessa auttaa seitsemäs tutkimuksen puiteohjelma, josta saadaan arvokasta tukea maatalousalan innovaatioihin ja politiikan kohdentamiseen.

5. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

YMP:n vuoden 2003 uudistuksessa säädettiin sisäänrakennetusta rahoituskurimekanismista, jota on sovellettu varainhoitovuodesta 2007 alkaen, jos odotetut menot uhkaavat ylittää markkinamenoille ja suorille tuille vahvistetut enimmäismäärät. Ehdotuksessa ei kajota mekanismin soveltamisperiaatteisiin, jotka vahvistettiin vuoden 2003 uudistuksessa ja joita muutettiin EU-12:n liittyessä EU:hun. Suurin osa YMP-tuista on nyt vahvistettu, ja markkinanäkymät ovat merkittävästi parantuneet vuodesta 2003. Sen vuoksi rahoituskurin soveltamisriski (eli suorien tukien alentamisriski) on pienentynyt aiemmista oletuksista.

Tilatukijärjestelmässä sovellettavaa tuen mukauttamista ja maaseudun kehittämistä koskevat ehdotukset ovat EU:n talousarvion kannalta neutraaleja, sillä kyseessä on silkka määrärahojen pakollinen siirto YMP:n ensimmäisen ja toisen pilarin välillä. Tuen mukauttamisasteen korottaminen voi lisätä kansallisten talousarvioiden lisämenoja maaseudun kehittämiseen tarvittavan osarahoituksen vuoksi. Joillakin jäsenvaltioilla voi näin ollen olla mahdollisuus palata (korkeampaan) kansalliseen menotasoon, joka vahvistettiin ennen vuoden 2007–2013 rahoituskehyksestä tehtyä päätöstä. Toimenpiteiden siirroilla tilatukijärjestelmään voi olla jonkinlaisia vaikutuksia EU:n talousarvioon, mutta useimmiten ei.

Markkinatoimenpiteiden osalta maailmanmarkkinahintojen hiljattainen nousu on selvästi parantanut näkymiä siitä, millaiset odotukset olivat vuoden 2003 uudistuksesta päätettäessä. Maissin interventiouudistus on ratkaissut osan viljamarkkinoiden odotetuista ongelmista, ja nyt tehtävät viljan interventiota koskevat ehdotukset parantavat tilannetta entisestään. Nykyisen rahoituskehyksen loppupuolella syntyvät lisämenot ovat varsin vähäisiä. Maitoalalla vaikutus riippuu menojen ajoituksesta (ennen vuotta 2013 vai sen jälkeen).

Maitokiintiöiden poistaminen tuo lisäpainetta voialalle kaikissa vaihtoehdoissa. Tämän ehdotuksen mukainen kiintiöiden asteittaisen poiston aloittaminen on yleisesti enemmän hyödyllinen paitsi maitoalalle myös YMP:n pitkän aikavälin kehitykselle. Voin viennistä saattaa kuitenkin aiheutua joitakin lisämenoja. Se riippuu tekijöistä, joita tässä vaiheessa ei vielä tunneta (Dohan kehitysohjelman sopimus, maailmanmarkkinoiden kehitys). Sen vuoksi näihin ehdotuksiin sisältyy vuoden 2012 tarkistuslauseke, jonka ansiosta maitomarkkinoiden kehitystä voidaan arvioida ja päättää, tarvitaanko lisätoimenpiteitä talousarvion kasvun välttämiseksi. Nykyisten toimenpiteiden poistamisesta syntynee hieman säästöjä. Maitokiintiöiden poistamiseen liittyvän pehmeän laskun suurin talousarviovaikutus on budjettitulojen menetys maidon lisämaksujen vähenemisen vuoksi.

2008/0103 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

viljelijöille yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti maksettavien suorien tukien järjestelmää koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan sekä 299 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon Kreikan liittymisasiakirjan[1] ja erityisesti sen puuvillaa koskevan pöytäkirjan N:o 4 6 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[2],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[3],

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[4],

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon[5],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71, (EY) N:o 1254/1999 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003[6] täytäntöönpanosta saadut kokemukset osoittavat, että tukijärjestelmän eräitä osia on tarpeen mukauttaa. Erityisesti olisi laajennettava suorien tukien irrottamista tuotannosta ja yksinkertaistettava tilatukijärjestelmän toimintaa. Todettakoon myös, että asetusta (EY) N:o 1782/2003 on sen voimaantulon jälkeen muutettu huomattavasti. Tämän vuoksi ja selkeyden parantamiseksi se olisi kumottava ja korvattava uudella asetuksella.

---

1 EYVL L 291, 19.11.1979, s. 174. pöytäkirja sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1050/2001 (EYVL L 148, 1.6.2001, s. 1).
2 EUVL C […], […], s. […].
3 EUVL C […], […], s. […].
4 EUVL C […], […], s. […].
5 EUVL C […], […], s. […].
6 EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1. asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna (*insert reference to wine*).

(2) Asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 vahvistetaan periaate, jonka mukaan suoria tukia on vähennettävä tai evättävä viljelijöiltä, jotka eivät noudata eräitä kansanterveyteen, eläinten ja kasvien terveyteen, ympäristöön ja eläinten hyvinvointiin liittyviä vaatimuksia. Tämä täydentävien ehtojen järjestelmä on olennainen osa yhteisön suorien tukien järjestelmää, ja se olisi säilytettävä. Kokemus on kuitenkin osoittanut, että eräät täydentävien ehtojen vaatimukset eivät liity riittävästi maataloustoimintaan tai maatalousmaahan taikka liittyvät enemmänkin kansallisiin viranomaisiin kuin viljelijöihin. Sen vuoksi täydentävien ehtojen soveltamisalaa on syytä mukauttaa.

(3) Koska asetuksella (EY) N:o 1782/2003 pyritään estämään maatalousmaan käytöstäpoisto ja varmistamaan, että se pidetään viljelyn ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa, siinä vahvistetaan yhteisön puitteet, joiden mukaisesti jäsenvaltiot vahvistavat vaatimuksia ottaen huomioon asianomaisten alueiden erityispiirteet, mukaan luettuina maaperä ja ilmasto-olosuhteet, viljelyjärjestelmät (maankäyttö, viljelykierto, viljelykäytännöt) sekä tilarakenteet. Pakollisen kesannoinnin jättäminen pois tilatukijärjestelmästä on joissakin tapauksissa saattanut vaikuttaa haitallisesti ympäristöön erityisesti joidenkin maiseman ominaispiirteiden osalta. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa yhteisön nykyisiä säännöksiä, joilla pyritään suojelemaan tiettyjä maiseman ominaispiirteitä.

(4) Vesien suojelu ja vesihuolto maataloustoiminnassa ovat yhä suurempi ongelma eräillä alueilla. Sen vuoksi olisi vahvistettava myös hyvän viljelykunnon ja ympäristön vaatimukseen liittyviä yhteisön puitteita vesien suojelemiseksi saastumiselta ja valumilta sekä vedenkäytön hallinnoimiseksi.

(5) Koska pysyvillä laitumilla on myönteisiä ympäristövaikutuksia, on aiheellista soveltaa toimenpiteitä, joilla kannustetaan nykyisten pysyvien laidunten säilyttämiseen entisellään ja vältetään suurten alueiden muuttaminen peltomaaksi.

(6) Asetuksella (EY) N:o 1782/2003 otettiin käyttöön pakollinen järjestelmä suorien tukien vähentämiseksi asteittain (tukien mukauttaminen) tavoitteena saavuttaa parempi tasapaino kestävän maatalouden edistämiseen ja maaseudun kehittämiseen tähtäävien toimintavälineiden välillä. Kyseinen järjestelmä olisi säilytettävä, kuten myös siinä ensimmäisiä 5 000 euron suuruisia tukiosuuksia koskeva poikkeus.

(7) Asetuksella (EY) N:o 1782/2003 käyttöön otetulla tuen mukauttamismekanismilla saadut määrät käytetään maaseudun kehittämistoimenpiteiden rahoittamiseen. Kyseisen asetuksen antamisen jälkeen maatalousala on joutunut kohtaamaan lukuisia uusia ja vaikeita haasteita, kuten ilmastonmuutos, bioenergia, paremman vesihuollon tarve ja biologisen monimuotoisuuden tehokkaampi suojeleminen. Euroopan yhteisön on Kioton pöytäkirjan[7] sopimuspuolena mukautettava politiikkojansa ilmastonmuutokseen liittyvien näkökohtien perusteella. Lisäksi vesihuoltoon liittyviin kysymyksiin olisi kiinnitettävä yhä enemmän huomiota vedenniukkuuteen ja kuivuuteen liittyvien vakavien ongelmien vuoksi[8]. Biologisen monimuotoisuuden suojeleminen on merkittävä haaste, ja vaikka huomattavaa kehitystä on tapahtunut, Euroopan yhteisön biologiseen monimuotoisuuteen liittyvän tavoitteen saavuttaminen vuonna 2010 vaatii lisäponnisteluja[9]. Yhteisö ymmärtää, että näihin uusiin haasteisiin

---

7 Neuvoston päätös 2002/358/EY (EYVL L 130, 15.5.2002, s. 1).

8 Neuvoston päätelmät, Luxemburg, 30.10.2007, 13888/07.

9 Neuvoston päätelmät, Bryssel, 18.12.2006, 16164/06.

on tarpeen pyrkiä vastaamaan yhteisön politiikoilla. Maatalousalalla sopiva väline tähän ovat maaseudun kehittämisohjelmat, jotka laaditaan Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005[10] mukaisesti. Jotta jäsenvaltiot voivat tarkistaa maaseudun kehittämisohjelmiaan joutumatta supistamaan nykyisiä maaseudun kehittämistoimia muilla aloilla, lisärahoitus on tarpeen. Vuosien 2007–2013 rahoituskehyksissä ei kuitenkaan ole varoja yhteisön maaseudun kehittämispolitiikan vahvistamiseksi tarvittavalla tavalla. Tässä tilanteessa on asianmukaista hankkia valtaosa tarvittavista varoista siten, että suoriin tukiin tuen mukauttamismekanismilla tehtävän vähennyksen osuutta korotetaan asteittain.

(8) Suorien tukien jakautumiselle on ominaista, että suuri osa tuista myönnetään varsin rajalliselle määrälle suurtuensaajia. On selvää, että suuremmat tuensaajat eivät tarvitse samaa yksikkötuen tasoa, jotta tulotukeen liittyvä tavoite saavutettaisiin tehokkaasti. Lisäksi suurempien tuensaajien mahdollisuudet tehdä mukautuksia auttavat niitä toimimaan, vaikka tukitaso olisi alhaisempikin. Korkeita tukimääriä saavien viljelijöiden olisi tasapuolisuuden vuoksi osallistuttava uusiin haasteisiin vastaavien maaseudun tukitoimenpiteiden rahoitukseen erityisellä tavalla. Sen vuoksi näyttäisi olevan asianmukaista vahvistaa mekanismi, jolla suurimpia tukia alennetaan enemmän, ja näin saatavat varat olisi myös käytettävä uusiin haasteisiin vastaamiseksi maaseudun kehittämisen puitteissa. Mekanismin oikeasuhteisuuden varmistamiseksi lisävähennyksiä olisi korotettava asteittain asianomaisten tukimäärien mukaan.

(9) Syrjäisimpien alueiden maantieteellinen sijainti, saaristoluonne, vähäinen pinta-ala, vuorisuus ja ilmasto aiheuttavat niiden maatalousalalle lisätaakkoja. Näiden hankaluuksien ja rajoitteiden lieventämiseksi on asianmukaista poiketa velvollisuudesta soveltaa tuen mukauttamista syrjäisimpien alueiden viljelijöihin.

(10) Jäsenvaltioiden, jotka ovat valinneet vapaaehtoisen mukauttamisen järjestelmän, olisi otettava huomioon pakollisen mukauttamisen korotukset. Sen vuoksi yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen suorien tukien vapaaehtoista mukauttamista koskevista säännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1290/2005 muuttamisesta 27 päivänä maaliskuuta 2007 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 378/2007[11] olisi muutettava.

(11) Asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyä tuen mukauttamista vastaavan 5 prosenttiyksikön vähennyksen soveltamisesta johtuvat määrät olisi jaettava jäsenvaltioille puolueettomin perustein. On kuitenkin aiheellista säätää, että tietyn prosenttiosuuden kyseisistä määristä olisi jäätävä siihen jäsenvaltioon, jossa ne ovat kertyneet. Ottaen huomioon rukiin intervention poistamisesta aiheutuvat rakennesopeutukset on aiheellista säätää tiettyjen rukiin tuotantoalueiden osalta erityisistä toimenpiteistä, jotka rahoitetaan tuen mukauttamisesta kertyneistä varoista. Tuen lisämukauttamisesta saatavien varojen olisi kuitenkin oltava sen jäsenvaltion käytettävissä, jossa ne ovat kertyneet.

---

[10] EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1. asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2012/2006 (EUVL L 384, 29.12.2006, s. 8).

[11] EUVL L 95, 5.4.2007, s. 1.

(12) Jotta tuen mukauttamismekanismin toimintaa helpotettaisiin erityisesti sen osalta, miten suorat tuet myönnetään viljelijöille ja miten siirrot maaseudun kehittämisohjelmiin tehdään, olisi vahvistettava jäsenvaltiokohtaiset nettoenimmäismäärät rajoittamaan tukia, jotka myönnetään viljelijöille tuen mukauttamisen jälkeen. Sen vuoksi yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä kesäkuuta 2005 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1290/2005[12] olisi muutettava.

(13) Uusien jäsenvaltioiden maataloustuottajille myönnetään suoria tukia asteittaisen käyttöönottomenettelyn mukaisesti. Jotta saavutettaisiin asianmukainen tasapaino kestävän maatalouden edistämiseen ja maaseudun kehittämiseen tähtäävien toimintavälineiden välillä, tuen mukauttamisjärjestelmää ei pitäisi soveltaa uusien jäsenvaltioiden viljelijöihin ennen kuin niissä maksettavien suorien tukien taso on vähintään samansuuruinen kuin muissa jäsenvaltioissa.

(14) Tuen mukauttamisen ei pitäisi johtaa siihen, että viljelijälle uusissa jäsenvaltioissa maksettava nettomäärä on pienempi kuin määrä, joka maksetaan vastaavalle viljelijälle muissa jäsenvaltioissa. Kun tuen mukauttamista aletaan soveltaa viljelijöihin uusissa jäsenvaltioissa, vähennyksen taso olisi rajoitettava asteittaista käyttöönottoa koskevan aikataulun mukaisen tason ja muissa jäsenvaltioissa tuen mukauttamisen jälkeen sovellettavan tason väliseen erotukseen. Lisäksi uusien jäsenvaltioiden viljelijöiden, joihin sovelletaan tuen mukauttamista, ei pitäisi enää saada täydentävää kansallista suoraa tukea, jotta tukitaso ei ylittäisi muiden jäsenvaltioiden tukitasoa.

(15) Sen varmistamiseksi, etteivät yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamiseen käytettävät määrät ylitä rahoituskehyksissä vahvistettuja vuotuisia enimmäismääriä, on aiheellista säätää rahoitusmekanismista, jolla suoria tukia voidaan tarvittaessa tarkistaa. Suoria tukia olisi tarkistettava, kun ennusteet osoittavat, että alaotsake 2, johon liittyy 300 miljoonan euron turvamarginaali, ylittyy tiettynä varainhoitovuotena. Ottaen huomioon uusien jäsenvaltioiden viljelijöille tukien asteittaisen käyttöönoton vuoksi maksettavien suorien tukien tasot olisi säädettävä, että silloin kun tukien asteittaisen käyttöönoton mekanismia sovelletaan kaikkiin uusissa jäsenvaltioissa myönnettäviin suoriin tukiin, rahoituskurin välinettä ei pitäisi soveltaa uusissa jäsenvaltioissa ennen kuin niissä sovellettavien suorien tukien taso on vähintään samansuuruinen kuin muissa kuin uusissa jäsenvaltioissa.

(16) Jotta viljelijät voisivat noudattaa nykyaikaista korkealaatuista maataloutta koskevia vaatimuksia, jäsenvaltioilla on tarpeen olla kattava järjestelmä, jossa kaupallisille tiloille tarjotaan neuvontapalveluja. Maatilojen neuvontajärjestelmän olisi lisättävä viljelijöiden tietämystä materiaalivirroista ja maatilan toiminnoista, jotka liittyvät ympäristöä, elintarvikkeiden turvallisuutta sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskeviin vaatimuksiin. Järjestelmä ei kuitenkaan saa mitenkään vaikuttaa viljelijöiden velvollisuuksiin ja vastuuseen noudattaa näitä vaatimuksia.

---

[12] EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1. asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1437/2007 (EUVL L 322, 7.12.2007, s. 1).

(17) Jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 1290/2005 9 artiklan mukaisesti toteutettava toimenpiteet varmistuakseen Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) rahoitettavien toimien tosiasiallisesta ja asianmukaisesta toteuttamisesta sekä estääkseen sääntöjenvastaisuudet ja rangaistakseen niistä. Sen vuoksi niillä on oltava suoria tukia koskeva yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä. Jäsenvaltioiden olisi yhteisön tuen tehokkuuden ja valvonnan parantamiseksi sallittava käyttää yhdennettyä järjestelmää myös tämän asetuksen soveltamisalaan kuulumattomien yhteisön järjestelmien osalta.

(18) Olisi säädettävä yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän tärkeimmistä osista ja erityisesti säännöksistä, jotka koskevat sähköistä tietokantaa, viljelylohkojen tunnistusjärjestelmää, viljelijöiden tukihakemuksia, yhdenmukaistettua valvontajärjestelmää ja tilatukijärjestelmän osalta tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskevaa järjestelmää.

(19) Pienten määrien hallinnointi on vaivalloista jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Liiallisen hallinnollisen taakan hillitsemiseksi jäsenvaltioiden ei pitäisi myöntää suoria tukia, jos tuki olisi pienempi kuin yhteisön keskimääräinen tuki yhdelle hehtaarille tai jos tilan tukikelpoinen ala, jolle tukea haetaan, on vähemmän kuin yksi hehtaari. Olisi säädettävä erityissäännöksestä, joka koskee jäsenvaltioita, joiden tilarakenne poikkeaa merkittävästi yhteisön keskimääräisestä tilarakenteesta. Jäsenvaltion olisi maatalousalansa rakenteiden perusteella voitava valita, kumpaako vaihtoehtoa se soveltaa. Koska viljelijöille, joiden tiloihin ei liity maatalousmaata, on jaettu erityistukioikeuksia, hehtaariperustaisen kynnyksen soveltaminen olisi tehotonta. Tällaisiin viljelijöihin olisi siksi sovellettava vähimmäismäärää, joka perustuu keskimääräiseen vähimmäistukeen.

(20) Tilatukijärjestelmän soveltamisesta saatujen kokemusten mukaan tuotannosta irrotettua tulotukea on eräissä tapauksissa myönnetty edunsaajille, jotka ovat muita kuin luonnollisia henkilöitä ja joiden pääasiallisena tarkoituksena ei ole maataloustoiminnan harjoittaminen. Jotta maatalousalan tulotukea ei myönnettäisi tällaisille yhtiöille ja yrityksille ja jotta yhteisön tuki käytettäisiin maatalousväestön kohtuullisen elintason varmistamiseen, jäsenvaltioille olisi annettava lupa olla myöntämättä kyseisille edunsaajille tämän asetuksen mukaisia suoria tukia.

(21) Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi maksettava yhteisön tukijärjestelmien mukaiset tuet täysimääräisesti edunsaajille säädettyjen maksuaikojen kuluessa, jollei tässä asetuksessa säädetyistä tuen vähennyksistä muuta johdu. Suorien tukien hallinnoinnin joustavoittamiseksi jäsenvaltioiden olisi sallittava maksaa suorat tuet kahdessa vuosierässä.

(22) Yhteisen maatalouspolitiikan mukaisissa tukijärjestelmissä säädetään suorasta tilatuesta erityisesti maatalousväestön kohtuullisen elintason turvaamiseksi. Tämä tavoite liittyy läheisesti maaseutualueiden säilyttämiseen. Yhteisön varojen virheellisen kohdentamisen estämiseksi tukea ei pitäisi maksaa viljelijöille, jotka ovat keinotekoisesti luoneet tukien saamiseen vaaditut edellytykset.

(23) Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi yhteisiä tukijärjestelmiä on muutettava muuttuvien tilanteiden vuoksi lyhyessäkin määräajassa. Edunsaajat eivät näin ollen voi olettaa tukiedellytysten pysyvän muuttumattomina, vaan heidän olisi oltava valmiita siihen, että järjestelmiä saatetaan tarkistaa talouskehityksen tai talousarviotilanteen perusteella.

(24) Asetuksella (EY) N:o 1782/2003 otettiin käyttöön tilatukijärjestelmä, jossa silloiset eri tukimekanismit yhdistettiin yhdeksi järjestelmäksi, jossa suorat tuet ovat tuotannosta riippumattomia. Tilatukijärjestelmän soveltamisesta saatujen kokemusten mukaan eräitä sen osia voidaan yksinkertaistaa viljelijöiden ja hallinnon kannalta. Koska tilatukijärjestelmä on nyttemmin pantu täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa, joiden velvollisuus on ollut niin tehdä, eräät sen täytäntöönpanon alkuun liittyvät säännökset ovat vanhentuneet ja niitä olisi sen vuoksi tarkistettava. Tässä yhteydessä on eräissä tapauksissa havaittu tukioikeuksien merkittävää alikäyttöä. Tällaisten tilanteiden välttämiseksi ja ottaen huomioon, että viljelijät jo tuntevat tilatukijärjestelmän toiminnan, alun perin vahvistettua määräaikaa käyttämättömien tukioikeuksien palauttamiseksi kansalliseen varantoon olisi lyhennettävä kahdeksi vuodeksi.

(25) Tilatukijärjestelmän tärkeimmät osat olisi säilytettävä. Erityisesti vahvistamalla kansalliset enimmäismäärät voidaan varmistaa, ettei tuen ja tukioikeuksien kokonaismäärä ylitä nykyisiä talousarviovaroja. Jäsenvaltioilla olisi myös oltava kansallinen varanto, jota voidaan käyttää uusien viljelijöiden järjestelmään osallistumisen helpottamiseksi tai eräiden alueiden erityistarpeiden huomioon ottamiseksi. Olisi vahvistettava tukioikeuksien siirtoa ja käyttöä koskevat säännöt, jotta estettäisiin keinottelumielessä tehdyt siirrot ja tukioikeuksien kasautuminen ilman vastaavaa maatalouspohjaa.

(26) Uusien alojen asteittainen sisällyttäminen tilatukijärjestelmään edellyttää, että tarkistetaan määritelmä maasta, joka on järjestelmässä tukikelpoinen tai jonka osalta voidaan aktivoida tukioikeuksia. Olisi kuitenkin säädettävä, että hedelmien ja vihannesten viljelyalat jätetään pois tuen piiristä, jos jäsenvaltio on päättänyt lykätä kyseisen alan sisällyttämistä tilatukijärjestelmään. Olisi vahvistettava hamppua koskevat erityistoimenpiteet, jotta tukea ei myönnettäisi laittomille viljelmille.

(27) Kesannointivelvoite otettiin käyttöön tarjonnan sääntelymekanismiksi. Kun otetaan huomioon peltokasvien markkinatilanteen kehitys yhdessä tuotannosta irrotettujen tukien kanssa, kyseinen mekanismi ei ole enää tarpeen, ja se olisi sen vuoksi poistettava. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 53 artiklan ja 63 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetut kesannointioikeudet olisi sen vuoksi aktivoitava hehtaarien perusteella soveltaen samoja tukikelpoisuusedellytyksiä kuin muihinkin oikeuksiin.

(28) Kun aiemmin tuotantoon sidotut markkinatuet sisällytettiin tilatukijärjestelmään, tukioikeuksien arvo perustui historiallisen mallin valinneissa jäsenvaltioissa aiempiin tilakohtaisiin tukiin. Koska tilatukijärjestelmän käyttöönotosta on jo vuosia ja siihen on onnistuneesti sisällytetty muita aloja, on yhä vaikeampi perustella, miksi aiempaan tukeen perustuvien tukitasojen välillä voi olla merkittäviä tilakohtaisia eroja. Sen vuoksi historiallisen mallin valinneiden jäsenvaltioiden olisi sallittava eräin edellytyksin tarkistaa jaettuja tukioikeuksia niiden yksikköarvon yhdenmukaistamiseksi yhteisön oikeuden yleisperiaatteita ja yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita noudattaen. Jäsenvaltiot voivat yhdenmukaisempia arvoja vahvistaessaan ottaa huomioon maantieteellisten alueiden ominaispiirteet. Jotta

viljelijät voisivat mukautua muuttuviin tukitasoihin, tukioikeuksien arvon yhdenmukaistaminen olisi tehtävä riittävän siirtymäkauden kuluessa ja vain muutamia vähennyksiä soveltaen.

(29) Vuoden 2003 uudistuksen myötä jäsenvaltiot pystyivät valitsemaan, soveltavatko ne tilatukijärjestelmää historiallisen vai alueellisen täytäntöönpanomallin mukaisesti. Jäsenvaltioilla on sen jälkeen ollut mahdollisuus arvioida valintojensa vaikutuksia sekä taloudelliselta että hallinnon kannalta. Jäsenvaltioiden olisi sallittava tarkistaa alkuperäistä valintaansa kokemustensa perusteella. Tästä syystä historiallisen mallin valinneiden jäsenvaltioiden olisi sallittava siirtyä alueelliseen malliin, sen lisäksi että niillä on mahdollisuus yhdenmukaistaa tukioikeuksien arvoa. Alueellisen mallin valinneiden jäsenvaltioiden olisi lisäksi eräin edellytyksin sallittava tarkistaa päätöksiään tukioikeuksien arvon yhdenmukaistamiseksi etukäteen vahvistetuilla menettelyillä yhteisön oikeuden yleisperiaatteita ja yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita noudattaen. Jotta viljelijät voisivat mukautua muuttuviin tukitasoihin, tällaiset muutokset olisi tehtävä riittävän siirtymäkauden kuluessa ja vain muutamia vähennyksiä soveltaen.

(30) Vaikka asetuksella (EY) N:o 1782/2003 otettiin käyttöön tuotannosta irrotettu tilatukijärjestelmä, siinä myös sallittiin jäsenvaltioiden jättää eräät tuet järjestelmän ulkopuolelle. Kyseisen asetuksen 64 artiklan 3 kohdassa säädetään, että kyseisen asetuksen III osaston 5 luvun 2 ja 3 jaksoissa säädettyjä vaihtoehtoja tarkistetaan markkinoiden ja rakenteiden kehityksen perusteella. Kokemusten perusteella tuen irrottaminen tuotantomääristä lisää tuottajien valinnanmahdollisuuksia, sillä he voivat tehdä tuotantopäätöksensä kannattavuuden ja markkinoiden palautteen perusteella. Tämä pätee erityisesti peltokasveihin, humalaan ja siemeniin ja jossain määrin myös naudanliha-alaan. Sen vuoksi näiden alojen osittain tuotantoon sidotut tuet olisi sisällytettävä tilatukijärjestelmään. Jotta naudanliha-alan tuottajat voisivat vähitellen mukautua uusiin tukijärjestelyihin, olisi säädettävä, että urospuolisista nautaeläimistä myönnettävä erityispalkkio ja teurastuspalkkio sisällytetään tilatukijärjestelmään asteittain. Koska hedelmä- ja vihannesalan tuotantomääriin osittain sidotut tuet on otettu käyttöön vasta hiljattain siirtymävaiheen toimenpiteenä, näiden järjestelmien tarkistaminen ei ole tarpeen.

(31) Emolehmien sekä lammas- ja vuohialan osalta eräillä alueilla näyttää edelleen olevan maatalouselinkeinon kannalta tarpeen säilyttää maataloustuotannon vähimmäistaso etenkin, jos viljelijöillä ei ole muita taloudellisia vaihtoehtoja. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi sallittava päättää, että ne säilyttävät tuotantoon sidottujen tukien nykytason tai emolehmien osalta alhaisemman tason. Tällöin olisi säädettävä, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000[13] sekä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 21/2004[14] säädettyjä tunnistus- ja rekisteröintivaatimuksia on noudatettava erityisesti eläinten jäljitettävyyden varmistamiseksi.

---

13 EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1.
14 EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8.

(32) Jäsenvaltioiden olisi sallittava käyttää enintään 10 prosenttia enimmäismääristään erityistuen myöntämiseksi tarkoin määritellyissä tapauksissa. Jäsenvaltion pitäisi kohdistaa tällainen tuki ympäristönhoitoon sekä maataloustuotteiden laadun ja kaupan pitämisen parantamiseen. Erityistukea pitäisi olla käytettävissä myös maitokiintiöiden asteittaisen lakkauttamisen vaikutusten vähentämiseksi ja tuen irrottamiseksi tuotantomääristä erityisen herkillä aloilla. Koska riskienhallinnan merkitys kasvaa, jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus osallistua viljelijöiden satovakuutusten kustannuksiin sekä eräiden eläin- tai kasvitaudeista johtuvien taloudellisten tappioiden korvaamiseen. Yhteisön kansainvälisten velvollisuuksien noudattamiseksi tuotantoon sidottuihin tukitoimenpiteisiin käytettävissä olevat varat olisi rajoitettava asianmukaiselle tasolle. Olisi vahvistettava edellytykset, jotka koskevat satovakuutusten kustannuksiin osallistumista ja eläin- tai kasvitaudeista johtuvia korvauksia.

(33) Tilatukijärjestelmässä myönnettävät suorat tuet perustuvat aiemmin saatujen suorien tukien viitemääriin tai alueellisiin hehtaarikohtaisiin tukiin. Uusien jäsenvaltioiden viljelijät eivät saaneet yhteisön suoria tukia kalenterivuosina 2000, 2001 ja 2002, eikä niillä näin ollen ole viitetietoja näiltä vuosilta. Sen vuoksi asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädetään, että tilatukijärjestelmän on uusissa jäsenvaltioissa perustuttava alueellisiin hehtaarikohtaisiin tukiin. Koska uudet jäsenvaltiot ovat olleet yhteisön jäseniä jo vuosia, voitaisiin harkita viitekausien käyttöönottoa niille jäsenvaltioille, jotka eivät ole vielä siirtyneet tilatukijärjestelmään. Jotta tilatukijärjestelmään siirtyminen olisi helpompaa ja erityisesti keinottelumielessä tehtyjen hakemusten torjumiseksi uusien jäsenvaltioiden olisi sallittava tilatukijärjestelmän tukioikeuksien laskemiseksi ottaa huomioon alat, joiden osalta ne saivat aiemmin tukea yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä.

(34) Kun tilatukijärjestelmä pannaan täytäntöön alueellisesti, uusilla jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus mukauttaa hehtaarikohtaisten tukioikeuksien arvoa puolueettomin perustein varmistaakseen maataloustuottajien tasapuolisen kohtelun ja välttääkseen markkinoiden vääristymisen.

(35) Uusilla jäsenvaltioilla olisi oltava samat mahdollisuudet kuin muilla jäsenvaltiolla panna tilatukijärjestelmä täytäntöön osittain.

(36) Suorien tukien tuotannosta irrottaminen ja tilatukijärjestelmän käyttöönotto olivat yhteisen maatalouspolitiikan uudistusprosessin olennaisia osatekijöitä. Vuonna 2003 oli kuitenkin useita syitä säilyttää eräiden viljelykasvien erityistuki. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 täytäntöönpanosta saadut kokemukset yhdessä markkinatilanteen kehityksen kanssa osoittavat, että tilatukijärjestelmän ulkopuolelle vuonna 2003 jätetyt järjestelmät voidaan nyt sisällyttää siihen markkinasuuntautuneemman ja kestävän maatalouden edistämiseksi. Tämä koskee erityisesti oliiviöljyalaa, jolla tuet sidottiin tuotantomääriin vain vähäisessä määrin. Myös durumvehnän, valkuaiskasvien, riisin, perunatärkkelyksen ja pähkinöiden osalta jäljellä olevien tuotantoon sidottujen tukien lisääntyvä tehottomuus puoltaa tuen irrottamista tuotantomääristä. Pellava-alalla jalostustuki on syytä poistaa ja sisällyttää asianomaiset määrät tilatukijärjestelmään. Riisi-, kuivarehu-, perunatärkkelys- ja pellava-aloilla olisi säädettävä siirtymäkaudesta, jotta niiden siirtyminen tuotannosta irrotettuun tukeen olisi mahdollisimman joustavaa. Pähkinöiden osalta jäsenvaltioiden olisi sallittava edelleen säilyttää tuen kansallinen osa tuotantoon sidottuna, jotta tuotannosta irrottamisen vaikutukset vaimenisivat.

(37) Kun tilatukijärjestelmään sisällytetään uusia järjestelmiä, olisi säädettävä tilatukijärjestelmässä myönnettävien tuottajakohtaisten uusien tulotukien laskennasta. Pähkinä-, perunatärkkelys-, pellava- ja kuivarehualoilla lisätuki olisi myönnettävä viljelijän viimeksi kuluneina vuosina saaman tuen perusteella. Kun kyseessä on sellaisten tukien sisällyttäminen tilatukijärjestelmään, jotka oli jätetty sen ulkopuolelle vain osittain, jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava käyttää alkuperäisiä viitekausia.

(38) Asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 otetaan käyttöön erityistuki energiakasveille alan kehityksen edistämiseksi. Energiakasvien erityistuen myöntämiselle ei ole enää riittävästi perusteita ottaen huomioon bioenergia-alan viimeaikainen kehitys, tällaisten tuotteiden suuri kysyntä kansainvälisillä markkinoilla ja sitovat tavoitteet, jotka on asetettu bioenergian osuudelle kaikista polttoaineista vuoteen 2020 mennessä.

(39) Kun puuvilla-ala sisällytettiin tilatukijärjestelmään, katsottiin tarpeelliseksi säilyttää osa tuesta sidottuna puuvillan viljelyyn maksamalla tukikelpoisille hehtaareille lajikohtaista tukea, jotta vältettäisiin tuotannon keskeyttämisriski yhteisön puuvillatuotantoalueilla. Tätä olisi syytä soveltaa edelleen Kreikan liittymisasiakirjaan liitetyssä puuvillaa koskevassa pöytäkirjassa nro 4 esitettyjen tavoitteiden mukaisesti.

(40) Rakenneuudistuksen vaikutusten lieventämiseksi niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat myöntäneet yhteisön sokerialan väliaikaisesta rakenneuudistusjärjestelmästä 20 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 320/2006[15] mukaista rakenneuudistustukea, sokerijuurikkaan ja sokeriruo'on viljelijöille olisi myönnettävä tukea enintään viitenä peräkkäisenä vuotena.

(41) Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisasiakirjassa sekä Bulgarian ja Romanian liittymisasiakirjassa määrätään, että uusien jäsenvaltioiden viljelijöille myönnetään suoria tukia asteittaisen käyttöönottomenettelyn mukaisesti.

(42) Lisäksi kyseisissä liittymisasiakirjoissa määrätään yksinkertaistetusta siirtymäkauden tukijärjestelmästä suorien tukien myöntämiseksi pinta-alaperusteisesti uusissa jäsenvaltioissa. Kyseisen mekanismin tärkeimmät osatekijät olisi vahvistettava. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä on osoittautunut tehokkaaksi ja yksinkertaiseksi järjestelmäksi myöntää viljelijöille tulotukea. Yksinkertaisuuden vuoksi uusien jäsenvaltioiden olisi sallittava jatkaa sen soveltamista vuoden 2013 loppuun.

(43) Ottaen huomioon sokerialan sekä hedelmä- ja vihannesalan uudistukset ja niiden tilatukijärjestelmään sisällyttäminen jäsenvaltioiden, jotka päättivät soveltaa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää, olisi voitava myöntää tulotukea erillistuen muodossa sokerijuurikkaan, sokeriruo'on ja juurisikurin tuottajille sekä eräiden hedelmien ja vihannesten tuottajille. Samojen jäsenvaltioiden olisi sallittava myös myöntää erillistä erityistukea samoin edellytyksin kuin muissa jäsenvaltioissa.

(44) Koska suorat tuet otetaan uusissa jäsenvaltioissa käyttöön asteittain, liittymisasiakirjoissa määrätään puitteista, joissa uudet jäsenvaltiot voivat maksaa täydentävää kansallista suoraa tukea. Olisi vahvistettava tällaisten tukien myöntämisedellytykset.

---

[15] EUVL L 58, 28.2.2006, s. 42, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1261/2007 (EUVL L 283, 27.10.2007, s. 8).

(45) Kun jäsenvaltiot alun perin jakoivat tukioikeuksia, eräiden virheiden vuoksi tuet viljelijöille muodostuivat erityisen suuriksi. Tällaiseen sääntöjenvastaisuuteen sovelletaan tavallisesti rahoitusoikaisua, kunnes korjaavat toimenpiteet toteutetaan. Kun otetaan huomioon tukioikeuksien ensimmäisestä jakamisesta kulunut aika, tarvittavan oikaisun tekeminen johtaisi jäsenvaltioissa suhteettomiin oikeudellisiin ja hallinnollisiin velvollisuuksiin. Oikeusvarmuuden vuoksi tällaisten tukien jako olisi säännönmukaistettava.

(46) Espanja, Ranska ja Portugali päättivät asetuksen (EY) N:o 1782/2003 70 artiklan 1 kohdan mukaisesti jättää Ranskan merentakaisissa departementeissa, Azoreilla, Madeiralla ja Kanariansaarilla myönnettävät tuet tilatukijärjestelmän ulkopuolelle ja myöntää ne kyseisen asetuksen IV osastossa vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Jotkin kyseisessä osastossa säädetyistä tuista on sisällytetty kokonaan tilatukijärjestelmään. Yksinkertaisuuden vuoksi ja ottaen huomioon syrjäisimpien alueiden erityisolosuhteet tällaista tukea on asianmukaista hallinnoida asetuksessa (EY) N:o 247/2006 vahvistetuissa tukiohjelmissa. Tätä varten olisi siirrettävä asianomaiset varat suoria tukia koskevista kansallisista enimmäismääristä kyseisen asetuksen 23 artiklan 2 kohdassa vahvistettuihin määriin. Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 247/2006 olisi muutettava.

(47) Olisi säädettävä, että jollei toisin säädetä, tämän asetuksen säännökset, joiden perusteella jäsenvaltiot voisivat toimia tavalla, joka voidaan tulkita valtiontueksi, olisi jätettävä valtiontukisääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle, koska kyseisiin säännöksiin sisältyy asianmukaiset tuen myöntämisedellytykset tai koska niissä säädetään, että komissio vahvistaa tällaiset edellytykset kilpailun kohtuuttoman vääristymisen estämiseksi.

(48) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY[16] mukaisesti.

(49) Asetus (EY) N:o 1782/2003 olisi kumottava.

(50) Jäsenvaltioille olisi annettava riittävästi aikaa panna täytäntöön säännökset, joiden mukaisesti suoria tukia irrotetaan lisää tuotantomääristä ja joiden mukaisesti ne voivat tarkistaa vuoden 2003 uudistuksen yhteydessä tekemiään päätöksiä. Sen vuoksi asianomaisia säännöksiä olisi sovellettava vasta vuodesta 2010. Asetusta (EY) N:o 1782/2003 olisi sovellettava vuonna 2009 niihin tukijärjestelmiin, jotka sisällytetään tilatukijärjestelmään vuodesta 2010 alkaen,

[16] EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO
SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla
Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan

a) suoria tukia koskevat yhteiset säännöt;

b) viljelijöiden tilatukijärjestelmä, jäljempänä 'tilatukijärjestelmä';

c) yksinkertaistettu siirtymäkauden tulotukijärjestelmä uusien jäsenvaltioiden viljelijöille, jäljempänä 'yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä';

d) tukijärjestelmät riisiä, tärkkelysperunaa, puuvillaa, sokeria, hedelmiä ja vihanneksia, lampaan- ja vuohenlihaa sekä naudanlihaa tuottaville viljelijöille;

e) puitteet suorien tukien täydentämiseksi uusissa jäsenvaltioissa.

2 artikla
Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

a) 'viljelijällä' tarkoitetaan sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmää riippumatta ryhmän ja sen jäsenten oikeudellisesta asemasta kansallisessa lainsäädännössä, jonka tila sijaitsee yhteisön alueella, siten kuin perustamissopimuksen 299 artiklassa tarkoitetaan ja joka harjoittaa maataloustoimintaa;

b) 'tilalla' tarkoitetaan kaikkia viljelijän johtamia, saman jäsenvaltion alueella sijaitsevia tuotantoyksiköitä;

c) 'maataloustoiminnalla' tarkoitetaan maataloustuotteiden tuotantoa, kasvatusta tai viljelyä, myös sadonkorjuuta, lypsämistä ja tuotantoeläinten kasvatusta ja pitoa, tai maan säilyttämistä viljelyn ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa, kuten tämän asetuksen 6 artiklassa säädetään;

d) 'suoralla tuella' tarkoitetaan viljelijälle suoraan tämän asetuksen liitteessä I luetellussa tukijärjestelmässä myönnettävää tukea;

e) 'tietyn kalenterivuoden tuella' tai ’edustavan kauden tuella' tarkoitetaan asianomaisen vuoden/asianomaisten vuosien osalta myönnettyä tai myönnettävää tukea, myös kaikkia tukia, jotka myönnetään kyseisenä kalenterivuonna / kyseisinä kalenterivuosina alkavien muiden ajanjaksojen osalta;

f) 'maataloustuotteilla' tarkoitetaan perustamissopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, puuvilla mukaan luettuna mutta kalastustuotteita lukuun ottamatta;

g) 'uusilla jäsenvaltioilla' tarkoitetaan Bulgariaa, Tšekkiä, Viroa, Kyprosta, Latviaa, Liettuaa, Unkaria, Maltaa, Puolaa, Romaniaa, Sloveniaa ja Slovakiaa;

h) 'maatalousmaalla' tarkoitetaan pellon, pysyvien laidunten ja pysyvien viljelmien pinta-alaa.

3 artikla (ent. 32 artikla)
Suorien tukien rahoittaminen

Tämän asetuksen liitteessä I luetellut tukijärjestelmät rahoitetaan asetuksen (EY) N:o 1290/2005 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

II OSASTO
SUORIA TUKIA KOSKEVAT YLEISSÄÄNNÖKSET

1 LUKU
TÄYDENTÄVÄT EHDOT

4 artikla
Pääasialliset vaatimukset

1. Suoria tukia saavan viljelijän on noudatettava liitteessä II lueteltuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia sekä 6 artiklan mukaisesti vahvistettua hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta.

2. Toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on esitettävä viljelijälle luettelo noudatettavista lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksesta.

5 artikla
Lakisääteiset hoitovaatimukset

1. Liitteessä II luetellut lakisääteiset hoitovaatimukset vahvistetaan yhteisön lainsäädännössä seuraavilla aloilla:

   a) kansanterveys sekä eläinten ja kasvien terveys;

   b) ympäristö;

   c) eläinten hyvinvointi.

2. Liitteessä II tarkoitettuja säädöksiä sovelletaan tämän asetuksen yhteydessä niiden ajoittain muutettavien toisintojen mukaisesti, ja kun on kyse direktiiveistä, sellaisina kuin jäsenvaltiot ovat panneet ne täytäntöön.

6 artikla

Hyvän viljelykunnon ja ympäristön vaatimus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maatalousmaa, erityisesti maa, jota ei enää käytetä tuotantoon, säilytetään viljelyn ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa. Jäsenvaltioiden on määriteltävä kansallisella tai alueellisella tasolla hyvää viljelykuntoa ja ympäristöä koskevat vähimmäisvaatimukset liitteessä III esitetyn kehyksen perusteella ottaen huomioon kyseisten alueiden erityispiirteet, mukaan luettuina maaperä ja ilmasto-olosuhteet, olemassa olevat viljelyjärjestelmät, maankäyttö, viljelykierto, viljelykäytännöt ja tilarakenteet.

2. Muiden kuin uusien jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden vuoden 2003 pinta-alatukihakemusten määräpäivänä pysyvänä laitumena ollut maa-ala säilytetään pysyvänä laitumena. Uusien jäsenvaltioiden on varmistettava, että pysyvänä laitumena 1 päivänä toukokuuta 2004 ollut maa-ala säilytetään pysyvänä laitumena. Bulgarian ja Romanian on kuitenkin varmistettava, että pysyvänä laitumena 1 päivänä tammikuuta 2007 ollut maa-ala säilytetään pysyvänä laitumena.

   Jäsenvaltio voi kuitenkin asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa poiketa ensimmäisestä alakohdasta, edellyttäen että se toteuttaa toimia estääkseen pysyvien laidunten kokonaisalan merkittävän pienenemisen.

   Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta metsitettäväksi tarkoitettuun pysyvään laitumeen, jos metsitys on hyvän ympäristön mukaista; tähän ei lueta joulukuusiviljelmiä eikä lyhytaikaisesti viljeltäviä, nopeakasvuisia lajeja.

2 LUKU
TUEN MUKAUTTAMINEN JA RAHOITUSKURI

7 artikla

Tuen mukauttaminen

1. Kaikkia viljelijälle tiettynä kalenterivuonna myönnettäviä suoria tukia, joiden määrä ylittää 5 000 euroa, vähennetään kunakin vuonna vuoteen 2012 saakka seuraavien prosenttimäärien mukaisesti:

   a) 2009: 7 prosenttia,

   b) 2010: 9 prosenttia,

   c) 2011: 11 prosenttia,

   d) 2012: 13 prosenttia.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettuja vähennyksiä korotetaan

   a) 3 prosenttiyksiköllä, jos määrä on 100 000–199 999 euroa;

   b) 6 prosenttiyksiköllä, jos määrä on 200 000–299 999 euroa;

   c) 9 prosenttiyksiköllä, jos määrä on vähintään 300 000 euroa.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta Ranskan merentakaisten departementtien, Azorien ja Madeiran, Kanariansaarten sekä Egeanmeren saarten viljelijöille myönnettävään suoraan tukeen.

8 artikla
Nettoenimmäismäärät

1. Suorien tukien kokonaisnettomäärät, jotka voidaan myöntää jäsenvaltiossa tiettynä kalenterivuonna tämän asetuksen 7 ja 10 artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 378/2007 1 artiklan soveltamisen jälkeen, eivät saa ylittää tämän asetuksen liitteessä IV esitettyjä enimmäismääriä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 11 artiklan soveltamista. Jäsenvaltion on liitteessä IV esitettyjen enimmäismäärien noudattamiseksi tarvittaessa vähennettävä suoria tukia lineaarisesti.

2. Komissio tarkistaa liitteessä IV esitetyt kansalliset enimmäismäärät 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ottaakseen huomioon

   a) muutokset enimmäismääriin, jotka voidaan myöntää suorien tukien yhteydessä;

   b) muutokset asetuksessa (EY) N:o 378/2007 tarkoitettuun vapaaehtoiseen tuen mukauttamiseen;

   c) muutokset tilojen rakenteissa.

9 artikla
Tuen mukauttamisesta saadut määrät

1. Määrät, jotka saadaan 7 artiklassa säädettyjen vähennysten soveltamisesta muissa kuin uusissa jäsenvaltioissa, ovat käytettävissä yhteisön lisätukena Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) toimenpiteisiin asetuksen (EY) N:o 1698/2005 ja seuraavissa kohdissa esitettyjen edellytysten mukaisesti.

2. Määrät, jotka vastaavat viiden prosenttiyksikön vähennystä, jaetaan asianomaisille jäsenvaltioille 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen seuraavien perusteiden mukaisesti:

   a) maatalousmaa;

   b) maatalouden työpaikat;

   c) bruttokansantuote (BKT) asukasta kohti ostovoimana mitattuna.

   Asianomaisen jäsenvaltion on kuitenkin saatava vähintään 80 prosenttia tuen mukauttamisesta kyseisessä jäsenvaltiossa kertyneistä kokonaismääristä.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, jos jäsenvaltion rukiin tuotannon osuus ylitti keskimäärin viisi prosenttia sen viljatuotannon kokonaismäärästä vuosina 2000–2002 ja jos sen rukiin tuotannon osuus ylitti 50 prosenttia yhteisön rukiin tuotannon kokonaismäärästä samalla aikavälillä, kyseisessä jäsenvaltiossa kertyneistä mukauttamisvaroista jaetaan vähintään 90 prosenttia uudelleen kyseiselle jäsenvaltiolle vuoden 2013 loppuun saakka.

Tällaisessa tapauksessa vähintään 10 prosenttia kyseiselle jäsenvaltiolle jaetusta määrästä on voitava kohdistaa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin rukiin tuotantoalueilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 58 artiklassa säädetyn mahdollisuuden soveltamista.

Tämän kohdan soveltamiseksi 'viljalla' tarkoitetaan liitteessä V olevassa I kohdassa lueteltuja tuotteita.

4. Edellä 7 artiklan 1 kohdan soveltamisesta saatu jäljelle jäävä määrä ja 7 artiklan 2 kohdan soveltamisesta saadut määrät jaetaan 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sille jäsenvaltiolle, jossa vastaavat määrät ovat kertyneet. Ne on käytettävä asetuksen (EY) N:o 1698/2005 69 artiklan 5 a kohdan mukaisesti.

10 artikla

Tuen mukauttamista koskevat erityissäännöt uusissa jäsenvaltioissa

1. Edellä 7 artiklaa sovelletaan viljelijöihin uudessa jäsenvaltiossa minä tahansa kalenterivuonna vain, jos kyseisessä jäsenvaltiossa kyseisenä kalenterivuonna 110 artiklan mukaisesti sovellettava suorien tukien taso on vähintään yhtä suuri kuin muissa kuin uusissa jäsenvaltioissa, kun otetaan huomioon 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettavat vähennykset.

2. Jos 7 artiklaa sovelletaan uudessa jäsenvaltiossa, 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettava prosenttiosuus on enintään samansuuruinen kuin erotus 110 artiklan mukaisesti asianomaisessa jäsenvaltiossa sovellettavan suorien tukien tason ja muissa kuin uusissa jäsenvaltioissa sovellettavan suorien tukien tason välillä, kun otetaan huomioon 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettavat vähennykset.

3. Jos 7 artiklassa tarkoitettuja vähennyksiä sovelletaan viljelijöihin uusissa jäsenvaltioissa, viljelijälle ei saa myöntää 120 artiklassa tarkoitettua täydentävää kansallista suoraa tukea.

4. Edellä 7 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisesta saadut määrät jaetaan 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sille uudelle jäsenvaltiolle, jossa vastaavat määrät ovat kertyneet. Ne on käytettävä asetuksen (EY) N:o 1698/2005 69 artiklan 5 a kohdan mukaisesti.

11 artikla
Rahoituskuri

1. Suorien tukien tarkistamisesta päätetään, kun ennusteet talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta tehdyn toimielinten sopimuksen[17] liitteessä I olevan otsakkeen 2 mukaisten toimenpiteiden rahoittamiseksi, korotettuina tämän asetuksen 122 ja 123 artiklassa tarkoitetuilla määrillä ja ennen tämän asetuksen 7 ja 10 artiklassa sekä asetuksen (EY) N:o 378/2007 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuen mukauttamista, osoittavat edellä tarkoitetun vuotuisen enimmäismäärän ylittyvän jonakin varainhoitovuonna, ottaen huomioon 300 miljoonan euron marginaali kyseisen enimmäismäärän alapuolella.

2. Neuvosto vahvistaa viimeistään 1 kohdassa tarkoitettujen tarkistusten soveltamiskalenterivuoden maaliskuun 31 päivänä esitettävän komission ehdotuksen pohjalta kyseiset tarkistukset viimeistään tarkistusten soveltamiskalenterivuoden 30 päivänä kesäkuuta.

3. Sovellettaessa 110 artiklassa vahvistettua tukien lisäystä koskevaa aikataulua kaikkiin uusissa jäsenvaltioissa myönnettäviin suoriin tukiin ei sovelleta 1 kohtaa ennen sen kalenterivuoden alkua, jolloin uusissa jäsenvaltioissa sovellettavien suorien tukien taso on vähintään yhtä suuri kuin muissa kuin uusissa jäsenvaltioissa kyseisenä ajankohtana sovellettava tällaisten tukien taso.

3 LUKU
MAATILOJEN NEUVONTAJÄRJESTELMÄ

12 artikla
Maatilojen neuvontajärjestelmä

1. Jäsenvaltioissa on oltava järjestelmä, jossa viljelijöille annetaan maatalousmaata ja tilanhoitoa koskevia neuvoja, jäljempänä 'maatilojen neuvontajärjestelmä', ja jota hoitaa yksi tai useampi nimetty viranomainen tai yksityiset laitokset.

2. Neuvontapalvelujen on katettava vähintään 1 luvussa tarkoitetut lakisääteiset hoitovaatimukset sekä hyvän viljelykunnon ja ympäristön vaatimus.

13 artikla
Edellytykset

1. Viljelijöiden osallistuminen maatilojen neuvontajärjestelmään on vapaaehtoista.

2. Jäsenvaltioiden on annettava etusija viljelijöille, jotka saavat enemmän kuin 15 000 euroa suoraa tukea vuosittain.

---

[17] EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

14 artikla

Hyväksyttyjen yksityisten laitosten ja nimettyjen viranomaisten velvollisuudet

Rajoittamatta yleisön tiedonsaantioikeutta koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamista jäsenvaltioiden on varmistettava, etteivät 12 artiklassa tarkoitetut yksityiset laitokset ja nimetyt viranomaiset paljasta neuvontatoimintansa yhteydessä tietoonsa tulleita henkilökohtaisia tai yksityisiä tietoja muille henkilöille kuin kyseistä tilaa hoitavalle viljelijälle, lukuun ottamatta toimintansa yhteydessä havaitsemiaan säännönvastaisuuksia tai säännösten rikkomisia, joita koskee yhteisön tai kansallisessa lainsäädännössä säädetty velvoite julkisille viranomaisille ilmoittamisesta erityisesti rikostapauksissa.

15 artikla

Tarkistaminen

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 maatilojen neuvontajärjestelmän soveltamisesta kertomuksen, johon tarvittaessa liittyy ehdotuksia sen tekemiseksi pakolliseksi.

4 LUKU
YHDENNETTY HALLINTO- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄ

16 artikla

Soveltamisala

Kunkin jäsenvaltion on perustettava ja pidettävä käynnissä yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä, jäljempänä 'yhdennetty järjestelmä'.

Yhdennettyä järjestelmää sovelletaan liitteessä I lueteltuihin tukijärjestelmiin.

Sitä sovelletaan tarvittavissa määrin myös 1 ja 2 luvussa säädettyihin hallinto- ja valvontasääntöihin.

17 artikla

Yhdennetyn järjestelmän osat

1. Yhdennetyn järjestelmän on sisällettävä seuraavat osat:

   a) sähköinen tietokanta;

   b) viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä;

   c) 20 artiklassa tarkoitettu tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskeva järjestelmä;

   d) tukihakemukset;

   e) yhdennetty valvontajärjestelmä;

   f) yhtenäinen järjestelmä, johon kirjataan kaikkien tukihakemuksen jättävien viljelijöiden tunnistetiedot.

2. Jos sovelletaan tämän asetuksen 55 ja 56 artiklaa, yhdennetyn järjestelmän on käsitettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 21/2004 mukaisesti perustettu eläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmä.

3. Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä voi tarvittaessa käsittää oliivialan paikkatietojärjestelmän.

18 artikla
Sähköinen tietokanta

1. Sähköiseen tietokantaan on kirjattava kunkin maatilan osalta tukihakemuksista saadut tiedot.

   Tämän tietokannan on mahdollistettava erityisesti se, että jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa suoraan ja viipymättä käyttöönsä kalenterivuotta ja/tai markkinointivuotta koskevat tiedot vuodesta 2000 alkaen.

2. Jäsenvaltiot voivat luoda hajautettuja tietokantoja, jos ne sekä tietojen kirjaamista ja saantia koskevat hallinnolliset menettelyt laaditaan yhdenmukaisesti koko jäsenvaltion alueella ja ne ovat keskenään yhteensopivia niin että ristiintarkastukset ovat mahdollisia.

19 artikla
Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä

Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä on laadittava karttojen tai maarekisteriasiakirjojen tai muun kartta-aineiston perusteella. On käytettävä hyväksi sähköistä paikkatietojärjestelmätekniikkaa (GIS), johon on suotavaa sisällyttää ilmaortokuvaus tai satelliittiortokuvaus ja joka noudattaa yhtenäistä standardia. Kyseinen standardi takaa vähintään mittakaavaltaan 1:10 000 olevia karttoja vastaavan tarkkuuden.

20 artikla
Tukioikeuksien tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmä

1. On perustettava tukioikeuksien tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmä, joka mahdollistaa oikeuksien tarkastamisen ja ristiintarkastukset tukihakemusten ja viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän kanssa.

2. Tämän järjestelmän on mahdollistettava se, että jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa suoraan ja viipymättä käyttöönsä vähintään kolmea edeltävää kalenterivuotta ja/tai markkinointivuotta koskevat tiedot.

21 artikla
Tukihakemukset

1. Kunkin viljelijän on vuosittain jätettävä suoria tukia koskeva hakemus, jossa on tapauksen mukaan ilmoitettava

   a) kaikki tilan viljelylohkot, ja jos jäsenvaltio soveltaa 17 artiklan 3 kohtaa, oliivipuiden lukumäärä ja niiden sijainti lohkolla;

   b) aktivoitaviksi ilmoitettujen tukioikeuksien numero ja määrä;

   c) kaikki muut tässä asetuksessa säädetyt tai asianomaisen jäsenvaltion säätämät tiedot.

2. Jäsenvaltio voi päättää, että tukihakemukseen on sisällyttävä ainoastaan edellisenä vuonna jätettyyn tukihakemukseen tehdyt muutokset. Jäsenvaltiot jakavat edellisinä vuosina määritettyihin aloihin perustuvat esipainetut lomakkeet ja toimittavat kyseisten alojen ja tapauksen mukaan oliivipuiden sijainnin osoittavaa graafista aineistoa.

3. Jäsenvaltio voi päättää, että useista tai kaikista liitteessä I luetelluista tukijärjestelmistä tai muista tukijärjestelmistä tehdään yksi yhtenäinen hakemus.

22 artikla
Tukikelpoisuusedellytysten valvonta

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä tukihakemuksille hallinnollisia tarkastuksia tukikelpoisuusedellytysten tarkistamiseksi.

2. Hallinnollisia tarkastuksia on täydennettävä paikalla tehtävien tarkastusten järjestelmällä tukikelpoisuuden tarkastamiseksi. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on laadittava maatilojen otantasuunnitelma.

   Jäsenvaltiot voivat käyttää kaukokartoitusta tai satelliittipaikannusjärjestelmää (GNSS) viljelylohkojen tarkastamiseksi paikalla.

3. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viranomainen vastaamaan tässä luvussa säädettyjen tarkastusten koordinoinnista.

   Jos jäsenvaltiot siirtävät erikoistuneille laitoksille tai yrityksille tiettyjä osia tämän luvun nojalla tehtävistä töistä, nimetyllä viranomaisella on säilyttävä töiden valvonta ja niihin liittyvä vastuu.

23 artikla

Tuen vähentäminen ja epääminen, jos tukikelpoisuussääntöjä ei noudateta

1. Jos havaitaan, että viljelijä ei täytä tässä asetuksessa säädettyjä tuen myöntämiseen liittyviä tukikelpoisuusedellytyksiä, myönnettyyn tai myönnettävään tukeen tai sen osaan, jonka osalta tukikelpoisuusedellytykset täyttyvät, sovelletaan 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavia tuen vähentämisiä tai epäämisiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 25 artiklassa säädetyn tuen vähentämisen ja epäämisen soveltamista.

2. Vähennysprosentit luokitellaan tapahtuneen havaitun noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden mukaan, ja kyseeseen voi myös tulla täydellinen yhden tai useamman tukijärjestelmän ulkopuolelle sulkeminen yhden tai useamman kalenterivuoden ajan.

24 artikla

Täydentäviä ehtoja koskevat tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä tarkastuksia paikalla todetakseen, noudattavatko viljelijät 1 luvussa tarkoitettuja velvoitteita.

2. Jäsenvaltiot voivat käyttää nykyisiä hallinto- ja valvontajärjestelmiään varmistaakseen 1 luvussa tarkoitettujen lakisääteisten hoitovaatimusten sekä hyvän viljelykunnon ja ympäristön vaatimuksen noudattamisen.

   Näiden järjestelmien sekä erityisesti asetusten (EY) N:o 1760/2000 ja (EY) N:o 21/2004 mukaisesti perustetun eläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän on oltava tämän asetuksen 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteensopivia yhdennetyn järjestelmän kanssa.

25 artikla

Tuen vähentäminen ja epääminen, jos täydentäviä ehtoja koskevia sääntöjä ei noudateta

1. Jos lakisääteisiä hoitovaatimuksia tai hyvän viljelykunnon ja ympäristön vaatimusta ei jonkin kalenterivuoden, jäljempänä 'asianomainen kalenterivuosi', jonain aikana noudateta ja kyseinen noudattamatta jättäminen johtuu suoraan tukihakemuksen asianomaisena kalenterivuonna jättäneen viljelijän toiminnasta tai laiminlyönnistä, viljelijälle myönnettävien suorien tukien kokonaismäärää alennetaan tai se evätään 26 artiklassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti sen jälkeen kun on sovellettu 7, 10 ja 11 artiklaa.

   Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös, jos kyseinen noudattamatta jättäminen johtuu suoraan sellaisen henkilön toiminnasta tai laiminlyönnistä, jolle tai jolta maatalousmaa on siirtynyt.

   Tässä kohdassa 'siirtymisellä' tarkoitetaan minkä tahansa tyyppistä toimea, jolla maatalousmaa lakkaa olemasta siirtäjän käytössä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tuen vähentämisiä ja epäämisiä sovelletaan ainoastaan, jos noudattamatta jättäminen liittyy

a) maataloustoimintaan; tai

b) tilan maatalousmaahan.

3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä säädettyjen edellytysten mukaisesti päättää olla vähentämättä tai epäämättä tukea, jos kyseinen määrä on asetuksen (EY) N:o 1698/2005 51 artiklan 1 kohdan mukaisten tuen vähentämisten tai epäämisten jälkeen enintään 100 euroa viljelijää ja kalenterivuotta kohti.

Jos jäsenvaltio päättää käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa, toimivaltaisen viranomaisen on seuraavana vuonna toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että viljelijä oikaisee havaitun noudattamatta jättämisen. Havainnot ja tilanteen korjaamiseksi toteutettavat toimet on ilmoitettava viljelijälle.

26 artikla

Tuen vähentämistä ja epäämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jos täydentäviä ehtoja koskevia sääntöjä ei noudateta

1. Edellä 25 artiklassa tarkoitettuja tuen vähentämisiä tai epäämisiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Tässä yhteydessä huomioon otetaan havaitun noudattamatta jättämisen vakavuus, laajuus, kesto ja toistuvuus sekä tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetut perusteet.

2. Jos kyseessä on laiminlyönti, vähennys ei saa olla enempää kuin 5 prosenttia, ja jos kyseessä on toistuva noudattamatta jättäminen, vähennys ei saa olla enempää kuin 15 prosenttia.

Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat päättää olla vähentämättä tukea, kun noudattamatta jättämistä on sen vakavuuden, laajuuden ja keston vuoksi pidettävä vähäisenä. Vähäisenä ei kuitenkaan pidetä noudattamatta jättämistä, joka aiheuttaa välittömän vaaran kansanterveydelle tai eläinten terveydelle.

Jos viljelijä ei välittömästi toteuta toimia havaitun noudattamatta jättämisen oikaisemiseksi, toimivaltaisen viranomaisen on seuraavana vuonna toteutettava toimet sen varmistamiseksi, että viljelijä oikaisee havaitun noudattamatta jättämisen; nämä toimet voivat asianmukaisessa tapauksessa tarkoittaa vain hallinnollista tarkastusta. Kaikki havainnot vähäisestä noudattamatta jättämisestä ja tilanteen korjaamiseksi toteutettavat toimet on ilmoitettava viljelijälle.

3. Jos kyseessä on tarkoituksellinen noudattamatta jättäminen, vähennysprosentin on pääsääntöisesti oltava vähintään 20, ja kyseeseen voi myös tulla täydellinen yhden tai useamman tukijärjestelmän ulkopuolelle sulkeminen, ja nämä seuraamukset voivat jatkua yhden tai useamman kalenterivuoden ajan.

4. Tuen vähentämisten ja epäämisten kokonaismäärä ei voi kuitenkaan yhden kalenterivuoden osalta ylittää 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kokonaismäärää.

27 artikla
Täydentävien ehtojen soveltamisesta johtuvat määrät

Määrät, jotka saadaan tuen vähentämisistä ja epäämisistä 1 luvun noudattamatta jättämisen vuoksi, on tilitettävä maataloustukirahastolle. Jäsenvaltiot voivat pitää itsellään 25 prosenttia näistä määristä.

28 artikla
Yhteensopivuus yhdennetyn järjestelmän kanssa

1. Liitteessä VI lueteltujen tukijärjestelmien soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että järjestelmiin sovellettavat hallinto- ja valvontajärjestelmät ovat yhteensopivia yhdennetyn järjestelmän kanssa seuraavilta osin:

   a) sähköinen tietokanta;

   b) viljelylohkojen tunnistusjärjestelmät;

   c) hallinnolliset tarkastukset.

   Tätä varten järjestelmät on luotava niin, että järjestelmät toimivat yhdessä tai että niiden välinen tietojenvaihto on mahdollista ilman ongelmia ja ristiriitoja.

2. Jäsenvaltiot voivat muiden kuin liitteessä VI lueteltujen yhteisön tai kansallisten tukijärjestelmien soveltamiseksi sisällyttää yhdennetyn järjestelmän osan tai osia hallinto- ja valvontamenettelyihinsä.

29 artikla
Tiedonannot ja valvonta

1. Komissiolle on tiedotettava säännöllisesti yhdennetyn järjestelmän soveltamisesta.

   Se järjestää asiaa koskevan mielipiteiden vaihdon jäsenvaltioiden kanssa.

2. Komission nimittämät valtuutetut edustajat voivat asetuksen (EY) N:o 1290/2005 37 artiklan mukaisesti – ilmoitettuaan asiasta hyvissä ajoin toimivaltaisille viranomaisille – tehdä

   a) tutkimuksia tai tarkastuksia, jotka koskevat yhdennetyn järjestelmän perustamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi toteutettuja toimenpiteitä;

   b) 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja erikoistuneita laitoksia ja yrityksiä koskevia tarkastuksia.

3. Komissio voi käyttää asiantuntijoiden tai erikoistuneiden laitosten palveluja yhdennetyn järjestelmän käyttöönoton, seurannan ja käytön edistämiseksi ja erityisesti teknisen avun antamiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille niiden pyynnöstä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden yhdennetyn järjestelmän käyttöönottoa ja soveltamista koskevia velvollisuuksia.

5 LUKU
MUUT YLEISET SÄÄNNÖKSET

30 artikla
Suorien tukien saamisen vähimmäisedellytykset

1. Jäsenvaltio ei saa myöntää suoria tukia viljelijälle seuraavissa tapauksissa:

   a) jos sellaisten suorien tukien kokonaismäärä, joita on haettu tai jotka aiotaan myöntää, ei tiettynä kalenterivuonna ole enempää kuin 250 euroa; tai

   b) jos tilan tukikelpoinen ala, josta haetaan suoria tukia tai joista aiotaan myöntää suoria tukia, on enintään yksi hehtaari. Kypros voi kuitenkin vahvistaa tukikelpoiseksi vähimmäisalaksi 0,3 hehtaaria ja Malta 0,1 hehtaaria.

   Viljelijöihin, joilla on 45 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja erityistukioikeuksia, sovelletaan kuitenkin a alakohdassa tarkoitettua edellytystä.

2. Jäsenvaltio voi puolueettomalla ja syrjimättömällä tavalla olla myöntämättä suoria tukia perustamissopimuksen 48 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuille yhtiöille, joiden pääasiallisena tarkoituksena ei ole maataloustoiminnan harjoittaminen.

31 artikla
Maksaminen

1. Jollei tässä asetuksessa muuta säädetä, liitteessä I luetelluissa tukijärjestelmissä myönnettävät tuet maksetaan kokonaisuudessaan edunsaajille.

2. Tuet maksetaan enintään kaksi kertaa vuodessa 1 päivän joulukuuta ja seuraavan kalenterivuoden 30 päivän kesäkuuta välisenä aikana.

3. Liitteessä I lueteltujen tukijärjestelmien mukaisia tukia ei saa maksaa ennen kuin tukikelpoisuusedellytyksiä koskevat tarkastukset, jotka tekee jäsenvaltio 22 artiklan mukaisesti, on saatu päätökseen.

4. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, komissio voi 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen

   a) säätää ennakkomaksuista;

   b) antaa jäsenvaltioille talousarviotilanteesta riippuen luvan maksaa ennakkona ennen 1 päivää joulukuuta sellaisilla alueilla, joilla viljelijöillä on poikkeuksellisten olojen vuoksi suuria taloudellisia vaikeuksia,

i) enintään 50 prosenttia tuista;

tai

ii) enintään 80 prosenttia tuista, jos ennakkomaksuista on jo säädetty.

32 artikla
Säännösten kiertämistä koskeva lauseke

Tukea ei makseta edunsaajille, joiden osalta on osoitettu, että he ovat keinotekoisesti luoneet tukien saamiseen vaaditut edellytykset saadakseen hyötyä asianomaisen tukijärjestelmän tavoitteiden vastaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yksittäisten tukijärjestelmien erityissäännösten soveltamista.

33 artikla
Tarkistaminen

Liitteessä I lueteltujen tukijärjestelmien soveltaminen ei rajoita niiden mahdollista tarkistamista milloin tahansa talouskehityksen tai talousarviotilanteen perusteella.

III OSASTO
TILATUKIJÄRJESTELMÄ

1 LUKU
YLEINEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

34 artikla
Tukioikeudet

1. Tilatukijärjestelmässä voidaan maksaa tukea viljelijälle,

a) jolla on asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukaisesti saatuja tukioikeuksia;

b) joka saa tukioikeuksia tämän asetuksen mukaisesti

i) siirron kautta;

ii) kansallisesta varannosta;

iii) liitteen VII nojalla;

iv) 68 artiklan 4 kohdan c alakohdan ja 65 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan nojalla.

2. Tämän osaston soveltamiseksi viljelijällä, jolla on tukioikeuksia, tarkoitetaan viljelijää, jolle on jaettu tai lopullisesti siirretty tukioikeuksia.

35 artikla

Tukikelpoisiin hehtaareihin liittyvien tukioikeuksien aktivoiminen

1. Viljelijälle maksetaan tilatukijärjestelmässä tukea, kun tukikelpoisiin hehtaareihin liittyvät tukioikeudet on aktivoitu. Aktivoidut tukioikeudet antavat oikeuden niissä vahvistettujen määrien saamiseen.

2. 'Tukikelpoisella hehtaarilla' tarkoitetaan

   a) tilan maatalousmaata, mukaan luettuina alat, joille on istutettu lyhytkiertoista energiapuuta (CN-koodi ex 0602 90 41), jota käytetään maataloustoimintaan tai silloin kun maata käytetään myös muuhun kuin maataloustoimintaan, sitä käytetään valtaosin maataloustoimintaan. Komissio vahvistaa tämän asetuksen 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tukikelpoisilla hehtaareilla sallittua muuta kuin maatalouskäyttöä;

   b) aloja, jotka olivat tukikelpoisia vuonna 2007 ja jotka

      i) eivät ole enää tukikelpoisuusmääritelmän mukaisia neuvoston direktiivin 79/409/ETY[18] sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY[19] täytäntöönpanon vuoksi; tai

      ii) on asianomaisen järjestelmän keston ajaksi metsitetty neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 31 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 1698/2005 43 artiklan mukaisesti.

   Hehtaarien on oltava tukikelpoisuusedellytysten mukaisia koko kalenterivuoden ajan.

36 artikla

Tukikelpoisten hehtaarien ilmoittaminen

1. Viljelijän on ilmoitettava viljelylohkot, jotka vastaavat johonkin tukioikeuteen liittyvää tukikelpoista hehtaaria. Jollei kyseessä ole ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet, kyseisten lohkojen on oltava viljelijän käytössä jäsenvaltion vahvistamana päivänä, joka ei saa olla myöhempi kuin kyseisessä jäsenvaltiossa vahvistettu määräpäivä tukihakemuksen muuttamiselle.

   Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä ylivoimaiseksi esteeksi tai poikkeuksellisiksi olosuhteiksi esimerkiksi seuraavat:

   a) viljelijän kuolema;

   b) viljelijän pitkäaikainen työkyvyttömyys;

   c) vakava luonnononnettomuus, joka koskee merkittävää osaa tilan maatalousmaasta;

---

[18] EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.
[19] EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

d) kotieläintuotantoon tarkoitettujen tilan rakennusten tuhoutuminen onnettomuudessa;

e) eläinkulkutauti, joka koskee viljelijän koko karjaa tai osaa siitä.

2. Jäsenvaltio voi asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa sallia, että viljelijä muuttaa ilmoitustaan, sillä edellytyksellä että viljelijä noudattaa tukioikeuksiinsa liittyvien hehtaarien määrää ja edellytyksiä, jotka koskevat tilatuen myöntämistä asianomaiselle alalle.

37 artikla
Tukioikeuksien muuttaminen

Hehtaarikohtaisia tukioikeuksia ei saa muuttaa, jollei toisin säädetä.

Komissio vahvistaa tämän asetuksen 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tukioikeuksien muuttamista erityisesti tukioikeuksien osien osalta.

38 artikla
Useampi hakemus

Tukikelpoisten hehtaarien määrää vastaavasta pinta-alasta, josta toimitetaan tilatukijärjestelmän mukainen hakemus, voidaan tehdä muita suoria tukia koskeva hakemus sekä tämän asetuksen ulkopuolelle jääviä tukia koskeva hakemus, jollei toisin säädetä.

39 artikla
Maan käyttö, kun hedelmä- ja vihannesalan sisällyttämistä tilatukijärjestelmään lykätään

Jos jäsenvaltio on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 51 artiklan toisessa kohdassa säädettyä mahdollisuutta, jäljempänä 'hedelmä- ja vihannesalan lykätty sisällyttäminen tilatukijärjestelmään', päätöksen kohteena olevilla alueilla sijaitsevat lohkot eivät ole 31 päivään joulukuuta 2010 asti tukikelpoisia, jos niitä käytetään

a) hedelmien ja vihannesten tuotantoon;

b) ruokaperunoiden tuotantoon; ja/tai

c) taimitarhoina.

Jos tilatukijärjestelmään sisällyttämistä lykätään ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun mukaisesti, jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää sallia kerääjäkasvien viljelyn tukikelpoisilla hehtaareilla enintään kolmen kuukauden pituisena ajanjaksona, joka alkaa kunakin vuonna 15 päivänä elokuuta. Kyseistä päivämäärää voidaan kuitenkin jäsenvaltion pyynnöstä muuttaa 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen niiden alueiden osalta, joilla vilja normaalisti korjataan aikaisemmin ilmastollisista syistä.

40 artikla

Maan käyttö hampun tuotantoon

1. Hampun tuotantoon käytetty ala on tukikelpoista vain, jos käytettyjen lajikkeiden tetrahydrokannabinolipitoisuus on enintään 0,2 prosenttia. Jäsenvaltioiden on perustettava järjestelmä, jonka avulla tetrahydrokannabinolipitoisuus voidaan tarkastaa vähintään 30 prosentilla hamppualoista viljellyistä kasveista. Jos jäsenvaltiot kuitenkin ottavat käyttöön tällaisen viljelyn ennakkohyväksyntäjärjestelmän, vähimmäismäärä on 20 prosenttia.

2. Tuen myöntämisen edellytykseksi asetetaan 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tiettyjen lajikkeiden varmennettujen siementen käyttö.

41 artikla

Enimmäismäärä

1. Jäsenvaltion kaikkien tukioikeuksien kokonaisarvo ei saa olla suurempi kuin liitteessä VIII tarkoitettu kansallinen enimmäismäärä.

   Kun tukioikeuksia jaetaan viininviljelijöille, komissio mukauttaa tämän asetuksen 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tämän asetuksen liitteessä VIII vahvistettuja kansallisia enimmäismääriä ottaen huomioon viimeisimmät tiedot, jotka jäsenvaltiot ovat toimittaneet komission käytettäviksi asetuksen (EY) N:o [*viiniasetus*]* [4 a artiklan ja 92 artiklan 6 kohdan] mukaisesti. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän asetuksen liitteessä VII olevassa B kohdassa tarkoitettujen tukioikeuksien alueellinen keskiarvo viimeistään kansallisten enimmäismäärien mukauttamista edeltävän vuoden 1 päivänä joulukuuta.

2. Jäsenvaltion on tarvittaessa alennettava tukioikeuksien arvoa lineaarisesti enimmäismääränsä noudattamiseksi.

42 artikla

Kansallinen varanto

1. Jäsenvaltioilla on oltava kansallinen varanto, joka sisältää liitteessä VIII vahvistetun enimmäismäärän ja kaikkien jaettujen tukioikeuksien kokonaisarvon välisen erotuksen.

2. Jäsenvaltiot voivat käyttää kansallista varantoa jakaakseen tukioikeuksia ensisijaisesti viljelijöille, jotka aloittavat maataloustoimintansa, puolueettomin perustein ja tavalla, jolla taataan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

3. Jäsenvaltiot, jotka eivät sovella 68 artiklan 1 kohdan c alakohtaa, voivat käyttää kansallista varantoaan puolueettomin perustein ja siten, että varmistetaan viljelijöiden yhtäläinen kohtelu sekä ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, vahvistaakseen sellaisilla alueilla oleville viljelijöille tarkoitettuja tukioikeuksia, joihin sovelletaan johonkin julkisen interventioon liittyviä rakenneuudistus- ja/tai kehittämisohjelmia, jotta vältetään maan viljelemättä jättäminen ja/tai korvataan näillä alueilla oleville viljelijöille aiheutuvat erityiset haitat.

4. Jäsenvaltiot voivat tämän artiklan mukaisesti korottaa viljelijöille jaettujen tukioikeuksien yksikköarvoa ja/tai lukumäärää.

43 artikla
Käyttämättömät tukioikeudet

Tukioikeudet, joita ei ole aktivoitu kahteen vuoteen, on luovutettava kansalliseen varantoon, jolleivät kyseessä ole 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet.

44 artikla
Tukioikeuksien siirtäminen

1. Tukioikeuksia voidaan siirtää ainoastaan samaan jäsenvaltioon sijoittuneelle toiselle viljelijälle, paitsi kun on kyse perintönä tai ennakkoperintönä annettavista oikeuksista.

   Jälkimmäisessä tapauksessa tukioikeuksia voidaan kuitenkin käyttää ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, jossa ne vahvistettiin.

   Jäsenvaltio voi päättää, että tukioikeuksia voidaan siirtää tai käyttää ainoastaan saman alueen sisällä.

2. Tukioikeudet voidaan siirtää myymällä tai muutoin lopullisesti siirtämällä ne maa-alan kanssa tai ilman. Tukioikeuksien vuokraus tai muu samantyyppinen liiketoimi sallitaan sitä vastoin ainoastaan, jos siirrettyihin tukioikeuksiin liittyy vastaavan tukikelpoisen hehtaarimäärän siirto.

3. Jos tukioikeudet myydään maa-alan kanssa tai ilman, jäsenvaltiot voivat yhteisön oikeuden yleisperiaatetta noudattaen päättää, että osa myydyistä tukioikeuksista palautetaan kansalliseen varantoon tai että niiden yksikköarvoa alennetaan kansallisen varannon hyväksi noudattaen perusteita, jotka komissio vahvistaa 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

45 artikla

Erityistukioikeuksia koskevat edellytykset

1. Jollei toisin säädetä, asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 3 luvun 2 jaksossa ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 71 m artiklassa säädettyihin tukioikeuksiin, jäljempänä 'erityistukioikeudet', sovelletaan tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä.

2. Poiketen siitä, mitä 35 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltion on sallittava viljelijän, jolla on erityistukioikeuksia, poiketa velvollisuudesta aktivoida tukioikeudet vastaavalla määrällä tukikelpoisia hehtaareita, sillä edellytyksellä, että viljelijä säilyttää vähintään 50 prosenttia kalenterivuosina 2000, 2001 ja 2002 harjoitetusta maataloustoiminnasta nautayksikköinä ilmaistuna.

   Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua edellytystä ei sovelleta Maltaan.

   Erityistukioikeuksia ei voi muuttaa.

3. Jos erityistukioikeuksia siirretään, siirronsaaja voi hyötyä 2 kohdassa säädetystä poikkeuksesta ainoastaan, jos kyse on perinnöstä tai ennakkoperinnöstä.

46 artikla

Tukioikeuksien tarkistaminen

Jäsenvaltio voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa yhteisön oikeuden yleisperiaatteita noudattaen päättää viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009, että se ryhtyy vuodesta 2010 alkaen yhdenmukaistamaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 1–4 luvun mukaisesti vahvistettujen tukioikeuksien arvoa. Tätä varten tukioikeuksia voidaan muuttaa asteittain vähintään kolmella etukäteen vahvistetulla vuosittaisella menettelyllä puolueettomin ja syrjimättömin perustein.

Tukioikeuden arvoa voidaan minä tahansa näistä vuosittaisista menettelyistä alentaa enintään 50 prosenttia tukioikeuden alkuarvon ja viimeisen vuosittaisen menettelyn täytäntöönpanon hetkellä sovellettavan arvon erotuksesta.

Jäsenvaltio voi päättää soveltaa edeltäviä alakohtia asianmukaisella maantieteellisellä tasolla, joka on määriteltävä puolueettomin ja syrjimättömin perustein, jollaisia ovat esimerkiksi sen toimielin- tai hallintorakenne ja/tai alueelliset maatalouden harjoittamismahdollisuudet.

2 LUKU
ALUEELLINEN JA OSITTAINEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

1 JAKSO
ALUEELLINEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

47 artikla

41 artiklassa tarkoitetun enimmäismäärän alueellinen jakaminen

1. Jäsenvaltio, joka on ottanut tilatukijärjestelmän käyttöön asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 1–4 luvun mukaisesti, voi päättää viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009 soveltaa tilatukijärjestelmää alueellisesti vuodesta 2010 alkaen tässä jaksossa vahvistetuin edellytyksin.

2. Jäsenvaltion on määriteltävä alueet puolueettomin ja syrjimättömin perustein, jollaisia ovat esimerkiksi sen toimielin- tai hallintorakenne ja/tai alueelliset maatalouden harjoittamismahdollisuudet.

   Jäsenvaltioita, joissa on alle kolme miljoonaa tukikelpoista hehtaaria, voidaan pitää yhtenä alueena.

3. Jäsenvaltion on jaettava 41 artiklassa tarkoitettu enimmäismäärä alueiden kesken puolueettomin ja syrjimättömin perustein.

48 artikla

Tilatukijärjestelmän alueellistaminen

1. Jäsenvaltio voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa päättää jakaa enintään 50 prosenttia 47 artiklan mukaisesti vahvistetusta alueellisesta enimmäismäärästä sellaisten viljelijöiden kesken, joiden tila sijaitsee asianomaisella alueella, mukaan luettuina viljelijät, joilla ei ole tukioikeuksia.

2. Viljelijöille jaetaan tukioikeuksia, joiden yksikköarvo lasketaan jakamalla 48 artiklan mukaisesti vahvistettua alueellista enimmäismäärää vastaava osuus alueellisella tasolla vahvistettujen, 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä.

   Kyseisten tukioikeuksien arvoa korotetaan, jos viljelijällä on 15 päivänä toukokuuta 2010 asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 1–4 luvun soveltamisalaan kuuluvia tukioikeuksia. Tällöin viljelijän jokaisen tukioikeuden alueellista yksikköarvoa korotetaan määrällä, joka lasketaan hänellä 15 päivänä toukokuuta 2010 olleiden tukioikeuksien kokonaisarvon perusteella. Korotukset lasketaan tämän artiklan 1 kohdan soveltamisen jälkeen alueellisen enimmäismäärän jäljellä olevan osuuden rajoissa.

3. Tukioikeuksien määrän viljelijää kohti on oltava yhtä suuri kuin hehtaarimäärä, jonka viljelijä vuonna 2010 ilmoittaa 35 artiklan 2 kohdan mukaisesti, 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta.

4. Viljelijällä ennen 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua jakoa olleet tukioikeudet on peruutettava ja korvattava 3 kohdassa tarkoitetuilla uusilla tukioikeuksilla.

49 artikla
Tukioikeuksien tarkistaminen

1. Tämän asetuksen 48 artiklaa soveltava jäsenvaltio voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa yhteisön oikeuden yleisperiaatteita noudattaen päättää viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009, että se ryhtyy vuodesta 2011 alkaen yhdenmukaistamaan tämän jakson tai asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 5 luvun 1 jakson mukaisesti vahvistettujen tukioikeuksien arvoa. Tätä varten jäsenvaltion on muutettava tällaisia tukioikeuksia asteittain vähintään kahdella etukäteen vahvistetulla vuosittaisella menettelyllä puolueettomin ja syrjimättömin perustein.

2. Jäsenvaltio, joka on ottanut tilatukijärjestelmän käyttöön asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 5 luvun 1 jakson mukaisesti, voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa yhteisön oikeuden yleisperiaatteita noudattaen päättää viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009, että se ryhtyy vuodesta 2010 alkaen yhdenmukaistamaan kyseisen jakson mukaisesti vahvistettujen tukioikeuksien arvoa siten, että se muuttaa tukioikeuksia asteittain vähintään kolmella etukäteen vahvistetulla vuosittaisella menettelyllä puolueettomin ja syrjimättömin perustein.

   Edellä olevan 1 kohdan soveltaminen ei rajoita jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 1782/2003 63 artiklan 3 kohdan mukaisesti tekemien päätösten soveltamista.

3. Minkään tukioikeuden arvon alennus ei voi missään 1 ja 2 kohdassa tarkoitetussa vuosittaisessa menettelyssä olla yli 50 prosenttia tukioikeuden alkuarvon ja viimeisen vuosittaisen menettelyn täytäntöönpanon hetkellä sovellettavan arvon välisestä erotuksesta.

4. Jäsenvaltio voi päättää soveltaa 1, 2 ja 3 kohtaa asianmukaisella maantieteellisellä tasolla, joka on määriteltävä puolueettomin ja syrjimättömin perustein, jollaisia ovat esimerkiksi sen toimielin- tai hallintorakenne ja/tai alueelliset maatalouden harjoittamismahdollisuudet.

50 artikla
Maan käyttö

Jos jäsenvaltio, joka lykkää hedelmä- ja vihannesalan sisällyttämistä tilatukijärjestelmään, on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 60 artiklassa säädettyä poikkeusta, viljelijät voivat kyseisen artiklan mukaisesti käyttää tämän asetuksen 36 artiklan mukaisesti ilmoitettuja lohkoja hedelmien ja vihannesten sekä ruokaperunoiden tuotantoon.

51 artikla
Nurmi

Jos 48 artiklaa sovelletaan, jäsenvaltio voi puolueettomin ja syrjimättömin perustein vahvistaa alueellisen enimmäismäärän tai sen osan puitteissa erilaisia yksikköarvoja tukioikeuksille, jotka jaetaan 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille viljelijöille seuraavien osalta:

a) vuoden 2008 pinta-alatukihakemusten määräpäivänä nurmena olevat hehtaarit ja muut tukikelpoiset hehtaarit; tai vaihtoehtoisesti

b) vuoden 2008 pinta-alatukihakemusten määräpäivänä pysyvänä laitumena olevat hehtaarit ja muut tukikelpoiset hehtaarit.

52 artikla

Tämän jakson mukaisesti vahvistettuja tukioikeuksia koskevat edellytykset

1. Tämän jakson tai asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 5 luvun 1 jakson mukaisesti vahvistettuja tukioikeuksia voidaan siirtää ja käyttää vain samalla alueella tai sellaisten alueiden kesken, joilla hehtaarikohtainen tukioikeus on sama.

2. Jollei tässä jaksossa muuta säädetä, tämän jakson muita säännöksiä sovelletaan.

2 JAKSO
OSITTAINEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

53 artikla

Yleiset säännökset

1. Jäsenvaltio, joka ei ole sisällyttänyt lampaan-, vuohen- ja naudanlihapalkkioita tilatukijärjestelmään asetuksen (EY) N:o 1782/2003 67 ja 68 artiklan edellytysten mukaisesti, voi päättää viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009 jatkaa tilatukijärjestelmän soveltamista vuodesta 2010 alkaen tässä jaksossa vahvistetuin edellytyksin ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 64 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehdyn päätöksen mukaisesti. Jäsenvaltio voi kuitenkin päättää vahvistaa kansallisen enimmäismäärän osan, joka käytetään lisätuen maksamiseksi viljelijöille tämän asetuksen 55 artiklan 1 kohdan mukaisesti, alhaisemmalle tasolle kuin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 64 artiklan 1 kohdan mukaisesti on päätetty.

   Jos jäsenvaltio ei ole sisällyttänyt jotakin hedelmä- ja vihannesalan tukea tilatukijärjestelmään asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 b artiklan mukaisesti, sen on sovellettava tilatukijärjestelmää tässä jaksossa vahvistetuin edellytyksin ja kyseisen asetuksen 68 b artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti tehdyn päätöksen mukaisesti.

2. Komissio vahvistaa kunkin jäsenvaltion tekemän valinnan mukaan enimmäismäärän kullekin 54, 55 ja 56 artiklassa tarkoitetulle suoralle tuelle 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

   Enimmäismäärän on oltava yhtä suuri kuin kunkin suoran tuen osa 41 artiklassa tarkoitetusta kansallisesta enimmäismäärästä kerrottuna vähennysprosenteilla, joita jäsenvaltiot soveltavat 54, 55 ja 56 artiklan mukaisesti.

   Vahvistettujen enimmäismäärien kokonaismäärä vähennetään 41 artiklassa tarkoitetuista kansallisista enimmäismääristä 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

54 artikla
Lammas- ja vuohipalkkiot

Jäsenvaltio voi pidättää enintään 50 prosenttia 41 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä VI lueteltuja lammas- ja vuohipalkkioita, ja sen on maksettava vuosittain viljelijöille lisätukea.

Lisätuki myönnetään lampaiden ja vuohien kasvattajille tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 7 jaksossa säädettyjen edellytysten mukaisesti 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen enimmäismäärien rajoissa.

55 artikla
Naudanlihapalkkiot

1. Jäsenvaltion, joka on pidättänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisesti kokonaan tai osittain tämän asetuksen 41 artiklassa tarkoitetun kansallisen enimmäismäärän osan, joka vastaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä VI tarkoitettua emolehmäpalkkiota, on maksettava vuosittain viljelijöille lisätukea.

   Lisätuki myönnetään emolehmien pidosta tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 8 jaksossa säädettyjen edellytysten mukaisesti 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen enimmäismäärien rajoissa.

2. Jäsenvaltio, joka on pidättänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 artiklan 1 kohdan, 2 kohdan a alakohdan ii alakohdan tai 2 kohdan b alakohdan mukaisesti kokonaan tai osittain tämän asetuksen 41 artiklassa tarkoitetun kansallisen enimmäismäärän osan, joka vastaa vasikoiden teurastuspalkkiota, muiden eläinten kuin vasikoiden teurastuksesta maksettavaa palkkiota tai urospuolisten nautojen erityispalkkiota, voi maksaa viljelijöille lisätukea. Lisätuki myönnetään vasikoiden teurastuksesta, muiden nautaeläinten kuin vasikoiden teurastuksesta ja urospuolisten nautojen pidosta IV osaston 1 luvun 8 jaksossa säädettyjen edellytysten mukaisesti. Lisätuen määrä on 50 prosenttia asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 artiklan mukaisesti sovellettavasta tasosta, ja se maksetaan tämän asetuksen 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen enimmäismäärien rajoissa.

56 artikla
Siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestuki

1. Jäsenvaltioiden on pidätettävä 31 päivään joulukuuta 2011 asti enintään 50 prosenttia tämän asetuksen 41 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa tomaatteja, asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 b artiklan 1 kohdan mukaisesti tekemänsä päätöksen mukaisesti.

   Jäsenvaltion on tällöin myönnettävä maataloustuottajille tämän asetuksen 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa vuosittaista lisätukea.

   Lisätuki myönnetään tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 5 jaksossa säädetyin edellytyksin viljelijöille, jotka tuottavat tomaatteja.

2. Jäsenvaltioiden on pidätettävä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 b artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemänsä päätöksen mukaisesti

a) 31 päivään joulukuuta 2010 enintään 100 prosenttia tämän asetuksen 41 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa hedelmä- ja vihanneskasveja, jotka ovat muita kuin tämän kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltuja yksivuotisia kasveja; ja

b) 1 päivän tammikuuta 2011 ja 31 päivän joulukuuta 2012 välisenä aikana enintään 75 prosenttia tämän asetuksen 41 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa hedelmä- ja vihanneskasveja, jotka ovat muita kuin tämän kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltuja yksivuotisia kasveja.

Kyseisen jäsenvaltion on tällöin myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa.

Lisätuki myönnetään IV osaston 1 luvun 5 jaksossa säädetyin edellytyksin viljelijöille, jotka tuottavat yhtä tai useampaa seuraavista hedelmistä tai vihanneksista, siten kuin kyseinen jäsenvaltio ne määrittelee:

a) tuoreet viikunat;

b) tuoreet sitrushedelmät;

c) syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet;

d) päärynät;

e) persikat ja nektariinit; ja

f) d'Ente-luumut.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut kansallisten enimmäismäärien osat vahvistetaan liitteessä IX.

3 LUKU
TÄYTÄNTÖÖNPANO UUSISSA JÄSENVALTIOISSA, JOTKA OVAT SOVELTANEET YHTENÄISEN PINTA-ALATUEN JÄRJESTELMÄÄ

57 artikla

Tilatukijärjestelmän käyttöönotto jäsenvaltioissa, jotka ovat soveltaneet yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää

1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä, tämän osaston säännöksiä sovelletaan uusiin jäsenvaltioihin, jotka ovat soveltaneet V osaston 2 luvussa säädettyä yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää.

Ei sovelleta 42 ja 45 artiklaa eikä 2 luvun 1 jaksoa.

2. Jos uusi jäsenvaltio on soveltanut yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää, sen on tehtävä 53 artiklan 1 kohdassa ja 58 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut päätökset sitä vuotta edeltävän vuoden 1 päivään elokuuta mennessä, jolloin se soveltaa tilatukijärjestelmää ensimmäisen kerran.

3. Kaikki yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltaneet uudet jäsenvaltiot voivat säätää, että 35 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen tukikelpoisuusedellytysten lisäksi 'tukikelpoisella hehtaarilla' tarkoitetaan tilan käytössä olevaa viljelyalaa, joka oli hyvässä viljelykunnossa 30 päivänä kesäkuuta 2003, riippumatta siitä oliko se tuotannossa kyseisenä ajankohtana.

58 artikla
Tukihakemus

1. Viljelijöiden on toimitettava tilatukijärjestelmän mukainen tukihakemuksensa määräpäivänä, jonka uudet jäsenvaltiot vahvistavat, kuitenkin viimeistään 15 päivänä toukokuuta.

2. Jollei ole kyse 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista ylivoimaisista esteistä tai poikkeuksellisista olosuhteista, tukioikeuksia ei jaeta viljelijälle, joka ei jätä tilatukijärjestelmää koskevaa hakemusta viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden 15 päivänä toukokuuta.

59 artikla
Kansallinen varanto

1. Kunkin uuden jäsenvaltion on tehtävä kansalliselle enimmäismäärälleen lineaarinen prosentuaalinen vähennys kansallisen varannon perustamiseksi.

2. Uuden jäsenvaltion on puolueettomin ja syrjimättömin perustein ja tavalla, jolla taataan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, käytettävä kansallista varantoa tukioikeuksien jakamiseksi komission 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määrittelemässä erityistilanteessa oleville viljelijöille.

3. Tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna uusi jäsenvaltio voi puolueettomin ja syrjimättömin perustein ja tavalla, jolla taataan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, käyttää kansallista varantoa tukioikeuksien jakamiseksi tilatukijärjestelmään siirtymisen vuoksi erityistilanteessa oleville erityisalojen viljelijöille.

4. Uusi jäsenvaltio voi puolueettomin ja syrjimättömin perustein ja tavalla, jolla taataan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, käyttää kansallista varantoaan jakaakseen tukioikeuksia viljelijöille, jotka ovat aloittaneet maataloustoimintansa 1 päivän tammikuuta 2007 jälkeen mutta eivät ole saaneet suoraa tukea vuonna 2007.

5. Uusi jäsenvaltio voi puolueettomin perustein ja tavalla, jolla taataan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, käyttää kansallista varantoaan jakaakseen viljelijöille tukioikeuksia alueilla, joihin sovelletaan johonkin julkisen interventioon liittyviä rakenneuudistus- ja/tai kehittämisohjelmia, jotta vältetään maan viljelemättä jättäminen ja/tai korvataan näillä alueilla oleville viljelijöille aiheutuvat erityiset haitat.

6. Uusi jäsenvaltio voi 2–5 kohdan soveltamiseksi korottaa asianomaisen viljelijän tukioikeuksien yksikköarvoa 5 000 euron enimmäismäärän rajoissa ja/tai jakaa asianomaiselle viljelijälle uusia tukioikeuksia.

7. Jos kansallinen varanto ei ole riittävä, uuden jäsenvaltion on vähennettävä tukioikeuksia lineaarisesti.

60 artikla
41 artiklassa tarkoitettu kansallinen enimmäismäärä

1. Uudet jäsenvaltiot voivat soveltaa tilatukijärjestelmää alueellisella tasolla.

2. Uusien jäsenvaltioiden on määritettävä alueet puolueettomin ja syrjimättömin perustein.

3. Kunkin uuden jäsenvaltion on tapauksen mukaan jaettava 41 artiklassa tarkoitettu kansallinen enimmäismääränsä 59 artiklan mukaisten mahdollisten vähennysten jälkeen alueiden kesken puolueettomin ja syrjimättömin perustein.

61 artikla
Tukioikeuksien jakaminen

1. Kaikki viljelijät saavat tukioikeuksia, joiden yksikköarvo lasketaan jakamalla 41 artiklassa tarkoitettu enimmäismäärä tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti kansallisella tasolla vahvistettujen tukioikeuksien lukumäärällä.

2. Tukioikeuksien määrän viljelijää kohti on oltava yhtä suuri kuin hehtaarimäärä, jonka viljelijä ilmoittaa 36 artiklan 1 kohdan mukaisesti tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta varten, 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, uusi jäsenvaltio voi päättää, että viljelijäkohtainen tukioikeuksien lukumäärä on yhtä suuri kuin kaikkien niiden hehtaarien kolmen vuoden keskiarvo, jotka vuosina 2005, 2006 ja 2007 oikeuttivat yhtenäiseen pinta-alatukeen, 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta.

62 artikla
Nurmi

Uusi jäsenvaltio voi puolueettomin ja syrjimättömin perustein myös vahvistaa alueellisen enimmäismäärän tai sen osan puitteissa erilaisia yksikköarvoja tukioikeuksille, jotka jaetaan 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille viljelijöille seuraavien osalta:

a) nurmena olevat hehtaarit, sellaisina kuin ne on määritelty 30 päivänä kesäkuuta 2008, ja muut tukikelpoiset hehtaarit; tai vaihtoehtoisesti

b) pysyvänä laitumena olevat hehtaarit, sellaisina kuin ne on määritelty 30 päivänä kesäkuuta 2008, ja muut tukikelpoiset hehtaarit.

63 artikla
Tukioikeuksia koskevat edellytykset

1. Tämän luvun mukaisesti vahvistetut oikeudet voi siirtää ainoastaan samalla alueella tai sellaisten alueiden kesken, joilla hehtaarikohtaiset tukioikeudet ovat samat.

2. Uusi jäsenvaltio voi yhteisön oikeuden yleisperiaatteita noudattaen päättää viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävän vuoden 1 päivänä elokuuta, että tämän luvun mukaisesti vahvistettuja tukioikeuksia muutetaan asteittain tukioikeuksien arvon yhdenmukaistamiseksi etukäteen vahvistetuilla menettelyillä puolueettomin ja syrjimättömin perustein.

3 Jolleivät kyseessä ole 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet, viljelijä voi siirtää tukioikeutensa ilman maa-alaa vasta sitten, kun hän on aktivoinut 35 artiklan mukaisesti vähintään 80 prosenttia tukioikeuksistaan vähintään yhden kalenterivuoden aikana, tai kun hän on luovuttanut vapaaehtoisesti kansalliseen varantoon kaikki tukioikeudet, joita hän ei ole käyttänyt tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna.

4 LUKU
TUOTANTOON SIDOTTUJEN TUKIEN SISÄLLYTTÄMINEN TILATUKIJÄRJESTELMÄÄN

64 artikla
Tuotantoon sidottujen tukien sisällyttäminen tilatukijärjestelmään

Jäsenvaltioiden on sisällytettävä liitteessä X olevassa I, II ja III kohdassa tarkoitetuissa tuotantoon sidottujen tukien järjestelmissä käytettävissä olevat tuet vuodesta 2010 alkaen tilatukijärjestelmään tässä luvussa vahvistettuja sääntöjä noudattaen.

65 artikla

Tilatukijärjestelmän ulkopuolelle jätettyjen tuotantoon sidottujen tukien sisällyttäminen tilatukijärjestelmään

1. Jäsenvaltion on jaettava liitteessä XI tarkoitetut määrät, jotka olivat käytettävissä tuotantoon sidottuun tukeen liitteessä X olevassa I kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä, asianomaisten alojen viljelijöiden kesken puolueettomin ja syrjimättömin perustein ottaen huomioon erityisesti tuet, joita kyseiset viljelijät saivat suoraan tai välillisesti asianomaisissa tukijärjestelmissä yhtenä tai useampana vuonna vuosina 2005–2008.

2. Jäsenvaltioiden on korotettava asianomaisten viljelijöiden tukioikeuksien arvoa 1 kohdan soveltamisesta saatujen määrien perusteella.

   Kunkin viljelijäkohtaisen tukioikeuden arvon korotus lasketaan jakamalla edellisessä alakohdassa tarkoitettu määrä asianomaisen viljelijän tukioikeuksien lukumäärällä.

   Jos asianomaisen alan viljelijällä ei kuitenkaan ole tukioikeuksia, hänelle on jaettava tukioikeudet, joiden

   a) lukumäärän on oltava yhtä suuri kuin viljelijän 36 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittama hehtaarimäärä sen vuoden osalta, jona tuotantoon sidottu tuki sisällytettiin tilatukijärjestelmään;

   b) arvo määritetään jakamalla ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määrä a alakohdan mukaisesti vahvistetulla lukumäärällä.

66 artikla

Tilatukijärjestelmän ulkopuolelle osittain jätettyjen tuotantoon sidottujen tukien sisällyttäminen tilatukijärjestelmään

Jäsenvaltion on jaettava määrät, jotka olivat käytettävissä tuotantoon sidottuun tukeen liitteessä X olevassa II kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä, asianomaisten alojen viljelijöiden kesken suhteessa tukeen, jota nämä saivat suoraan tai välillisesti asianomaisissa tukijärjestelmissä vuosina 2000–2002. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin puolueettomin ja syrjimättömin perustein valita edustavamman ajanjakson, joka on edellä mainittua äskettäisempi.

Jäsenvaltio on korotettava asianomaisten viljelijöiden tukioikeuksien arvoa tai jaettava tukioikeuksia 65 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti.

67 artikla

Tilatukijärjestelmän ulkopuolelle osittain jätettyjen tuotantoon sidottujen tukien vapaaehtoinen sisällyttäminen tilatukijärjestelmään

Jos jäsenvaltio ei tee 53 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöstä, määrät, jotka olivat käytettävissä tuotantoon sidottuun tukeen liitteessä X olevassa III kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä, on sisällytettävä tilatukijärjestelmään 66 artiklan säännösten mukaisesti.

5 LUKU
ERITYISTUKI

68 artikla
Yleissäännöt

1. Jäsenvaltio voi viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009 päättää käyttää vuodesta 2010 alkaen enintään 10 prosenttia 41 artiklassa tarkoitetusta kansallisesta enimmäismäärästään myöntääkseen tukea viljelijöille

   a) seuraaviin toimiin:

      i) tietyt maatalouden muodot, jotka ovat tärkeitä ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta;

      ii) maataloustuotteiden laadun parantaminen; tai

      iii) maataloustuotteiden kaupan pitämisen parantaminen;

   b) korvauksena erityishaitoista, joita viljelijöille aiheutuu maito-, naudanliha-, lampaanliha-, vuohenliha- ja riisialoilla taloudellisesti haavoittuvaisilla tai ympäristöllisesti herkillä alueilla;

   c) alueilla, joihin sovelletaan rakenneuudistus- ja/tai kehittämisohjelmia, jotta vältetään maan viljelemättä jättäminen ja/tai korvataan näillä alueilla oleville viljelijöille aiheutuvat erityiset haitat;

   d) satovakuutusmaksuihin 69 artiklassa vahvistetuin edellytyksin;

   e) eläin- ja kasvitauteihin liittyviin sijoitusrahastoihin 70 artiklassa vahvistetuin edellytyksin.

2. Tukea 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin voidaan myöntää vain

   a) jos

      i) tuki i alakohdassa tarkoitetuille maatalouden muodoille on asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa maatalouden ympäristötuille asetettujen vaatimusten mukainen;

      ii) tuki ii alakohdassa tarkoitettuun maataloustuotteiden laadun parantamiseen on johdonmukainen neuvoston asetuksen (EY) N:o 509/2006, neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006, neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007[20] ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 II osan II osaston I luvun kanssa; ja

      iii) tuki iii alakohdassa tarkoitettuun maataloustuotteiden kaupan pitämisen parantamiseen on neuvoston asetuksen (EY) N:o 3/2008 2–5 artiklassa säädettyjen perusteiden mukainen; ja

[20] EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.

b) kattamaan tosiasiallisesti aiheutuneet lisäkustannukset ja asianomaiseen tavoitteeseen pyrkimisestä aiheutuneet tulonmenetykset.

3. Tukea 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin voidaan myöntää vain

a) jos alalla on pantu tilatukijärjestelmä täysin täytäntöön 54, 55 ja 71 artiklan mukaisesti;

b) siinä määrin kuin on tarpeen kannustimen luomiseksi tuotannon nykytasojen säilyttämiseksi.

4. Edellä 1 kohdan a, b ja e alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin liittyvän tuen enimmäismäärä on 2,5 prosenttia 41 artiklassa tarkoitetusta kansallisesta enimmäismäärästä. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa toimenpidekohtaisia rajoja.

5. Tuki toimenpiteisiin, joita tarkoitetaan

a) 1 kohdan a ja d alakohdassa, myönnetään vuotuisina lisätukina;

b) 1 kohdan b alakohdassa, myönnetään vuotuisina lisätukina, kuten eläinkohtaiset tuet ja nurmipalkkiot;

c) 1 kohdan c alakohdassa, myönnetään viljelijän tukioikeuksien yksikköarvon korotuksena ja/tai lukumäärän lisäämisenä;

d) 1 kohdan e alakohdassa, myönnetään 70 artiklassa tarkoitettuna taloudellisena tukena.

6. Edellä 5 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tukioikeuksien, joiden yksikköarvoa on korotettu, ja lisätukioikeuksien siirto sallitaan vain, jos siirrettyjen tukioikeuksien kanssa siirretään vastaava määrä hehtaareita.

7. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuille toimenpiteille myönnettävän tuen on oltava johdonmukainen yhteisön muiden toimenpiteiden ja politiikkojen kanssa.

8. Jäsenvaltioiden on kerättävä varat, jotka tarvitaan tukeen, jota tarkoitetaan

a) 1 kohdan a, b, c ja d alakohdassa, soveltamalla viljelijöille jaettaviin ja/tai kansallisesta varannosta peräisin oleviin tukioikeuksiin lineaarista vähennystä;

b) 1 kohdan e alakohdassa, soveltamalla tarvittaessa lineaarista vähennystä yhteen tai useampaan asianmukaisia tukia saavien edunsaajien tukeen tämän osaston mukaisesti ja 1 ja 3 kohdassa säädetyissä rajoissa.

9. Komission on 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määriteltävä tässä jaksossa tarkoitetun tuen myöntämistä koskevat edellytykset erityisesti varmistaakseen johdonmukaisuuden muiden yhteisön toimenpiteiden ja politiikkojen kanssa sekä estääkseen tuen kasautumisen.

69 artikla

Satovakuutus

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää taloudellista tukea vakuutusmaksuihin, kun satovakuutus otetaan epäsuotuisten sääolojen aiheuttamien menetysten varalta.

   Tämän artiklan soveltamiseksi 'luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevilla epäsuotuisilla sääoloilla' tarkoitetaan sellaisia sääoloja kuin hallaa, rakeita, jäätä, sadetta tai kuivuutta, jotka tuhoavat yli 30 prosenttia viljelijän edellisen kolmivuotiskauden tai edelliseen viisivuotiskauteen perustuvan kolmen vuoden keskimääräisestä vuosituotannosta, lukuun ottamatta korkeinta ja alinta määrää.

2. Viljelijälle voidaan myöntää taloudellista tukea enintään 60 prosenttia vakuutusmaksuista. Jäsenvaltio voi päättää korottaa taloudellisen tuen 70 prosenttiin sääolojen tai asianomaisen alan tilanteen perusteella.

   Jäsenvaltio voi asettaa enimmäismäärän vakuutusmaksulle, jolle voi saada taloudellista tukea.

3. Satovakuutus voi korvata vahingot vain, jos asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on epäsuotuisat sääolot virallisesti sellaisiksi todennut.

4. Vakuutuskorvaukset eivät saa korvata enempää kuin 1 kohdassa tarkoitettujen vahinkojen korvaamiseen tarvittavat kokonaiskustannukset, eikä niihin saa liittyä mitään tulevan tuotannon tyyppiä tai määrää koskevia ehtoja tai määräyksiä.

5. Taloudellinen tuki on maksettava suoraan asianomaiselle viljelijälle.

6. Taloudellisen tuen myöntämiseen liittyviä jäsenvaltioiden menoja rahoitetaan 68 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista varoista siten, että yhteisön rahoitusosuus on 40 prosenttia tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetuista tukikelpoisista vakuutusmaksuista.

   Ensimmäinen alakohta ei estä jäsenvaltioita kattamasta taloudellista tukeaan kokonaan tai osittain asianomaisten alojen pakollisten yhteisvastuujärjestelmien kautta.

7. Taloudellinen tuki ei saa estää vakuutuspalvelujen sisämarkkinoiden toimintaa. Taloudellinen tuki ei saa rajoittua vain yhden vakuutusyhtiön tai -yhtiöryhmän tarjoamaan vakuutukseen, eikä sen edellytyksenä saa olla vakuutuksen ottaminen asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneesta vakuutusyhtiöstä.

70 artikla

Eläin- ja kasvitauteihin liittyvät sijoitusrahastot

1. Jäsenvaltiot voivat sijoitusrahastoille myönnettävän taloudellisen tuen avulla varmistaa, että viljelijöille maksetaan taloudellista korvausta eläin- tai kasvitaudista johtuvien taloudellisten tappioiden johdosta.

2. Tämän artiklan soveltamiseksi

a) 'sijoitusrahastolla' tarkoitetaan jäsenvaltion kansallisen lain mukaisesti hyväksymää järjestelmää, jossa siihen kuuluvat viljelijät voivat vakuuttaa itsensä sellaisia taloudellisia tappioita vastaan, jotka aiheutuvat eläin- tai kasvitaudeista, ja jossa tällaisille viljelijöille myönnetään korvauksia;

b) 'taloudellisilla tappioilla' tarkoitetaan lisäkustannuksia, joita viljelijälle aiheutuu tämän toteuttamista poikkeuksellisista toimenpiteistä, joilla pyritään vähentämään markkinatarjontaa tai merkittävää tuotannonmenetystä. Kustannuksia, joihin voidaan myöntää korvausta yhteisön muiden säännösten mukaisesti ja jotka johtuvat muiden terveys-, eläinlääkintä- tai kasvinsuojelutoimenpiteiden soveltamisesta, ei pidetä taloudellisina tappioina.

3. Sijoitusrahastosta maksetaan taloudellista korvausta suoraan sen jäseninä oleville viljelijöille, joille on aiheutunut taloudellisia tappioita.

Sijoitusrahastosta maksettavan taloudellisen korvauksen on oltava peräisin

a) jäsenviljelijöiden rahastoon osoittamasta pääomakannasta; ja/tai

b) rahaston kaupallisin ehdoin ottamista lainoista.

Alkupääoma ei voi olla peräisin julkisista varoista.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu taloudellinen tuki voi liittyä

a) sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuviin hallinnollisiin kustannuksiin, jotka voidaan jakaa enintään kolmelle vuodelle;

b) pääoman takaisinmaksuun ja korkoon, jota peritään sijoitusrahaston lainoista, jotka se on ottanut kaupallisin ehdoin taloudellisen korvauksen maksamiseksi viljelijöille;

c) määriin, jotka sijoitusrahasto on maksanut pääomakannastaan taloudellisena korvauksena viljelijöille.

Komissio vahvistaa taloudelliseen tukeen kelpoisten kaupallisten lainojen vähimmäis- ja enimmäiskeston 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Jos taloudellinen korvaus maksetaan rahastosta ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti, julkinen rahoitusosuus on suoritettava vähimmäiskestoiselle kaupallisin ehdoin otetulle lainalle suunnitellussa tahdissa.

5. Taloudellinen tuki saa olla enintään 60 prosenttia 4 kohdassa tarkoitetuista kustannuksista. Jäsenvaltio voi päättää korottaa taloudellisen tuen 70 prosenttiin asianomaisen alan tilanteen perusteella. Kustannuksista, joita ei kateta taloudellisella tuella, vastaavat jäsenviljelijät.

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa kustannuksia, joille voidaan myöntää taloudellista tukea, soveltamalla

a) rahastokohtaisia enimmäismääriä;

b) yksikkökohtaisia enimmäismääriä.

6. Yhteisö osallistuu jäsenvaltioiden taloudelliseen tukeen liittyvien menojen rahoitukseen 68 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista varoista siten, että sen rahoitusosuus on 40 prosenttia 4 kohdan mukaisesti tukikelpoisista määristä.

Ensimmäinen alakohta ei estä jäsenvaltioita kattamasta taloudellista tukeaan kokonaan tai osittain asianomaisten alojen pakollisten yhteisvastuujärjestelmien kautta.

7. Jäsenvaltioiden on annettava sijoitusrahastojen perustamista ja hallintoa koskevat säännöt erityisesti siltä osin kuin ne liittyvät korvausten myöntämiseen viljelijöille kriisitapauksissa tai näiden sääntöjen hallinnointiin ja valvontaan.

8. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle vuosikertomus tämän artiklan täytäntöönpanosta. Komissio määrittelee kertomuksen muodon, sisällön, ajoituksen ja määräajat 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

IV OSASTO
MUUT TUKIJÄRJESTELMÄT

1 LUKU
YHTEISÖN TUKIJÄRJESTELMÄT

1 JAKSO
RIISIN LAJIKOHTAINEN TUKI

71 artikla
Soveltamisala

CN-koodiin 1006 10 kuuluvaa riisiä tuottaville viljelijöille myönnetään satovuosina 2009, 2010 ja 2011 tukea tässä jaksossa vahvistetuin edellytyksin.

72 artikla
Tuen edellytykset ja määrä

1. Hehtaarikohtainen tuki myönnetään riisille kylvetylle viljelyalalle, jonka satoa ei korjata ainakaan ennen kukinnan alkua tavanomaisissa kasvuoloissa.

Kasvit, jotka on kasvatettu täysimääräisesti kylvetyillä ja paikallisten vaatimusten mukaisesti viljellyillä aloilla mutta jotka eivät saavuta kukinta-astetta asianomaisen jäsenvaltion tunnustamien poikkeuksellisten sääolojen vuoksi, ovat kuitenkin tukikelpoisia edellyttäen, että kyseisiä aloja ei käytetä mihinkään muuhun tarkoitukseen ennen kyseistä kasvuvaihetta.

2. Tuki perustuu asianomaisten jäsenvaltioiden satoihin ja on seuraavanlainen:

	euroa/ha	
	2009	***2010 ja 2011***
Bulgaria	345,255	172,627
Kreikka	561,00	280,5
Espanja	476,25	238,125
Ranska	411,75	205,875
Italia	453,00	226,5
Unkari	232,50	116,25
Portugali	453,75	226,875
Romania	126,075	63,037

73 artikla
Pinta-alat

Jokaiselle tuottajajäsenvaltiolle vahvistetaan kansallinen perusala. Ranskalle vahvistetaan kuitenkin kaksi perusalaa. Perusalat ovat seuraavat:

– Bulgaria: 4 166 ha,

– Kreikka: 20 333 ha,

– Espanja: 104 973 ha,

– Ranska: 19 050 ha,

– Italia: 219 588 ha,

– Unkari: 3 222 ha,

– Portugali: 24 667 ha,

– Romania: 500 ha.

Jäsenvaltio voi jakaa perusalansa osa-aloihin määrittelemiensä puolueettomin ja syrjimättömin perustein.

74 artikla
Pinta-alojen ylitys

1. Jos jossakin jäsenvaltiossa ala, jolla jonakin tiettynä vuonna viljellään riisiä, ylittää 73 artiklassa tarkoitetun perusalan, tuottajakohtaista alaa, jolle tukea haetaan, vähennetään samassa suhteessa kyseisenä vuonna.

2. Jos jäsenvaltio jakaa perusalansa osa-aloihin, 1 kohdan mukaista vähennystä sovelletaan ainoastaan niiden osa-alueiden viljelijöihin, joilla raja on ylittynyt. Kyseinen vähennys tehdään, kun asianomaisessa jäsenvaltiossa ne osa-alueiden alat, joilla rajoja ei ole ylitetty, on jaettu uudelleen osa-alueille, joilla kyseiset rajat on ylitetty.

2 JAKSO
TÄRKKELYSPERUNAN TUKI

75 artikla
Tuen määrä

Käyttöön otetaan tuki perunatärkkelyksen valmistukseen tarkoitettujen perunoiden tuottajille. Tukea sovelletaan siihen perunamäärään, joka tarvitaan yhden tärkkelystonnin valmistukseen. Se on

a) 66,32 euroa markkinointivuosina 2009/2010 ja 2010/2011;

b) 33,16 euroa markkinointivuosina 2011/2012 ja 2012/2013.

Määrää mukautetaan perunoiden tärkkelyspitoisuuden mukaan.

76 artikla
Edellytykset

Tuki maksetaan ainoastaan niistä perunamääristä, joita perunantuottajan ja tärkkelyksenvalmistajan välinen viljelysopimus koskee tällaiselle yritykselle myönnetyn kiintiön rajoissa, sellaisena kuin siihen viitataan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007[21] 84 a artiklan 2 kohdassa.

3 JAKSO
PUUVILLAN LAJIKOHTAINEN TUKI

77 artikla
Soveltamisala

CN-koodiin 5201 00 kuuluvan puuvillan tuottajille myönnetään tukea tässä jaksossa vahvistetuin edellytyksin.

78 artikla
Edellytykset

1. Tukea myönnetään puuvillan tukikelpoiselle viljelyalalle hehtaaria kohden. Jotta viljelyalalle voidaan myöntää tukea, sen on sijaittava jäsenvaltion puuvillantuotantoon hyväksymällä maatalousmaalla ja sille on pitänyt kylvää hyväksyttyjä lajikkeita, jotka tosiasiallisesti korjataan tavanomaisissa kasvuolosuhteissa.

   Edellä 77 artiklassa tarkoitettu tuki maksetaan virheettömästä, kunnollisesta ja myyntikelpoisesta puuvillasta.

[21] EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

2. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä 1 kohdassa tarkoitettu maa ja lajikkeet 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavien yksityiskohtaisten sääntöjen ja edellytysten mukaisesti.

79 artikla
Perusalat ja määrät

1. Vahvistetaan kansalliset perusalat seuraavasti:

   – Bulgaria: 10 237 ha,

   – Kreikka: 370 000 ha,

   – Espanja: 70 000 ha,

   – Portugali: 360 ha.

2. Tuen määrät tukikelpoista hehtaaria kohden ovat seuraavat:

   – Bulgaria: 263 euroa,

   – Kreikka: 594 euroa 300 000 hehtaarille ja 342,85 euroa lopuille 70 000 hehtaarille,

   – Espanja: 1 039 euroa,

   – Portugali: 556 euroa.

3. Jos puuvillan tukikelpoinen viljelyala ylittää jossain jäsenvaltiossa jonakin vuonna 1 kohdassa vahvistetun perusalan, kyseisen jäsenvaltion 2 kohdassa tarkoitettua tukea vähennetään suhteessa perusalan ylitykseen.

   Kreikan osalta sovelletaan kuitenkin suhteellista vähennystä siihen tuen määrään, joka on vahvistettu kansallisen perusalan 70 000 hehtaarin suuruiselle osalle, jotta noudatettaisiin 202,2 miljoonan euron kokonaismäärää.

4. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

80 artikla
Hyväksytyt toimialakohtaiset organisaatiot

1. Tässä jaksossa 'hyväksytyllä toimialakohtaisella organisaatiolla' tarkoitetaan oikeussubjektia, jonka muodostavat puuvillaa tuottavat viljelijät ja vähintään yksi siementenpoistaja ja joka hoitaa seuraavanlaisia tehtäviä:

   – avustaminen puuvillan markkinoille saattamisen koordinoinnin parantamisessa erityisesti selvitysten ja markkinatutkimusten avulla;

   – yhteisön sääntöjen mukaisten vakiosopimusten laatiminen,

   – tuotannon suuntaaminen tuotteisiin, jotka vastaavat paremmin markkinoiden tarpeita ja kuluttajien kysyntää erityisesti laadun ja kuluttajansuojan suhteen;

   – tuotteen laadun parantamiseen tähtäävien menettelyjen ja keinojen uudistaminen;

– markkinointistrategioiden kehittäminen laatusertifiointijärjestelmillä tapahtuvaan puuvillan myynninedistämiseen.

2. Jäsenvaltion, jonka alueelle siementenpoistajat ovat sijoittautuneet, on hyväksyttävä 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavia perusteita noudattavat toimialakohtaiset organisaatiot.

81 artikla
Tuen maksaminen

1. Viljelijöille myönnetään tukea tukikelpoista hehtaaria kohden 79 artiklan mukaisesti.

2. Hyväksytyn toimialakohtaisen organisaation jäseninä oleville viljelijöille myönnetään 79 artiklan 1 kohdassa säädetyn perusalan rajoissa tukea tukikelpoista hehtaaria kohden korotettuna kolmella eurolla.

4 JAKSO
TUKI SOKERIJUURIKKAAN JA -RUO'ON TUOTTAJILLE

82 artikla
Soveltamisala

1. Jäsenvaltioissa, jotka ovat myöntäneet asetuksen (EY) N:o 320/2006 3 artiklan mukaista rakenneuudistustukea vähintään 50 prosentille neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006[22] liitteessä III 20 päivänä helmikuuta 2006 vahvistetusta kiintiöstä, myönnetään yhteisön tukea sokerijuurikkaan ja sokeriruo'on tuottajille.

2. Tukea myönnetään enintään viitenä peräkkäisenä vuotena siitä markkinointivuodesta lähtien, jonka aikana saavutetaan 1 kohdassa tarkoitettu 50 prosentin kynnys, mutta ei markkinointivuoden 2013/2014 jälkeen.

83 artikla
Edellytykset

Tukea myönnetään asetuksen (EY) N:o 1234/2007 50 artiklan mukaisesti tehtyjen sopimusten nojalla toimitetun sokerijuurikkaasta ja sokeriruo'osta tuotetun kiintiösokerin määrän osalta.

84 artikla
Tuen määrä

Tuen määrä ilmoitetaan tonnilta vakiolaatuista valkoista sokeria. Tuen määrä on puolet siitä määrästä, joka saadaan jakamalla tämän asetuksen liitteessä XII tarkoitettu kyseisen jäsenvaltion vastaavaa vuotta koskeva enimmäismäärä asetuksen (EY) N:o 318/2006 liitteessä III 20 päivänä helmikuuta 2006 vahvistetun sokerin ja inuliinisiirapin kiintiön kokonaismäärällä.

---

[22] EUVL L 58, 28.2.2006, s. 1.

Sokerijuurikkaan ja -ruo'on tuottajille myönnettävään tukeen ei sovelleta tämän asetuksen 110 ja 120 artiklaa.

5 JAKSO
SIIRTYMÄKAUDEN HEDELMÄ- JA VIHANNESTUKI

85 artikla
Siirtymäkauden pinta-alatuet

1. Sovellettaessa 56 artiklan 1 kohtaa tai 117 artiklan 1 kohtaa siirtymäkauden pinta-alatukea voidaan myöntää kyseisissä säännöksissä tarkoitettuna kautena tässä jaksossa säädetyin edellytyksin viljelijöille, jotka tuottavat jalostukseen toimitettavia tomaatteja.

2. Sovellettaessa 56 artiklan 2 kohtaa tai 117 artiklan 2 kohtaa siirtymäkauden pinta-alatukea voidaan myöntää kyseisissä säännöksissä tarkoitettuna kautena tässä jaksossa säädetyin edellytyksin viljelijöille, jotka tuottavat yhtä tai useampaa jäsenvaltioiden määrittelemää, 56 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltua hedelmä- ja vihannestuotetta, jotka toimitetaan jalostukseen.

86 artikla
Tuen määrä ja tukikelpoisuus

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava puolueettomin ja syrjimättömin perustein tuen määrä jokaista hehtaaria kohden, jolla kasvatetaan tomaatteja ja kutakin 56 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltua hedelmä- ja vihannestuotetta.

2. Tuen kokonaismäärä ei missään tapauksessa saa ylittää 53 artiklan 2 kohdan tai 117 artiklan mukaisesti vahvistettua enimmäismäärää.

3. Tukea myönnetään ainoastaan sellaisten alueiden osalta, joiden tuotantoon sovelletaan sopimusta, joka koskee jalostusta joksikin asetuksen (EY) N:o 1234/2007 1 artiklan 1 kohdan j alakohdassa luetelluista tuotteista.

4. Jäsenvaltiot voivat asettaa yhteisön tuen myöntämisen edellytykseksi muita puolueettomia ja syrjimättömiä perusteita, mukaan lukien sen, että viljelijä kuuluu asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 b artiklan mukaisesti hyväksyttyyn tuottajaorganisaatioon tai 125 d artiklan mukaisesti hyväksyttyyn tuottajaryhmittymään.

6 JAKSO
SIIRTYMÄKAUDEN MARJATUKI

87 artikla
Marjatuki

1. Siirtymäkauden pinta-alatukea sovelletaan 31 päivänä joulukuuta 2012 päättyvällä kaudella CN-koodiin 0810 10 00 kuuluviin mansikoihin ja CN-koodiin 0810 20 10 kuuluviin vadelmiin, jotka toimitetaan jalostettavaksi.

2. Tukea myönnetään ainoastaan sellaisten alueiden osalta, joiden tuotantoon sovelletaan sopimusta, joka koskee jalostusta joksikin asetuksen (EY) N:o 1234/2007 1 artiklan 1 kohdan j alakohdassa luetelluista tuotteista.

3. Yhteisön tuki on 230 euroa hehtaarilta.

4. Jäsenvaltiot voivat maksaa yhteisön tuen lisäksi kansallista tukea. Yhteisön tuen ja kansallisen tuen yhteismäärä saa olla enintään 400 euroa hehtaarilta.

5. Tukea maksetaan ainoastaan taatun kansallisen enimmäispinta-alan osalta, joka jaetaan jäsenvaltioille seuraavasti:

Jäsenvaltio	Taatut kansalliset alat (hehtaaria)
Bulgaria	2 400
Unkari	1 700
Latvia	400
Liettua	600
Puola	48 000

Jos tukikelpoinen pinta-ala tietyssä jäsenvaltiossa ja tiettynä vuonna ylittää taatun kansallisen enimmäispinta-alan, 3 kohdassa tarkoitettua tuen määrää vähennetään suhteessa taatun kansallisen enimmäispinta-alan ylitykseen.

6. Siirtymäkauden marjatukeen ei sovelleta 110 ja 120 artiklaa.

7 JAKSO
LAMMAS- JA VUOHIPALKKIOT

88 artikla
Soveltamisala

Jos sovelletaan 54 artiklaa ja ellei toisin ole säädetty, jäsenvaltioiden on myönnettävä vuosittain palkkioita tai lisäkorvauksia viljelijöille, jotka kasvattavat lampaita ja vuohia tässä jaksossa säädetyin edellytyksin.

89 artikla
Määritelmät

Tässä jaksossa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

a) 'uuhella' tarkoitetaan naaraspuolista lampaansukuista eläintä, joka on karitsoinut vähintään kerran tai on vähintään yhden vuoden ikäinen;

b) 'kutulla' tarkoitetaan naaraspuolista vuohensukuista eläintä, joka on vohlinut vähintään kerran tai on vähintään yhden vuoden ikäinen.

90 artikla

Uuhi- ja vuohipalkkio

1. Viljelijä, joka pitää tilallaan uuhia, voi hakemuksesta saada palkkion uuhien pitämisestä (uuhipalkkio).

2. Viljelijä, joka pitää tilallaan kuttuja, voi hakemuksesta saada palkkion kuttujen pitämisestä (vuohipalkkio). Palkkio myönnetään viljelijöille, jotka toimivat tietyillä alueilla, joilla tuotanto täyttää seuraavat kaksi perustetta:

   a) vuohia kasvatetaan ensisijaisesti vuohenlihan tuotantoon,

   b) lampaiden ja vuohien kasvatusmenetelmät ovat samanlaiset.

   Tällaisten alueiden luettelo vahvistetaan 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Uuhi- ja vuohipalkkio myönnetään vuosittaisena maksuna viljelijäkohtaisten enimmäismäärien rajoissa tukikelpoista eläintä, kalenterivuotta ja viljelijää kohti. Asianomainen jäsenvaltio päättää niiden eläinten vähimmäismäärästä, joista palkkiota voi hakea. Tämän vähimmäismäärän on oltava vähintään 10 ja enintään 50 eläintä.

4. Palkkion määrä uuhta kohti on 21 euroa. Lampaanmaitoa tai lampaanmaitopohjaisia tuotteita kaupan pitävien viljelijöiden osalta palkkio uuhta kohti on kuitenkin 6,8 euroa.

5. Palkkion määrä kuttua kohti on 6,8 euroa.

91 artikla

Lisäpalkkio

1. Viljelijöille maksetaan lisäpalkkio niillä alueilla, joilla lampaan- ja vuohenkasvatus on perinteinen elinkeino tai joilla se edistää merkittävästi maaseudun taloutta. Jäsenvaltiot määrittelevät nämä alueet. Lisäpalkkio myönnetään kuitenkin ainoastaan niille viljelijöille, joiden tilan maatalousmaasta vähintään 50 prosenttia sijaitsee asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaisesti määritellyillä epäsuotuisilla alueilla.

2. Lisäpalkkio myönnetään myös viljelijöille, joiden eläimet siirtyvät vuodenaikojen mukaisesti laitumelta toiselle edellyttäen, että

   a) vähintään 90 prosenttia eläimistä, joista palkkiota haetaan, laiduntaa vähintään 90 peräkkäistä päivää 1 kohdan mukaisesti määritellyllä tukikelpoisella alueella, ja

   b) tilan keskuspaikka on tarkkaan määritellyllä maantieteellisellä alueella, jonka osalta jäsenvaltio on todennut, että vuodenaikojen mukainen siirtyminen laitumelta toiselle kuuluu perinteiseen lampaan- ja/tai vuohenkasvatukseen ja että eläinten siirtyminen on tarpeen siirtolaidunkautisen rehun riittämättömän määrän vuoksi.

3. Tämän lisäpalkkion suuruudeksi vahvistetaan 7 euroa uuhta ja kuttua kohti. Lisäpalkkio myönnetään samoin edellytyksin kuin uuhi- ja vuohipalkkion osalta on säädetty.

92 artikla

Palkkioita koskevat yhteiset säännöt

1. Palkkiot maksetaan edunsaajina oleville viljelijöille niiden uuhien ja/tai naaraspuolisten vuohien määrän perusteella, jotka pidetään viljelijän tilalla 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määritettävän vähimmäisajan.

2. Jotta palkkio voidaan myöntää, eläin on merkittävä ja rekisteröitävä asetuksen (EY) N:o 21/2004 mukaisesti.

93 artikla

Viljelijäkohtaiset enimmäismäärät

1. Edellä 90 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu viljelijäkohtainen enimmäismäärä 1 päivänä tammikuuta 2009 on sama kuin viljelijällä 31 päivänä joulukuuta 2008 asiaa koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti olleiden palkkio-oikeuksien määrä.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että palkkio-oikeuksien määrä ei niiden alueella ylitä 4 kohdassa vahvistettuja kansallisia enimmäismääriä ja että 96 artiklassa tarkoitetut kansalliset varannot voidaan ylläpitää.

   Asetuksen 111 artiklan mukaisen yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamiskauden jälkeen ja sovellettaessa 54 artiklaa tuottajakohtaisten enimmäismäärien jakaminen tuottajille ja 95 artiklassa tarkoitetun kansallisen varannon perustaminen on tehtävä tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden loppuun mennessä.

3. Edellä 2 kohdan mukaisesti toteutetun toimenpiteen perusteella poistetut palkkio-oikeudet on lakkautettava.

4. Sovelletaan seuraavia enimmäismääriä:

Jäsenvaltio	Oikeudet (x 1 000)
Bulgaria	2 058,483
Tšekki	66,733
Tanska	104
Viro	48
Espanja	19 580
Ranska	7 842
Kypros	472,401
Latvia	18,437
Liettua	17,304
Unkari	1 146
Puola	335,88
Portugali	2 690
Romania	5 880,620
Slovenia	84,909
Slovakia	305,756
Suomi	80
Yhteensä	**40 730,523**

94 artikla
Palkkio-oikeuksien siirtäminen

1. Jos viljelijä myy tai muulla tavoin siirtää tilansa, hän voi siirtää kaikki palkkio-oikeutensa henkilölle, joka jatkaa tilan pitämistä.

2. Viljelijä voi siirtää oikeutensa kokonaan tai osittain muille viljelijöille myös tilaansa luovuttamatta.

   Jos palkkio-oikeuksia siirretään ilman tilan siirtoa, osa siirretyistä oikeuksista, enintään 15 prosenttia, on palautettava maksutta tapahtuvaa uudelleen jakamista varten korvauksetta sen jäsenvaltion kansalliseen varantoon, jonka alueella tila sijaitsee.

   Jäsenvaltiot voivat hankkia palkkio-oikeuksia viljelijöiltä, jotka vapaaehtoisesti luopuvat oikeuksistaan kokonaan tai osittain. Tällaisia oikeuksia hankittaessa viljelijöille voidaan suorittaa maksu kansallisista talousarvioista.

   Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään ja asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa jäsenvaltiot voivat säätää, että oikeudet siirretään kansallisen varannon kautta, jos tila myydään tai luovutetaan muulla tavoin.

3. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet estääkseen palkkio-oikeuksien siirtämisen pois sellaisilta herkiltä vyöhykkeiltä ja alueilta, joilla lampaankasvatus on erityisen tärkeää paikalliselle elinkeinoelämälle.

4. Jäsenvaltiot voivat sallia sellaisen ennen niiden vahvistamaa päivää tapahtuvan palkkio-oikeuksien osan väliaikaisen siirtämisen, jota oikeuksia hallussaan pitävä viljelijä ei aio käyttää.

95 artikla
Kansallinen varanto

1. Jäsenvaltioiden on ylläpidettävä kansallista palkkio-oikeuksien varantoa.

2. Edellä 94 artiklan 2 kohdan tai muiden yhteisön säännösten mukaisesti poistetut palkkio-oikeudet on lisättävä kansalliseen varantoon.

3. Jäsenvaltiot voivat jakaa viljelijöille palkkio-oikeuksia kansallisten varantojensa rajoissa. Palkkio-oikeuksia jakaessaan jäsenvaltiot asettavat etusijalle erityisesti uudet tai nuoret karjankasvattajat tai muut ensisijaisessa asemassa olevat viljelijät.

96 artikla
Enimmäismäärät

Kaikkien haettujen palkkioiden kokonaismäärä ei saa ylittää enimmäismäärää, jonka komissio vahvistaa 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Jos haetun tuen kokonaismäärä ylittää vahvistetun enimmäismäärän, viljelijäkohtaista tukea vähennetään kyseisenä vuonna suhteessa ylityksen määrään.

8 JAKSO
NAUDANLIHAPALKKIOT

97 artikla
Soveltamisala

Jos sovelletaan 55 artiklaa ja ellei toisin ole säädetty, jäsenvaltion on myönnettävä tässä jaksossa vahvistetuin edellytyksin lisätukea tai -tukia, jotka asianomainen jäsenvaltio on valinnut kyseisen artiklan mukaisesti.

98 artikla
Määritelmät

Tässä jaksossa

a) 'alueella' tarkoitetaan asianomaisen jäsenvaltion valinnan mukaan joko jäsenvaltiota tai sen osaa;

b) 'sonnilla' tarkoitetaan kuohitsematonta urospuolista nautaeläintä;

c) 'härällä' tarkoitetaan kuohittua urospuolista nautaeläintä;

d) 'emolehmällä' tarkoitetaan lihakarjarotuun kuuluvaa lehmää tai tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä saatua lehmää, joka kuuluu samaan karjaan lihantuotantotarkoituksessa pidettävien vasikoiden kanssa;

e) 'hieholla' tarkoitetaan vähintään kahdeksan kuukauden ikäistä poikimatonta naaraspuolista nautaeläintä.

99 artikla
Erityispalkkio

1. Viljelijä, joka pitää tilallaan urospuolisia nautaeläimiä, voi hakemuksesta saada erityispalkkiota. Palkkio myönnetään alueellisten enimmäismäärien rajoissa enintään 90:stä kuhunkin 2 kohdassa tarkoitettuun ikäryhmään kuuluvasta eläimestä kalenterivuotta ja tilaa kohden.

2. Erityispalkkio voidaan myöntää enintään

   a) yhden kerran kunkin vähintään yhdeksän kuukauden ikäisen sonnin elinaikana; tai

   b) kaksi kertaa kunkin härän elinaikana:

      i) ensimmäisen kerran, kun eläin on yhdeksän kuukauden ikäinen,

      ii) toisen kerran sen jälkeen, kun eläin on tullut 21 kuukauden ikään.

3. Erityispalkkion saamiseksi

   a) viljelijän on erikseen määriteltävän ajan täytynyt pitää lihotuksessa kutakin hakemuksen kohteena olevaa eläintä;

   b) jokaisella eläimellä on oltava teurastukseen tai vientiin asti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 6 artiklassa tarkoitettu passi, joka sisältää kaikki asianomaiset tiedot eläimen palkkiotilanteesta, tai jos passia ei ole, vastaava hallinnollinen asiakirja.

4. Jos hakemuksen kohteena olevien, erityispalkkion myöntämisen edellytykset täyttävien, vähintään yhdeksän kuukauden ikäisten sonnien ja 9–20 kuukauden ikäisten härkien kokonaismäärä jollakin alueella ylittää 8 kohdassa tarkoitetun alueellisen enimmäismäärän, kaikkien 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti palkkiokelpoisten eläinten määrää viljelijää kohden vähennetään kyseisenä kalenterivuonna suhteessa ylityksen määrään.

   Tässä artiklassa 'alueellisella enimmäismäärällä' tarkoitetaan erityispalkkioon oikeutettujen eläinten lukumäärää yhdellä alueella yhden kalenterivuoden aikana.

5. Edellä 1 ja 4 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat

a) muuttaa 90 eläimen tilakohtaista päälukua ja ikäryhmää koskevaa rajoitusta tai luopua siitä maaseudun kehittämispolitiikan mukaisin puolueettomin perustein ja ainoastaan sillä ehdolla, että niissä otetaan huomioon ympäristö- ja työllisyysnäkökohdat,

b) käyttäessään tätä valtaa päättää soveltaa 4 kohtaa siten, että saavutetaan sovellettavan alueellisen enimmäismäärän noudattamiseen vaadittu vähennystaso ilman, että kyseisiä vähennyksiä sovelletaan pientuottajiin, jotka eivät ole jättäneet erityispalkkiohakemuksia kyseiseltä vuodelta enemmästä kuin kyseisen jäsenvaltion määrittämästä vähimmäiseläinmäärästä.

6. Jäsenvaltiot voivat päättää erityispalkkion myöntämisestä nautaeläinten teurastuksen yhteydessä. Tässä tapauksessa 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ikävaatimus korvataan sonnien osalta 185 kilogramman vähimmäisteuraspainolla.

Palkkio on maksettava viljelijöille.

7. Erityispalkkion määräksi vahvistetaan

a) 210 euroa palkkiokelpoista sonnia kohti;

b) 150 euroa palkkiokelpoista härkää ja ikäryhmää kohti.

8. Sovelletaan seuraavia alueellisia enimmäismääriä:

Jäsenvaltio	Alueellinen enimmäismäärä
Bulgaria	90 343
Tšekki	244 349
Tanska	277 110
Saksa	1 782 700
Viro	18 800
Kypros	12 000
Latvia	70 200
Liettua	150 000
Puola	926 000
Romania	452 000
Slovenia	92 276
Slovakia	78 348
Suomi	250 000
Ruotsi	250 000

100 artikla
Emolehmäpalkkio

1. Viljelijä, joka pitää tilallaan emolehmiä, voi hakemuksesta saada palkkiota emolehmäkarjan pitämisestä (emolehmäpalkkiota). Palkkio myönnetään viljelijäkohtaisten enimmäismäärien rajoissa kalenterivuotta ja viljelijää kohden.

2. Emolehmäpalkkio myönnetään viljelijälle, joka

   a) ei toimita tilaltaan maitoa tai maitotuotteita hakemuksen jättöpäivää seuraavien kahdentoista kuukauden aikana.

      Maidon tai maitotuotteiden luovuttaminen tilalta suoraan kuluttajalle ei kuitenkaan estä palkkion myöntämistä;

   b) toimittaa maitoa tai maitotuotteita ja jonka asetuksen (EY) N:o 1234/2007 67 artiklassa tarkoitettu tilakohtainen kokonaiskiintiö on enintään 120 000 kilogrammaa.

   Jäsenvaltio voi kuitenkin vahvistaminsa puolueettomin ja syrjimättömin perustein päättää muuttaa määrällistä rajoitusta tai poiketa siitä, jos kyseinen viljelijä pitää emolehmiä vähintään 60 prosenttia ja hiehoja enintään 40 prosenttia palkkiohakemuksessa olevasta määrästä yhtäjaksoisesti vähintään hakemuksen jättöpäivää seuraavien kuuden kuukauden ajan.

   Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan mukaisten palkkiokelpoisten eläinten määrän laskemiseksi se, ovatko lehmät emolehmäkarjaa vai lypsykarjaa, määritellään sen perusteella, minkä suuruinen edunsaajan tonneina ilmaistu tilakohtainen maitokiintiö on asianomaisen kalenterivuoden 31 päivänä maaliskuuta, ja millainen on sen keskimääräinen maitotuotos.

3. Tuottajakohtaista palkkio-oikeutta rajoitetaan 101 artiklassa määritellyillä viljelijäkohtaisilla enimmäismäärillä.

4. Palkkion määräksi palkkiokelpoista eläintä kohden vahvistetaan 200 euroa.

5. Jäsenvaltiot voivat myöntää ylimääräisen kansallisen emolehmäpalkkion, joka on enintään 50 euroa eläintä kohden, edellyttäen, että tästä ei aiheudu syrjintää asianomaisen jäsenvaltion karjankasvattajien kesken.

   Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006[23] 5 ja 8 artiklassa määritetyllä alueella sijaitsevien tilojen osalta kyseisen lisäpalkkion ensimmäiset 24,15 euroa eläintä kohden rahoitetaan maaseuturahastosta.

[23] EUVL L 210, 31.7.2006, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1989/2006.

Jos emolehmien osuus asianomaisen jäsenvaltion nautakarjassa on suuri eli vähintään 30 prosenttia lehmien kokonaismäärästä ja jos vähintään 30 prosenttia teurastetuista urospuolisista nautaeläimistä kuuluu lihakkuusluokkiin S ja E, jäsenvaltion koko alueella sijaitsevien tilojen lisäpalkkio rahoitetaan kokonaisuudessaan maaseuturahastosta. Näiden prosenttilukujen ylittyminen määräytyy sitä vuotta edeltävien kahden vuoden keskiarvosta, jonka osalta palkkio myönnetään.

6. Tässä artiklassa otetaan huomioon ainoastaan hiehot, jotka kuuluvat lihakarjarotuun tai jotka ovat syntyneet tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä ja jotka kuuluvat samaan karjaan lihantuotantotarkoituksessa pidettävien vasikoiden kanssa.

101 artikla
Emolehmien viljelijäkohtainen enimmäismäärä

1. Kullekin emolehmien kasvattajalle myönnetään tukea asetuksen (EY) N:o 1782/2003 126 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen viljelijäkohtaisten enimmäismäärien rajoissa.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että palkkio-oikeuksien määrä ei niiden alueella ylitä 5 kohdassa vahvistettuja kansallisia enimmäismääriä ja että 103 artiklassa tarkoitetut kansalliset varannot voidaan ylläpitää.

   Asetuksen 111 artiklan mukaisen yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamisen päätyttyä ja sovellettaessa 55 artiklan 1 kohtaa tuottajakohtaisten enimmäismäärien jakaminen tuottajille ja 103 artiklassa tarkoitetun kansallisen varannon perustaminen on tehtävä tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden loppuun mennessä.

3. Jos 2 kohdassa tarkoitettu tarkistus edellyttää viljelijäkohtaisten enimmäismäärien alentamista, se on tehtävä ilman korvauksia ja siitä on päätettävä puolueettomin perustein, joissa otetaan huomioon erityisesti

   a) missä määrin viljelijät ovat käyttäneet viljelijäkohtaisia enimmäismääriään vuotta 2000 edeltäneiden kolmen viitevuoden aikana,

   b) investointi- tai laajaperäistämisohjelman täytäntöönpano naudanliha-alalla,

   c) erityiset luonnonolot tai seuraamukset, joiden vuoksi palkkiota ei ole maksettu tai sitä on alennettu vähintään yhden viitevuoden aikana,

   d) muut poikkeukselliset olosuhteet, joiden vuoksi vähintään yhden viitevuoden aikana maksetut tuet eivät vastaa edellisten vuosien todellista tilannetta.

4. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti toteutetun toimenpiteen perusteella pidätetyt palkkio-oikeudet on poistettava.

5. Sovelletaan seuraavia kansallisia enimmäismääriä:

Jäsenvaltio	Kansalliset enimmäismäärät
Belgia	394 253
Bulgaria	16 019
Tšekki	90 300
Viro	13 416
Espanja	1 441 539
Ranska	3 779 866
Kypros	500
Latvia	19 368
Liettua	47 232
Unkari	117 000
Unkari	454
Itävalta	375 000
Puola	325 581
Portugali	416 539
Romania	150 000
Slovenia	86 384
Slovakia	28 080
Yhdistynyt kuningaskunta	1 699 511

102 artikla

Emolehmäpalkkio-oikeuksien siirtäminen

1. Jos viljelijä myy tai muulla tavoin luovuttaa tilansa, hän voi siirtää kaikki emolehmäpalkkio-oikeutensa henkilölle, joka jatkaa tilan pitämistä. Viljelijä voi myös siirtää oikeutensa kokonaan tai osittain muille viljelijöille myös tilaansa luovuttamatta.

   Jos palkkio-oikeuksia siirretään ilman tilan siirtoa, osa siirretyistä oikeuksista, enintään 15 prosenttia, palautetaan ilman korvausta sen jäsenvaltion kansalliseen varantoon, jonka alueella tila sijaitsee, jaettavaksi ilmaiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on

   a) toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen estämiseksi, että palkkio-oikeuksia siirrettäisiin pois herkiltä vyöhykkeiltä tai alueilta, joilla naudanlihantuotannon merkitys paikalliselle talouselämälle on erityisen suuri;

   b) mahdollista säätää, että oikeudet voi siirtää ilman tilan siirtoa suoraan viljelijältä toiselle tai kansallisen varannon kautta.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia ennen erikseen vahvistettavaa päivämäärää sellaisen palkkio-oikeuksien osan väliaikaisen siirtämisen, jota oikeuksia hallussaan pitävä viljelijä ei aio käyttää.

103 artikla
Emolehmäpalkkio-oikeuksien kansallinen varanto

1. Jokaisen jäsenvaltion on ylläpidettävä kansallista varantoa emolehmäpalkkio-oikeuksia varten.

2. Kansalliseen varantoon liitetään 102 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan tai muiden yhteisön säännösten mukaisesti palautetut palkkio-oikeudet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 101 artiklan 4 kohdan säännösten soveltamista.

3. Jäsenvaltioiden on käytettävä kansallisia varantojaan niiden rajoissa palkkio-oikeuksien jakamiseen erityisesti uusille tai nuorille viljelijöille tai muille ensisijaisessa asemassa oleville viljelijöille.

104 artikla
Hiehot

1. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 100 artiklan 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot, joissa enemmän kuin 60 prosenttia emolehmistä ja hiehoista pidetään vuoristoalueilla asetuksen (EY) N:o 1698/2005 50 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä, voivat päättää hallinnoida palkkiota siten, että hiehoista ja emolehmistä myönnettävä emolehmäpalkkio erotetaan toisistaan asianomaisen jäsenvaltion vahvistaman erillisen kansallisen enimmäismäärän rajoissa.

   Erillinen kansallinen enimmäismäärä ei saa ylittää 40:tä prosenttia 101 artiklan 5 kohdassa vahvistetusta asianomaisen jäsenvaltion kansallisesta enimmäismäärästä. Kansallista enimmäismäärää vähennetään erillisen kansallisen enimmäismäärän verran. Mikäli tämän kohdan mukaista valtaa käyttävässä jäsenvaltiossa hakemuksen kohteena olevien, emolehmäpalkkion myöntämisen edellytykset täyttävien hiehojen kokonaismäärä ylittää erillisen kansallisen enimmäismäärän, palkkiokelpoisten hiehojen määrää viljelijää kohden vähennetään kyseisenä vuonna suhteessa ylityksen määrään.

2. Tässä artiklassa tarkoitetaan ainoastaan hiehoja, jotka kuuluvat lihakarjarotuun tai jotka ovat syntyneet tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä.

105 artikla
Teurastuspalkkio

1. Viljelijä, joka pitää tilallaan nautaeläimiä, voi hakemuksesta saada teurastuspalkkion. Se myönnetään palkkiokelpoisten eläinten teurastuksesta tai niiden viennistä kolmanteen maahan ja erikseen vahvistettavien kansallisten enimmäismäärien rajoissa.

   Teurastuspalkkiokelpoisia ovat

a) vähintään kahdeksan kuukauden ikäiset sonnit, härät, lehmät ja hiehot,

b) yli kuukauden ja alle kahdeksan kuukauden ikäiset vasikat, joiden teurastuspaino on enintään 185 kg.

Toisessa alakohdassa luetellut eläimet ovat teurastuspalkkiokelpoisia, jos ne ovat olleet viljelijällä määrätyn ajan.

2. Palkkion määräksi vahvistetaan

a) 80 euroa 1 kohdan a alakohdassa mainittujen palkkiokelpoisten eläinten osalta,

b) 50 euroa 1 kohdan b alakohdassa mainittujen palkkiokelpoisten eläinten osalta.

3. Edellä 1 kohdassa mainitut kansalliset enimmäismäärät vahvistetaan jäsenvaltiokohtaisesti ja erikseen kummallekin kyseisen kohdan toisen alakohdan a ja b alakohdassa mainitulle eläinryhmälle. Kunkin enimmäismäärän on vastattava asianomaisessa jäsenvaltiossa vuonna 1995 teurastettujen kummankin ryhmän eläinten määrää, johon lisätään kolmansiin maihin vietyjen eläinten määrä Eurostatin tietojen tai komission hyväksymien muiden kyseistä vuotta koskevien julkaistujen virallisten tilastotietojen mukaisesti.

Uusien jäsenvaltioiden osalta kansalliset enimmäismäärät esitetään seuraavassa taulukossa.

	Sonnit, härät, lehmät ja hiehot	1–8 kuukauden ikäiset vasikat, joiden teurastuspaino on enintään 185 kilogrammaa
Bulgaria	22 191	101 542
Tšekki	483 382	27 380
Viro	107 813	30 000
Kypros	21 000	—
Latvia	124 320	53 280
Liettua	367 484	244 200
Unkari	141 559	94 439
Unkari	6 002	17
Puola	1 815 430	839 518
Romania	1 148 000	85 000
Slovenia	161 137	35 852
Slovakia	204 062	62 841

4. Jos asianomaisessa jäsenvaltiossa sellaisten eläinten kokonaismäärä, joista on tehty hakemus jommankumman 1 kohdan toisen alakohdan a tai b alakohdassa mainitun eläinryhmän osalta ja jotka täyttävät teurastuspalkkion myöntämisen edellytykset, ylittää kyseiselle ryhmälle vahvistetun kansallisen enimmäismäärän, kaikkien

kyseiseen ryhmään kuuluvien palkkiokelpoisten eläinten määrää viljelijää kohden vähennetään kyseisenä vuonna samassa suhteessa.

106 artikla
Palkkioita koskevat yhteiset säännöt

Jotta tämän jakson mukaiset suorat tuet voidaan myöntää, eläin on merkittävä ja rekisteröitävä asetuksen (EY) N:o 1760/2000 mukaisesti.

Eläintä pidetään kuitenkin palkkiokelpoisena, jos asetuksen (EY) N:o 1760/2000 7 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetut eläinten aiempia siirtoja koskevat tiedot on ilmoitettu toimivaltaiselle viranomaiselle eläimen pitoajan alussa.

107 artikla
Enimmäismäärät

Kaikkien tämän jakson mukaisesti haettujen suorien tukien kokonaismäärä ei saa ylittää enimmäismäärää, jonka komissio vahvistaa 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Jos haetun tuen kokonaismäärä ylittää vahvistetun enimmäismäärän, viljelijäkohtaista tukea vähennetään kyseisenä vuonna suhteessa ylityksen määrään.

108 artikla
Neuvoston direktiivin 96/22/EY perusteella kielletyt aineet

1. Jos neuvoston direktiivin 96/22/EY[24] mukaisesti kiellettyjen aineiden jäämiä tai edellä mainitun säädöksen mukaisesti sallittujen, mutta laittomasti käytettyjen aineiden jäämiä havaitaan neuvoston direktiivin 96/23/EY[25] asiaa koskevien säännösten mukaisesti viljelijän nautakarjaan kuuluvassa eläimessä tai jos kiellettyä ainetta tai tuotetta tai direktiivin 96/22/EY mukaisesti sallittua, mutta laittomasti hallussa pidettyä ainetta tai tuotetta löydetään viljelijän tilalta missä muodossa tahansa, kyseinen viljelijä ei voi saada tässä jaksossa säädettyjä määriä kalenterivuonna, jona havainto tehdään.

   Rikkomuksen toistuessa ajanjakso, jona tuottaja ei voi saada näitä palkkioita, voidaan rikkomuksen vakavuusasteen mukaan pidentää viideksi vuodeksi alkaen siitä vuodesta, jonka kuluessa uusintarikkomus todetaan.

2. Jos eläinten omistaja tai haltija yrittää estää tarkastusten toteuttamisen ja jäämien seuraamista varten perustettujen kansallisten ohjelmien soveltamiseksi suoritettavien näytteiden ottamisen tai direktiivin 96/23/EY mukaisten tutkimusten ja tarkastusten toteuttamisen, sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja seuraamuksia.

---

[24] EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3.
[25] EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10.

2 LUKU
KANSALLISET TUET

109 artikla
Kansallinen pähkinätuki

1. Jäsenvaltio voi myöntää vuosittain kansallista tukea enintään 120,75 euroa hehtaaria kohden seuraaville tuotteille:

   a) CN-koodeihin 0802 11 ja 0802 12 kuuluvat mantelit;

   b) CN-koodeihin 0802 21 ja 0802 22 kuuluvat hasselpähkinät ja filbertspähkinät;

   c) CN-koodeihin 0802 31 ja 0802 32 kuuluvat saksanpähkinät;

   d) CN-koodiin 0802 50 kuuluvat pistaasipähkinät;

   e) CN-koodiin 1212 10 10 kuuluva johanneksenleipä.

2. Kansallista tukea voidaan maksaa enintään seuraaville pinta-aloille:

Jäsenvaltio	Enimmäispinta-ala (ha)
Belgia	100
Bulgaria	11 984
Saksa	1 500
Kreikka	41 100
Espanja	568 200
Ranska	17 300
Italia	130 100
Kypros	5 100
Luxemburg	100
Unkari	2 900
Alankomaat	100
Itävalta	100
Puola	4 200
Portugali	41 300
Romania	1 645
Slovenia	300
Slovakia	3 100
Yhdistynyt kuningaskunta	100

3. Jäsenvaltiot voivat asettaa kansallisen tuen myöntämisen edellytykseksi viljelijän kuulumisen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 b artiklan mukaisesti hyväksyttyyn tuottajaorganisaatioon.

V OSASTO
SUORIEN TUKIEN TÄYTÄNTÖÖNPANO UUSISSA JÄSENVALTIOISSA

1 LUKU
YLEISET SÄÄNNÖKSET

110 artikla
Suorien tukien käyttöönotto

Suorat tuet otetaan uusissa jäsenvaltioissa Bulgariaa ja Romaniaa lukuun ottamatta käyttöön seuraavan tukien lisäystä koskevan aikataulun mukaisesti, jossa tuen lisäykset esitetään prosenttiosuutena muissa jäsenvaltioissa kuin uusissa jäsenvaltioissa kyseisenä ajankohtana sovellettavasta tällaisten tukien tasosta:

– 60 prosenttia vuonna 2009,

– 70 prosenttia vuonna 2010,

– 80 prosenttia vuonna 2011,

– 90 prosenttia vuonna 2012,

– 100 prosenttia vuodesta 2013.

Bulgariassa ja Romaniassa suorat tuet otetaan käyttöön seuraavan tukien lisäystä koskevan aikataulun mukaisesti, jossa tuen lisäykset esitetään prosenttiosuutena muissa jäsenvaltioissa kuin uusissa jäsenvaltioissa kyseisenä ajankohtana sovellettavasta tällaisten tukien tasosta:

– 35 prosenttia vuonna 2009,

– 40 prosenttia vuonna 2010,

– 50 prosenttia vuonna 2011,

– 60 prosenttia vuonna 2012,

– 70 prosenttia vuonna 2013,

– 80 prosenttia vuonna 2014,

– 90 prosenttia vuonna 2015,

– 100 prosenttia vuodesta 2016.

2 LUKU
YHTENÄISEN PINTA-ALATUEN JÄRJESTELMÄ

111 artikla
Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä

1. Uusien jäsenvaltioiden, jotka ovat tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 6 jaksossa säädettyä siirtymäkauden marjatukea lukuun ottamatta päättäneet korvata suorat tuet yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmällä, on myönnettävä tuki viljelijöille tämän artiklan mukaisesti.

2. Yhtenäinen pinta-alatuki maksetaan kerran vuodessa. Se lasketaan jakamalla 112 artiklan mukaisesti vahvistettu vuotuinen kokonaismääräraha 113 artiklan mukaisesti vahvistetulla kunkin uuden jäsenvaltion maatalousmaan määrällä.

3. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä on uusien jäsenvaltioiden käytettävissä 31 päivään joulukuuta 2013. Uusien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle aikomuksestaan lopettaa järjestelmän soveltaminen viimeistään viimeisen soveltamisvuoden 1 päivänä elokuuta.

4. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamisajan päättymisen jälkeen suorien tukien järjestelmää sovelletaan asiaa koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti sekä liittymisasiakirjoissa ja sen jälkeen annetussa yhteisön lainsäädännössä kullekin suoralle tuelle vahvistettujen määrällisten muuttujien perusteella, joita ovat esimerkiksi perusala, palkkioiden enimmäismäärät ja taatut enimmäismäärät. Asianomaisia vuosia koskevia 110 artiklassa vahvistettuja prosenttiosuuksia sovelletaan.

112 artikla

Vuotuinen määräraha

1. Komissio vahvistaa uudelle jäsenvaltiolle vuotuisen määrärahan, joka on käytettävissä asianomaisena kalenterivuonna suorien tukien myöntämiseksi uudessa jäsenvaltiossa.

   Vuotuinen määräraha vahvistetaan asiaa koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti sekä liittymisasiakirjoissa ja sen jälkeen annetussa yhteisön lainsäädännössä kullekin suoralle tuelle vahvistettujen määrällisten muuttujien perusteella (esimerkiksi perusalat, palkkioiden enimmäismäärät ja taatut enimmäismäärät).

   Vuotuista määrärahaa mukautetaan 110 artiklassa esitetyllä suorien tukien asteittaista käyttöönottoa koskevalla asianomaisella prosenttimäärällä, lukuun ottamatta liitteen XII mukaisesti käytettävissä olevia määriä taikka näiden määrien tai hedelmä- ja vihannesalaa vastaavien määrien ja todellisuudessa sovellettujen määrien erotusta 118 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Jos yhtenäisten pinta-alatukien määrä ylittää uudessa jäsenvaltiossa jonakin vuonna sen vuotuisen kokonaismäärärahan, kyseisessä uudessa jäsenvaltiossa sovellettavan kansallisen hehtaarituen määrää on vähennettävä vastaavasti soveltamalla vähennyskerrointa.

113 artikla

Maatalousmaa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä

1. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä uuden jäsenvaltion maatalousmaa on se osa sen käytössä olevasta maatalousmaasta, joka on 30 päivänä kesäkuuta 2003 hyvässä viljelykunnossa riippumatta siitä, onko se tuotannossa kyseisenä ajankohtana, ja tarvittaessa mukautettuna puolueettomin ja syrjimättömin perustein, jotka uusi jäsenvaltio vahvistaa komission hyväksynnän saatuaan.

Tämän osaston soveltamiseksi 'käytössä olevalla maatalousmaalla' tarkoitetaan komission tilastokäyttöön vahvistamaa pellon, pysyvien nurmien ja niittyjen, pysyvien viljelmien ja puutarhaviljelmien kokonaispinta-alaa.

Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä Bulgarian ja Romanian maatalousmaa on kuitenkin se osa sen käytössä olevasta maatalousmaasta, joka on hyvässä viljelykunnossa riippumatta siitä, onko se tuotannossa, ja tarvittaessa mukautettuna puolueettomin ja syrjimättömin perustein, jotka Bulgaria tai Romania vahvistaa komission hyväksynnän saatuaan.

2. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukaisia tukia myönnettäessä kaikki viljelylohkot, jotka ovat 1 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisia, ovat tukikelpoisia, kuten myös viljelylohkot, joille on istutettu lyhytkiertoista energiapuuta (CN-koodi ex 0602 90 41) ja jotka olivat 30 päivänä kesäkuuta 2003 hyvässä viljelykunnossa. Bulgarian ja Romanian osalta kaikki viljelylohkot, jotka ovat 1 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisia, ovat tukikelpoisia, kuten myös viljelylohkot, joille on istutettu lyhytkiertoista energiapuuta (CN-koodi ex 0602 90 41).

Jollei kyseessä ole ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen lohkojen on oltava viljelijän käytössä jäsenvaltion vahvistamana päivänä, joka ei saa olla myöhempi kuin kyseisessä jäsenvaltiossa vahvistettu määräpäivä tukihakemuksen muuttamiselle.

Tilakohtainen vähimmäisala, jolta tukea voi hakea, on 0,3 hehtaaria. Kukin uusi jäsenvaltio voi kuitenkin päättää puolueettomin perustein ja komission hyväksynnän saatuaan vähimmäisalan vahvistamisesta suuremmaksi, mutta kuitenkin enintään yhdeksi hehtaariksi.

3. Minkäänlaista velvoitetta tuottaa tai käyttää tuotantotekijöitä ei ole. Viljelijät voivat kuitenkin käyttää tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettua maata kaikkiin maataloustarkoituksiin. Jos viljellään CN-koodiin 5302 10 00 kuuluvaa hamppua, sovelletaan 42 artiklan 1 kohtaa.

4 Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä tukea saava maa on pidettävä maatalouden ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa 6 artiklan mukaisesti.

Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä tukia saavan viljelijän on noudatettava liitteessä II tarkoitettuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia seuraavan aikataulun mukaisesti:

a) liitteessä II olevassa A kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009;

b) liitteessä II olevassa B ja C kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2011.

Bulgariassa ja Romaniassa 4, 5, 25, 26 ja 27 artiklan soveltaminen on kuitenkin valinnaista 31 päivään joulukuuta 2011 saakka siltä osin kuin kyseiset säännökset liittyvät lakisääteisiin hoitovaatimuksiin. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä kyseisissä jäsenvaltioissa tukia saavan viljelijän on 1 päivästä tammikuuta 2012 alkaen noudatettava liitteessä II tarkoitettuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia seuraavan aikataulun mukaisesti:

a) liitteessä II olevassa A kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2012;

b) liitteessä II olevassa B ja C kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

5. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltaminen ei vaikuta millään tavoin uuden jäsenvaltion velvoitteeseen, joka koskee asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 ja asetuksessa (EY) N:o 21/2004 säädettyjen eläinten tunnistusta ja rekisteröintiä koskevien yhteisön sääntöjen täytäntöönpanoa.

114 artikla
Tiedonannot

Uusien jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle yksityiskohtaiset tiedot tämän luvun täytäntöönpanemiseksi toteutetuista toimenpiteistä ja erityisesti 112 artiklan 2 kohdan nojalla toteutetuista toimenpiteistä.

3 LUKU
ERILLIS- JA ERITYISTUET

115 artikla
Erillinen sokerituki

1. Jos uusi jäsenvaltio Bulgariaa ja Romaniaa lukuun ottamatta on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 b a artiklassa säädettyä vaihtoehtoa, sen on myönnettävä vuosille 2009 ja 2010 erillistä sokeritukea viljelijöille, jotka ovat tukikelpoisia yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä. Bulgarian ja Romanian on myönnettävä sitä myös vuodelle 2011. Tuki myönnetään asianomaisen jäsenvaltion vuosina 2006 ja 2007 vahvistamin perustein.

2. Erillistä sokeritukea myönnetään liitteessä XII vahvistettujen enimmäismäärien rajoissa.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, kukin asianomainen uusi jäsenvaltio voi viimeistään sen vuoden 31 päivänä maaliskuuta, jolle erillistä sokeritukea myönnetään, päättää puolueettomin perustein soveltaa erilliseen sokeritukeen liitteessä XII esitettyä alhaisempaa enimmäismäärää. Jos 1 kohdan mukaisesti vahvistettujen määrien summa on suurempi kuin asianomaisen uuden jäsenvaltion päättämä enimmäismäärä, viljelijöille myönnettävää vuotuista määrää on vähennettävä suhteellisesti.

116 artikla

Erillinen hedelmä- ja vihannestuki

1. Jos uusi jäsenvaltio on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 b b artiklassa säädettyä vaihtoehtoa, sen on myönnettävä erillistä hedelmä- ja vihannestukea viljelijöille, jotka ovat tukikelpoisia yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä. Tuki myönnetään asianomaisen jäsenvaltion vuonna 2007 vahvistamin perustein.

2. Erillistä hedelmä- ja vihannestukea myönnetään tämän asetuksen 41 artiklassa tarkoitetun, kansallisen enimmäismäärän hedelmiä ja vihanneksia vastaavan osan rajoissa tai alhaisempaa enimmäismäärää soveltaen, jos uusi jäsenvaltio on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 b b artiklan 3 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa.

117 artikla

Erillinen siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestuki

1. Jos uusi jäsenvaltio on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 b c artiklan 1 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa, sen on pidätettävä vuonna 2007 tekemänsä päätöksen mukaisesti 31 päivään joulukuuta 2011 asti enintään 50 prosenttia tämän asetuksen 41 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa CN-koodiin 0702 00 00 kuuluvia tomaatteja.

   Kyseisen jäsenvaltion on tällöin myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea tämän asetuksen 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistetun enimmäismäärän rajoissa.

   Lisätuki myönnetään tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 5 jaksossa säädetyin edellytyksin viljelijöille, jotka tuottavat tomaatteja.

2. Jos uusi jäsenvaltio on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 b c artiklan 2 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa, sen on pidätettävä vuonna 2007 tekemänsä päätöksen mukaisesti

   a) 31 päivään joulukuuta 2010 asti enintään 100 prosenttia tämän asetuksen 41 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa hedelmä- ja vihanneskasveja, jotka ovat muita kuin tämän asetuksen 56 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltuja yksivuotisia kasveja;

   b) 1 päivän tammikuuta 2011 ja 31 päivän joulukuuta 2012 välisenä aikana enintään 75 prosenttia tämän asetuksen 41 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa hedelmä- ja vihanneskasveja, jotka ovat muita kuin tämän asetuksen 56 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltuja yksivuotisia kasveja.

   Kyseisen jäsenvaltion on tällöin myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea tämän asetuksen 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistetun enimmäismäärän rajoissa.

   Lisätuki myönnetään viljelijöille, jotka tuottavat yhtä tai useampaa tämän asetuksen 56 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltua hedelmä- ja vihannestuotetta, siten kuin kyseinen jäsenvaltio ne määrittelee.

118 artikla

Erillisiä tukia koskevat yhteiset säännökset

1. Edellä 115, 116 ja 117 artiklassa tarkoitettujen tukien myöntämistä varten käytettävissä olevia varoja ei sisällytetä 112 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun vuotuiseen kokonaismäärärahaan. Jos sovelletaan 115 artiklan 3 kohtaa, liitteessä XII esitetyn enimmäismäärän ja tosiasiallisesti sovelletun määrän välinen erotus sisällytetään 112 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun vuotuiseen kokonaismäärärahaan.

2. Edellä 115, 116 ja 117 artiklassa tarkoitettuihin erillisiin tukiin ei sovelleta 110 ja 120 artiklaa.

3. Kun on kyse perinnöstä tai ennakkoperinnöstä, 115 artiklassa tarkoitettu erillinen sokerituki ja 116 artiklassa tarkoitettu erillinen hedelmä- ja vihannestuki myönnetään tilan perineelle viljelijälle edellyttäen, että kyseinen viljelijä on tukikelpoinen yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä.

119 artikla

Erityistuki

1. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltava uusi jäsenvaltio voi päättää viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009 käyttää kalenterivuodesta 2010 alkaen enintään 10 prosenttia 41 artiklassa tarkoitetusta kansallisesta enimmäismäärästään myöntääkseen viljelijöille 68 artiklan 1 kohdan a, b, c, d ja e alakohdassa tarkoitettua tukea 68 artiklan 2–9 kohdan sekä 69 ja 70 artiklan mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 68 artiklan 5 kohdan b alakohdassa säädetään, 68 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuille toimenpiteille myönnettävä tuki toteutetaan korottamalla yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä myönnettäviä hehtaarikohtaisia määriä.

3. Komissio vahvistaa 1 kohdassa tarkoitetut määrät 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

   Kyseiset määrät vähennetään asianomaisten uusien jäsenvaltioiden 112 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista vuotuisista kokonaismäärärahoista.

4 LUKU
TÄYDENTÄVÄT KANSALLISET SUORAT TUET JA SUORAT TUET

120 artikla

Täydentävät kansalliset suorat tuet ja suorat tuet

1. Tämän artiklan soveltamiseksi 'yhteisen maatalouspolitiikan tukia vastaavalla kansallisella järjestelmällä' tarkoitetaan kaikkia ennen uusien jäsenvaltioiden liittymispäivää sovellettuja kansallisia suoran tuen järjestelmiä, joiden mukaisesti tukea on myönnetty viljelijöille tuotannosta, joka kuuluu johonkin suoran tuen järjestelmään.

2. Jos komissio antaa luvan, uusille jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus täydentää suoraa tukea enintään:

a) kaikkien suorien tukien osalta enintään 30 prosenttiyksikköä yli 110 artiklassa tarkoitetun asianomaisena vuonna sovellettavan tason. Bulgarian ja Romanian osalta sovelletaan seuraavaa: vuonna 2009 65 prosenttia suorien tukien tasosta, jota sovelletaan yhteisössä sellaisena kuin se on 30 päivänä huhtikuuta 2004, ja vuodesta 2010 alkaen enintään 30 prosenttiyksikköä yli 110 artiklassa tarkoitetun asianomaisena vuonna sovellettavan tason. Tšekki voi kuitenkin täydentää perunatärkkelysalan suoria tukia 100 prosenttiin asti muissa jäsenvaltioissa kuin uusissa jäsenvaltioissa sovellettavasta tasosta. Kun kyseessä ovat asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 7 luvussa tarkoitetut suorat tuet, jäsenvaltiot voivat täydentää suoria tukia 100 prosenttiin asti. Bulgarian ja Romanian osalta sovelletaan seuraavia enimmäismääriä: 95 prosenttia vuonna 2009 ja 100 prosenttia vuodesta 2010 alkaen;

tai

b) i) muiden suorien tukien kuin tilatukijärjestelmän osalta siihen suoran tuen kokonaismäärään asti, johon viljelijä olisi ollut tuotekohtaisesti oikeutettu uudessa jäsenvaltiossa kalenterivuonna 2003 yhteisen maatalouspolitiikan tukia vastaavan kansallisen järjestelmän mukaisesti 10 prosenttiyksiköllä korotettuna. Liettuan osalta viitevuosi on kalenterivuosi 2002. Bulgarian ja Romanian osalta viitevuosi on kalenterivuosi 2006. Slovenian osalta korotus on 25 prosenttiyksikköä;

ii) kun kyseessä on tilatukijärjestelmä, täydentävän kansallisen suoran tuen kokonaismäärä, jonka uusi jäsenvaltio voi yhtenä vuonna myöntää, rajataan erityisten alakohtaisten kokonaismäärärahojen avulla. Tämä kokonaismääräraha on samansuuruinen kuin seuraavien välinen erotus:

– yhteisen maatalouspolitiikan tukia vastaavien kansallisten suorien tukien kokonaismäärä, joka olisi asianomaisen uuden jäsenvaltion käytettävissä kalenterivuonna 2003 ja Liettuan osalta kalenterivuonna 2002, lisättynä aina 10 prosenttiyksiköllä. Bulgarian ja Romanian osalta viitevuosi on kalenterivuosi 2006. Slovenian osalta korotus on 25 prosenttiyksikköä, ja

– kyseisen uuden jäsenvaltion liitteessä VIII mainittu kansallinen enimmäismäärä tarvittaessa tarkistettuna 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetun kokonaismäärän laskemiseksi huomioon otetaan kansalliset suorat tuet ja/tai niiden yhteisön suoria tukia vastaavat osat ja/tai niiden osat, jotka otettiin huomioon laskettaessa asianomaisen uuden jäsenvaltion tosiasiallista enimmäismäärää 41 artiklan sekä 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Kunkin kyseisen suoran tuen osalta uusi jäsenvaltio voi päättää soveltaa jompaakumpaa edellä esitetyistä vaihtoehdoista a tai b.

Suoran tuen kokonaismäärä, joka viljelijälle voidaan asianomaisen suoran tuen järjestelmän mukaisesti myöntää uusissa jäsenvaltioissa liittymisen jälkeen, kaikki täydentävät kansalliset suorat tuet mukaan luettuina, ei saa olla suurempi kuin suoran tuen määrä, johon kyseinen viljelijä olisi oikeutettu muihin jäsenvaltioihin kuin uusiin jäsenvaltioihin tuolloin sovellettavassa vastaavassa suorien tukien järjestelmässä.

3. Kypros voi täydentää liitteessä I luetelluissa suorien tukien järjestelmissä viljelijälle myönnettävää suoraa tukea enintään siihen kokonaistukitasoon asti, johon kyseinen viljelijä olisi ollut oikeutettu Kyproksessa vuonna 2001.

Kyproksen viranomaisten on huolehdittava siitä, että suoran tuen kokonaismäärä, joka viljelijälle myönnetään asianomaisessa suorien tukien järjestelmässä Kyproksessa liittymisen jälkeen, kaikki täydentävät kansalliset suorat tuet mukaan luettuina, ei missään tapauksessa ole suurempi kuin suoran tuen määrä, johon kyseinen viljelijä olisi kyseisessä suorien tukien järjestelmässä oikeutettu asianomaisena vuonna muissa jäsenvaltioissa kuin uusissa jäsenvaltioissa.

Myönnettävän täydentävän kansallisen tuen kokonaismäärät on esitetty liitteessä XIII.

Myönnettävään täydentävään kansalliseen tukeen on tehtävä tarkistuksia, joita yhteisen maatalouspolitiikan kehittyminen saattaa edellyttää.

Tämän artiklan 2 ja 5 kohtaa ei sovelleta Kyprokseen.

4. Jos uusi jäsenvaltio päättää soveltaa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää, se voi myöntää täydentäviä kansallisia suoria tukia 5 ja 8 kohdassa säädetyin edellytyksin.

5. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän jonakin soveltamisvuonna myönnettävä täydentävän kansallisen tuen kokonaismäärä voidaan rajata erityisten (osa)alakohtaisten kokonaismäärärahojen avulla sillä edellytyksellä, että tällaiset erityiset (osa)alakohtaiset kokonaismäärärahat liittyvät ainoastaan

– tilatukijärjestelmään yhdistettyihin suoriin tukiin, ja/tai

– yhteen tai useampaan suoraan tukeen, johon voidaan soveltaa 53 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua osittaista täytäntöönpanoa. Tämä kokonaismääräraha on samansuuruinen kuin seuraavien välinen erotus:

  – (osa-)alakohtaisen tuen kokonaismäärä, joka on seurausta tapauksen mukaan joko 2 kohdan a tai b alakohdan soveltamisesta, ja

  – yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä kyseisessä uudessa jäsenvaltiossa käytettävissä olevan suoran tuen kokonaismäärä kyseisellä (osa-)alalla kyseisenä vuonna.

6. Uusi jäsenvaltio voi komission luvan saatuaan päättää myönnettävän täydentävän kansallisen tuen määristä puolueettomin perustein.

7. Komission luvassa on

– 2 kohdan b alakohtaa sovellettaessa eriteltävä asianomaiset yhteisen maatalouspolitiikan tukia vastaavat kansalliset suorat tukijärjestelmät,

– määriteltävä taso, johon asti täydentäviä kansallisia tukia voidaan maksaa, täydentävien kansallisten tukien määrä ja tarvittaessa myöntämisen edellytykset,

– edellytettävä tarkastuksia, joita yhteisen maatalouspolitiikan kehittyminen saattaa edellyttää.

8. Täydentävää kansallista tukea ei saa myöntää maataloustoimintaan, jonka osalta muissa jäsenvaltioissa kuin uusissa jäsenvaltioissa ei säädetä suorista tuista.

121 artikla
Valtiontuet Kyproksessa

Kypros voi täydentävän kansallisen suoran tuen lisäksi myöntää siirtymäajan asteittain alenevaa kansallista tukea vuoden 2010 loppuun. Tällaista valtiontukea on myönnettävä yhteisön tukea vastaavassa muodossa kuten tuotantoon sitomattomana tukena.

Ottaen huomioon vuonna 2001 myönnetyn kansallisen tuen laadun ja määrän Kypros voi myöntää valtiontukea liitteessä XIV mainituille (osa-)aloille kyseisessä liitteessä mainittuihin määriin asti.

Myönnettävään valtiontukeen on tehtävä tarkistuksia, joita yhteisen maatalouspolitiikan kehittyminen saattaa edellyttää. Jos tällaiset tarkistukset osoittautuvat tarpeellisiksi, tukien määrää tai niiden myöntämisedellytyksiä muutetaan komission tekemän päätöksen perusteella.

Kyproksen on vuosittain toimitettava komissiolle valtiontukea koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanosta kertomus, jossa esitetään tukimuodot ja tuen määrä (osa-)alakohtaisesti.

VI OSASTO
MÄÄRÄRAHOJEN SIIRTO

122 artikla
Määrärahojen siirto puuvillan viljelyalueiden rakenneuudistusta varten

Maaseuturahastosta rahoitettaviin maaseudun kehittämisohjelmiin kuuluviin toimenpiteisiin on puuvillan tuotantoalueilla saatavilla yhteisön lisätukena 22 miljoonaa euroa kalenterivuotta kohden.

123 artikla
Määrärahojen siirto tupakan viljelyalueiden rakenneuudistusta varten

Maatalousrahastosta rahoitettaviin maaseudun kehittämisohjelmiin kuuluviin toimenpiteisiin on tupakan tuotantoalueilla saatavilla varainhoitovuodesta 2011 alkaen yhteisön lisätukena 484 miljoonaa euroa kalenterivuotta kohden niitä jäsenvaltioita varten, joissa tupakantuottajat saivat vuosina 2000, 2001 ja 2002 asetuksen (ETY) N:o 2075/92[26] mukaista tukea.

[26] EYVL L 215, 30.7.1992, s. 70.

VII OSASTO
TÄYTÄNTÖÖNPANO-, SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 LUKU
TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄNNÖKSET

124 artikla
Tukioikeuksien vahvistaminen

1. Viljelijöille ennen 1 päivää tammikuuta 2009 jaettuja tukioikeuksia pidetään laillisina ja sääntöjenmukaisina 1 päivästä tammikuuta 2010.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta tukioikeuksiin, jotka on jaettu viljelijöille sellaisten hakemusten perusteella, joissa on asiavirheitä.

3. Edellä oleva 1 kohta ei rajoita komission toimivaltaa tehdä asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklassa tarkoitettuja päätöksiä, jotka koskevat menoja, jotka liittyvät minä tahansa kalenterivuonna, vuosi 2009 mukaan luettuna, myönnettyihin tukiin.

125 artikla
Soveltaminen syrjäisimpiin alueisiin

Ranskan merentakaisiin departementteihin, Azoreihin, Madeiraan ja Kanariansaariin ei sovelleta III ja IV osastoa.

126 artikla
Valtiontuki

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 180 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1184/2006[27] 3 artiklassa säädetään, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei sovelleta maksuihin, jotka jäsenvaltiot ovat suorittaneet tämän asetuksen 42 ja 59 artiklan, 68–70 artiklan, 87 artiklan 4 kohdan, 100 artiklan 5 kohdan, 109 artiklan sekä 119–121 artiklan nojalla ja tämän asetuksen mukaisesti.

127 artikla
Tietojen toimittaminen komissiolle

Jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle yksityiskohtaisesti tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi toteutetuista ja erityisesti 6, 12, 42, 46, 47, 68, 69, 70, 59, 60 ja 119 artiklaan liittyvistä toimenpiteistä.

[27] EUVL L 214, 4.8.2006, s. 7.

128 artikla
Suorien tukien hallintokomitea

1. Komissiota avustaa suorien tukien hallintokomitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa.

   Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

129 artikla
Täytäntöönpanosäännökset

Tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 128 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Niihin sisältyvät erityisesti

a) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat maatilojen neuvontajärjestelmän perustamista;

b) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tuen mukauttamisesta saatujen määrien jakamisperusteita;

c) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tässä asetuksessa säädettyjen tukien myöntämistä, myös tukikelpoisuusedellytysten, haku- ja maksupäivämäärien ja valvontasäännösten osalta, tukioikeuksien tarkastamista ja vahvistamista, myös jäsenvaltioiden välillä tarvittavan tiedonvaihdon osalta, sekä perusalojen tai taattujen enimmäispinta-alojen ylitysten määrittelemistä sekä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat IV osaston 1 luvun 7 ja 8 jakson perusteella pitoajan määrittämistä sekä vahvistettujen käyttämättömien palkkio-oikeuksien peruuttamista ja uudelleenjakoa;

d) tilatukijärjestelmän osalta yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisesti kansallisen varannon perustamista, oikeuksien siirtämistä, pysyvien kasvien, pysyvien laidunten ja nurmien määrittelyä, III osaston 2 ja 3 luvussa säädettyjä vaihtoehtoja sekä III osaston 4 luvussa säädettyä tuotantoon sidottujen tukien sisällyttämistä tilatukijärjestelmään;

e) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat V osaston säännösten täytäntöönpanoa;

f) yksityiskohtaiset täytäntöönpanosäännöt, jotka koskevat hedelmien ja vihannesten, ruokaperunan ja taimitarhojen tuen sisällyttämistä tilatukijärjestelmään (ensimmäisen soveltamisvuoden hakumenettely mukaan luettuna) ja jotka liittyvät IV osaston 5 ja 6 luvussa tarkoitettuun tukeen;

g) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat viinin tuen sisällyttämistä tilatukijärjestelmään (ensimmäisen soveltamisvuoden hakumenettely mukaan luettuna) asetuksen (EY) N:o [viiniasetus] mukaisesti;

h) hampun osalta yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisiä valvontatoimenpiteitä ja tetrahydrokannabinolipitoisuuden määritysmenetelmiä;

i) liitteen I muutokset, jotka saattavat olla tarpeen, kun otetaan huomioon 1 artiklassa esitetyt perusteet;

j) liitteiden V, VI ja VII muutokset, jotka saattavat olla tarpeen, kun erityisesti otetaan huomioon vasta hyväksytty yhteisön lainsäädäntö;

k) viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän perusosat ja niiden määrittely;

l) pinta-alatukihakemuksiin mahdollisesti tehtävät muutokset ja vapautus velvollisuudesta tehdä pinta-alatukihakemus;

m) tukihakemuksiin sisältyviä vähimmäistietoja koskevat säännöt;

n) hallinnollisia tarkastuksia, paikalla tehtäviä tarkastuksia ja kaukokartoitustarkastuksia koskevat säännöt;

o) säännöt, jotka koskevat tuen vähentämisiä ja epäämisiä niissä tapauksissa, joissa 4 artiklassa ja 24 artiklassa tarkoitettuja velvoitteita ei ole noudatettu, mukaan luettuina tapaukset, joissa tukea ei vähennetä tai evätä;

q) liitteen V muutokset, jotka saattavat olla tarpeen, kun otetaan huomioon 28 artiklassa esitetyt perusteet;

r) jäsenvaltioiden ja komission väliset tiedonannot;

s) hätätapauksessa käytännön ja erityisongelmien ratkaisemisen kannalta tarvittavat asianmukaisesti perustellut toimenpiteet, erityisesti II osaston 4 luvun ja III osaston 2 ja 3 luvun täytäntöönpanemiseen liittyvät toimenpiteet; tällaiset toimenpiteet voivat poiketa tämän asetuksen tietyistä osista, mutta ainoastaan siinä määrin ja sellaisen ajanjakson ajan kuin on ehdottomasti tarpeen;

t) puuvillan osalta yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat

   i) 80 artiklan 3 kohdassa säädetyn tuen vähennyksen laskutapaa;

   ii) hyväksyttyjä toimialakohtaisia organisaatioita ja erityisesti niiden rahoitusta sekä valvonta- ja seuraamusjärjestelmää.

2 LUKU
SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

130 artikla
Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 muuttaminen

1. Korvataan 12 artiklan 2 kohta seuraavasti:

   "2. Komissio vahvistaa määrät, jotka ovat neuvoston asetuksen (EY) N:o xxx/2008* [*tämä asetus*] 9 artiklan, 10 artiklan 4 kohdan sekä 123 ja 124 artiklan ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 378/2007 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti maaseuturahaston käytettävissä."

2 Korvataan 18 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Euroina vahvistettuina määrärahojen enimmäismäärinä pidetään asetuksen (EY) N:o xxx/2008 [*tämä asetus*] 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja suorien tukien kansallisia enimmäismääriä oikaistuina kyseisen asetuksen 11 artiklan 1 kohdassa mukautuksilla.

* EUVL L ….."

131 artikla
Asetuksen (EY) N:o 247/2006 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 247/2006 seuraavasti:

(1) Korvataan 23 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Yhteisö rahoittaa tämän asetuksen II ja III osastossa säädettyjä toimenpiteitä seuraavia määriä vastaavalla vuotuisella enimmäismäärällä:

milj. euroa

	Varainhoito-vuosi 2007	Varainhoito-vuosi 2008	Varainhoito-vuosi 2009	Varainhoito-vuosi 2010 ja sitä seuraavat
Ranskan merentakaiset departementit	126,6	262,6	269,4	276,05
Azorit ja Madeira	77,9	86,98	86,7	106,21
Kanariansaaret	127,3	268,4	268,4	268,42”

(2) Lisätään 24 b artikla seuraavasti:

"24 b artikla

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 15 päivänä helmikuuta 2009 toimitettava komissiolle kokonaisohjelmansa muuttamista koskevat ehdotukset, joiden tarkoituksena on ottaa huomioon 23 artiklan 2 kohdalla käyttöön otetut muutokset.

2. Komissio arvioi ehdotetut muutokset ja päättää niiden hyväksymisestä neljän kuukauden kuluessa siitä, kun ne on esitetty 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen."

132 artikla
Asetuksen (EY) N:o 378/2007 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 378/2007 seuraavasti:

(1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Vapaaehtoisesta mukauttamisesta johtuvat vähennykset on laskettava samalta perustalta kuin neuvoston asetuksen (EY) N:o xxx/2008 [*tämä asetus*] 7 artiklassa säädetty mukauttaminen.

* EUVL L ….."

b) Lisätään 5 kohta seuraavasti:

”5. Asetuksen (EY) N:o xxx/2008 (*tämä asetus*) 7 artiklan soveltamisesta johtuvat viljelijään sovellettavat mukauttamisen määrät, joista on vähennetty 5 prosenttiyksikköä, on vähennettävä jäsenvaltion tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti soveltamasta vapaaehtoisen mukauttamisen määrästä. Sekä vähennettävän prosenttimäärän että vapaaehtoisen mukauttamisen lopullisen määrän on oltava vähintään 0.”

(2) Korvataan 3 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdasta poiketen soveltaa tuen mukauttamisesta johtuvia vähennyksiä mukauttamiseen asetuksen (EY) N:o xxx/2008 7 artiklan mukaisesti sovellettavalta laskentaperustalta ottamatta huomioon kyseisen artiklan 1 kohdassa säädettyä 5 000 euron poissuljentaa; ja/tai”.

133 artikla
Kumoamiset

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 1782/2003.

Kyseisen asetuksen 66, 67, 68, 68 a ja 69 artiklaa ja 70 artiklan 1 kohdan a alakohtaa sekä IV osaston 1 lukua (durumvehnä) 2 lukua, (valkuaiskasvipalkkio), 4 lukua (pähkinöiden pinta-alatuki), 8 lukua, (energiakasvit), 9 lukua (siementuki), 10 lukua (peltokasvien pinta-alatuki), 10 b lukua (tuki oliivitarhoille), 10 c lukua (tupakkatuki) ja 10 d lukua (humalan pinta-alatuki) sovelletaan kuitenkin vielä vuonna 2009.

2. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä XV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

134 artikla
Siirtymäsäännökset

Komissio voi toteuttaa toimenpiteitä, joilla helpotetaan siirtymistä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 säännöksistä tämän asetuksen säännöksiin.

135 artikla
Uusia jäsenvaltioita koskevat siirtymätoimenpiteet

Jos siirtymätoimenpiteet ovat tarpeen helpottamaan uusien jäsenvaltioiden siirtymistä yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmästä tilatukijärjestelmään ja muihin III ja IV osastossa tarkoitettuihin tukijärjestelmiin, tällaiset toimenpiteet on hyväksyttävä 128 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

136 artikla
Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

Tukijärjestelmien luettelo

Ala	Oikeusperusta	Huomautus
Tilatuki	Tämän asetuksen III osasto	Tuotannosta irrotettu tuki
Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä	Tämän asetuksen V osaston 2 luku	Tuotannosta irrotettu tuki, joka korvaa kaikki tässä liitteessä tarkoitetut suorat tuet erillistukia lukuun ottamatta
Valkuaiskasvit	Asetuksen (EY) N:o 1782/2003* IV osaston 2 luku	Pinta-alatuki
Riisi	Tämän asetuksen IV osaston 2 luku	Pinta-alatuki
Pähkinät	Asetuksen (EY) N:o 1782/2003* IV osaston 4 luku	Pinta-alatuki
Energiakasvit	Asetuksen (EY) N:o 1782/2003* IV osaston 5 luku	Pinta-alatuki
Tärkkelysperunat	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 5 jakso	Tuotantotuki
Siemenet	Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 9 luku	Tuotantotuki
Peltokasvit	Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 10 luku	Pinta-alatuki
Lampaan- ja vuohenliha	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 7 jakso	Uuhi- ja kuttupalkkio
Naudanliha	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 8 jakso	Erityispalkkio, emolehmäpalkkio (myös hiehoista maksettava emolehmäpalkkio sekä kansallinen täydentävä emolehmäpalkkio osarahoitustapauksissa), teurastuspalkkio
Erityistuki	Tämän asetuksen III osaston 5 luku	
Oliiviöljy	Asetuksen (EY) N:o 1782/2003* IV osaston 10 b luku	Pinta-alatuki
Silkkiäistoukat	Asetuksen (ETY) N:o 845/72 1 artikla	Kasvatukseen kannustava tuki
Tupakka	Asetuksen (EY) N:o 1782/2003* IV osaston 10 c luku	Tuotantotuki
Humala	Asetuksen (EY) N:o 1782/2003* IV osaston 10 d luku	Pinta-alatuki
Sokerin tai inuliinisiirapin valmistamiseen käytettävä sokerijuurikas, sokeriruoko ja juurisikuri	Tämän asetuksen V osaston 116 artikla	Tuotannosta irrotettu tuki
Sokerin tuotantoon käytettävä sokerijuurikas ja -ruoko	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 4 jakso	Tuotantotuki

Jalostettavaksi toimitettavat hedelmät ja vihannekset	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 5 jakso	Siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestuki
Jalostettavaksi toimitettavat mansikat ja vadelmat	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 6 jakso	Siirtymäkauden marjatuki
Hedelmät ja vihannekset	116 artikla	Erillinen hedelmä- ja vihannestuki
Posei	Neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 III osasto	Suora tuki, joka liittyy ohjelmissa vahvistettuihin toimenpiteisiin
Egeansaaret	Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1405/2006 III osasto	Suora tuki, joka liittyy ohjelmissa vahvistettuihin toimenpiteisiin
Puuvilla	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 4 jakso	Pinta-alatuki

* Ainoastaan vuonna 2009.

LIITE II

Asetuksen 4 ja 5 artiklassa tarkoitetut lakisääteiset hoitovaatimukset

A. Ympäristö

1.	Neuvoston direktiivi 79/409/ETY, annettu 2 päivänä huhtikuuta 1979, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1)	3 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan b alakohta, 4 artiklan 1, 2 ja 4 kohta sekä 4 artiklan 5 kohdan a, b ja d alakohta
2.	Neuvoston direktiivi 80/68/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1979, pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 20, 26.1.1980, s. 43)	4 ja 5 artikla
3.	Neuvoston direktiivi 86/278/ETY, annettu 12 päivänä kesäkuuta 1986, ympäristön, erityisesti maaperän, suojelusta käytettäessä puhdistamolietettä maanviljelyssä (EYVL L 181, 4.7.1986, s. 6)	3 artikla
4.	Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1)	4 ja 5 artikla
5.	Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7)	6 artikla ja 13 artiklan 1 kohdan a alakohta

Kansanterveys ja eläinten terveys

Eläinten tunnistus ja rekisteröinti

6.	Neuvoston direktiivi 92/102/ETY, annettu 27 päivänä marraskuuta 1992, eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä (EYVL L 355, 5.12.1992, s. 32)	3, 4 ja 5 artikla
7.	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1).	4 ja 7 artikla
8.	Neuvoston asetus (EY) N:o 21/2004, annettu 17 päivänä joulukuuta 2003, lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8)	3, 4 ja 5 artikla

B. Kansanterveys sekä eläinten ja kasvien terveys

9.	Neuvoston direktiivi 91/414/ETY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1991, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta (EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1)	3 artikla
10.	Neuvoston direktiivi 96/22/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa ja direktiivien 81/602/ETY, 88/146/ETY ja 88/299/ETY kumoamisesta (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3)	3, 4, 5 ja 7 artikla
11.	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista	14 ja 15 artikla, 17 artiklan 1 kohta, 18, 19 ja 20 artikla

	yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1)	
12.	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 999/2001, annettu 22 päivänä toukokuuta 2001, tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä (EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1)	7, 11, 12, 13 ja 15 artikla
Taudeista ilmoittaminen		
13.	Neuvoston direktiivi 85/511/ETY, annettu 18 päivänä marraskuuta 1985, yhteisön toimenpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi (EYVL L 315, 26.11.1985, s. 11)	3 artikla
14.	Neuvoston direktiivi 92/119/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1992, yhteisön yleisistä toimenpiteistä tiettyjen eläintautien torjumiseksi sekä swine vesicular -tautiin liittyvistä erityistoimenpiteistä (EYVL L 62, 15.3.1993, s. 69)	3 artikla
15.	Neuvoston direktiivi 2000/75/EY(327), annettu 20 päivänä marraskuuta 2000, lampaan bluetongue-taudin torjunta- ja hävittämistoimenpiteitä koskevista erityissäännöksistä (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 74)	3 artikla
C.	*Eläinten hyvinvointi*	
16.	Neuvoston direktiivi 91/629/ETY, annettu 19 päivänä marraskuuta 1991, vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista (EYVL L 340, 11.12.1991, s. 28)	3 ja 4 artikla
17.	Neuvoston direktiivi 91/630/ETY, annettu 19 päivänä marraskuuta 1991, sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista (EYVL L 340, 11.12.1991, s. 33)	3 artikla ja 4 artiklan 1 kohta
18.	Neuvoston direktiivi 98/58/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, tuotantoeläinten suojelusta (EYVL L 221, 8.8.1998, s. 23)	4 artikla

LIITE III

Asetuksen 6 artiklassa tarkoitettu hyvän viljelykunnon ja ympäristön vaatimus

Asia	Standardit
Maaperän eroosio: Maaperää on suojeltava asianmukaisin toimenpitein	– Vähimmäiskasvipeite
	– Maanhoidon vähimmäistaso kulloisenkin paikan olosuhteiden mukaan
	– Estopengerrykset
Maaperän orgaaninen aines: Maaperän orgaanisen aineksen määrän säilyttäminen tarkoituksenmukaisin käytäntein	– Vuoroviljelyä koskevat standardit tarvittaessa
	– Sängellä olevien peltojen hoito
Maaperän rakenne: Maaperän rakenteen säilyttäminen asianmukaisin toimenpitein	– Koneiden tarkoituksenmukainen käyttö
Huolenpidon vähimmäistaso: Huolenpidon vähimmäistason varmistaminen ja elinympäristöjen tilan heikentymisen välttäminen	– Vähimmäiseläintiheys tai/ja tarkoituksenmukaiset järjestelmät
	– Pysyvän laitumen suojelu
	– Maisemapiirteiden säilyttäminen, mukaan luettuina tapauksen mukaan pensasaidat, lammikot, ojat ja linjassa, ryhmissä tai yksinään olevat puut sekä pellonpientareet – Tapauksen mukaan oliivipuiden raivauskielto
	– Haitallisen kasvillisuuden leviämisen välttäminen maatalousmaalla
	– Oliivi- ja viinitilojen ylläpitäminen hyvässä kasvukunnossa
Vesien suojelu ja vesihuolto: Vesien suojelu saastumiselta ja valumilta sekä vedenkäytön hallinnointi	– Suojakaistaleiden luominen vesistöjen varrelle – Kasteluveden käyttöä koskevien lupamenettelyjen noudattaminen

LIITE IV
Asetuksen 8 artiklassa tarkoitetut kansalliset nettoenimmäismäärät

milj. euroa

Kalenterivuosi	2009	2010	2011	2012
Belgia	583,2	570,9	563,1	553,9
Tšekki				773,0
Tanska	985,9	965,3	954,6	937,8
Saksa	5 467,4	5 339,2	5 269,3	5 178,0
Viro				88,9
Irlanti	1 283,1	1 264,0	1 247,1	1 230,0
Kreikka	2 567,3	2 365,5	2 348,9	2 324,1
Espanja	5 171,3	5 043,4	5 019,1	4 953,5
Ranska	8 218,5	8 021,2	7 930,7	7 796,2
Italia	4 323,6	4 103,7	4 073,2	4 023,3
Kypros				48,2
Latvia				130,5
Liettua				337,9
Luxemburg	35,2	34,5	34,0	33,4
Unkari				1 150,9
Unkari				4,6
Alankomaat	841,5	827,0	829,4	815,9
Itävalta	727,7	718,2	712,1	704,9
Puola				2 730,5
Portugali	635,8	623,0	622,6	622,6
Slovenia				129,4
Slovakia				335,9
Suomi	550,0	541,2	536,0	529,8
Ruotsi	731,7	719,9	710,6	699,8
Yhdistynyt kuningaskunta	3 373,0	3 340,4	3 335,8	3 334,9

LIITE V

Luettelo 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista viljoista

CN-koodi	Tavaran kuvaus
I.	Vilja
1001 10 00	Durumvehnä
1001 90	Muu vehnä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, ei kuitenkaan durumvehnä
1002 00 00	Ruis
1003 00	Ohra
1004 00 00	Kaura
1005	Maissi
1007 00	Durra
1008	Tattari, hirssi ja kanariansiemenet; muu vilja
0709 90 60	Sokerimaissi
II.	Öljykasvien siemenet
1201 00	Soijapavut
ex 1205 00	Rapsinsiemenet
ex 1206 00 10	Auringonkukansiemenet
III.	Valkuaiskasvit
0713 10	Herneet
0713 50	Härkäpapu
ex 1209 29 50	Makealupiini
IV.	Pellava
ex 1204 00	Pellavansiemenet (*Linum usitatissimum* L.)
ex 5301 10 00	Kuitutuotantoon tarkoitettu raaka tai liotettu pellava (*Linum usitatissimum* L.)
V.	Hamppu
ex 5302 10 00	Kuiduntuotantoon tarkoitettu raaka tai liotettu pellava (*Cannabis sativa* L.)

LIITE VI

28 artiklassa tarkoitetut yhteensopivat tukijärjestelmät

Ala	Oikeusperusta
Epäsuotuisat alueet ja alueet, joilla on ympäristöön liittyviä rajoitteita	Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 13 artiklan a alakohta, 14 artiklan 1 kohta, 14 artiklan 2 kohdan ensimmäiset kaksi luetelmakohtaa, 15 artikla, 17–20 artikla, 51 artiklan 3 kohta ja 55 artiklan 4 kohta
Toimenpiteet, joiden tavoitteena on maatalousmaan kestävä käyttö seuraavin keinoin:	
viljelijöille vuoristoalueilla maksettavat luonnonhaittakorvaukset	Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a alakohdan i alakohta
viljelijöille muilla luonnonhaitta-alueilla kuin vuoristoalueilla maksettavat korvaukset,	Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a alakohdan ii alakohta
Natura 2000 -tuet ja direktiiviin 2000/60/EY liittyvät tuet	Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a alakohdan iii alakohta
maatalouden ympäristötuet	Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a alakohdan iv alakohta
Toimenpiteet, joiden tavoitteena on metsätalousmaan kestävä käyttö seuraavin keinoin:	
maatalousmaan ensimmäinen metsitys	Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan b alakohdan i alakohta
Natura 2000 -tuet	Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan b alakohdan iv alakohta
metsätalouden ympäristötuet	Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan b alakohdan v alakohta
Viini	(Viiniasetuksen) 117 artikla

LIITE VII

A. Hedelmät ja vihannekset, ruokaperuna ja taimitarhat

1. Viljelijät saavat hehtaarikohtaisen tukioikeuden, joka lasketaan jakamalla 2 kohdassa tarkoitettu viitemäärä 3 kohdan mukaisesti lasketulla hehtaarimäärällä.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kunkin viljelijän viitemäärään sisällytettävä määrä puolueettomin ja syrjimättömin perustein, kuten

   – viljelijän hedelmistä ja vihanneksista, ruokaperunasta ja taimitarhoista suoraan tai välillisesti saaman markkinatuen määrä,

   – hedelmien ja vihannesten, ruokaperunan ja taimien tuottamiseen käytetty pinta-ala,

   – tuotettujen hedelmien ja vihannesten määrä sekä ruokaperunan ja taimitarhojen määrä,

   edustavan kauden perusteella, jonka on oltava vähintään yhden markkinointivuoden pituinen ja joka voi alkaa vuonna 2001 päättyvästä markkinointivuodesta ja, 1 päivänä toukokuuta vuonna 2004 tai sen jälkeen Euroopan unioniin liittyneiden jäsenvaltioiden osalta, vuonna 2004 päättyvästä markkinointivuodesta, ja päättyä vuonna 2007 loppuvaan markkinointivuoteen, ja joka voi olla eri kunkin tuotteen osalta.

   Tässä kohdassa säädettyjä perusteita voidaan soveltaa eri tavoin eri hedelmä- ja vihannestuotteisiin, ruokaperunaan ja taimitarhoihin, jos se on puolueettomien perusteiden mukaan asianmukaisesti perusteltua. Jäsenvaltiot voivat samoin perustein päättää olla vahvistamatta viitemäärään sisällytettäviä määriä ja tämän kohdan nojalla sovellettavia hehtaareja ennen 31 päivänä joulukuuta 2010 päättyvän kolmen vuoden siirtymäkauden päättymistä.

3. Jäsenvaltioiden on laskettava sovellettava hehtaarimäärä puolueettomin ja syrjimättömin perustein, jollainen on esimerkiksi 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu pinta-ala.

   Tässä asetuksessa 'hedelmillä ja vihanneksilla' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 1 artiklan 1 kohdan i ja j alakohdassa lueteltuja tuotteita ja 'ruokaperunalla' CN-koodiin 0701 kuuluvia, muita kuin tärkkelyksen valmistukseen tarkoitettuja perunoita, joille myönnetään tukea 93 artiklan mukaisesti.

4. Viljelijän, jonka tuotantoa ovat 2 kohdassa tarkoitetulla edustavalla kaudella vakavasti haitanneet ennen viitekautta tai sen aikana ilmenneet ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet (joita tarkoitetaan 36 artiklan 1 kohdassa), voi pyytää, että 2 kohdassa tarkoitettu viitemäärä laskettaisiin edustavaan kauteen sisältyvän sellaisen yhden tai useamman kalenterivuoden perusteella, jona tai joina ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet eivät vaikuttaneet.

5. Jos ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet vaikuttivat koko viitekauteen, jäsenvaltion on laskettava viitemäärä sen markkinointivuoden perusteella, joka on lähinnä 3 kohdan mukaisesti valittua edustavaa jaksoa. Tällöin 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

6. Viljelijän on ilmoitettava ylivoimaisista esteistä tai poikkeuksellisista olosuhteista ja esitettävä niistä toimivaltaista viranomaista tyydyttävät todisteet kirjallisesti viranomaiselle kunkin jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa.

B. Viini (raivaus)

Viljelijöille, jotka osallistuvat asetuksen (EY) N:o [viiniasetus] V osaston III luvussa vahvistettuun raivausjärjestelmään siirretään, raivausta seuraavana vuonna tukioikeuksia yhtä suuri määrä kuin on se hehtaarimäärä, josta he ovat saaneet raivauspalkkiota.

Näiden tukioikeuksien yksikköarvon on oltava yhtä suuri kuin vastaavan alueen tukioikeuksien alueellinen keskiarvo. Yksikköarvo saa kuitenkin joka tapauksessa olla enintään 350 euroa hehtaarilta.

C. Viini (siirto tukiohjelmista)

Jos jäsenvaltiot päättävät myöntää tukea asetuksen (EY) N:o [viiniasetus] 4 a artiklan mukaisesti], niiden on vahvistettava kunkin viljelijän viitemäärä ja sovellettava hehtaarimäärä

– puolueettomin ja syrjimättömin perustein;

– yhden tai useamman viinivuoden käsittävän edustavan viitekauden osalta alkaen viinivuodesta 2005/2006. Viitemäärän vahvistamiseen käytettävät viiteperusteet ja sovellettavat hehtaarimäärät eivät saa perustua viitekauteen, johon sisältyy viinivuoden 2007/2008 jälkeisiä viinivuosia, jos siirto tukiohjelmiin koskee tukea, joka maksetaan viljelijöille, jotka ovat tähän saakka saaneet tukea tislaukseen alkoholijuomiksi tai ovat saaneet taloudellista tukea rypäleen puristemehun käytölle viinin väkevöimiseen asetuksen (EY) N:o [viiniasetus] mukaisesti,

– asetuksen (EY) N:o [viiniasetus] 6 artiklan e alakohdassa tarkoitettua tähän tukeen käytettävissä olevaa kokonaismäärää noudattaen.

Viljelijät saavat hehtaarikohtaisen tukioikeuden, joka lasketaan jakamalla viitemäärä sovellettavien hehtaarien määrällä.

LIITE VIII

Asetuksen 41 artiklassa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät

Taulukko 1

(1 000 euroa)

Jäsenvaltio	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	614 179	611 901	613 281	613 281	614 661	614 661	614 661	614 661
Tanska	1 030 478	1 031 321	1 043 421	1 043 421	1 048 999	1 048 999	1 048 999	1 048 999
Saksa	5 770 254	5 781 666	5 826 537	5 826 537	5 848 330	5 848 330	5 848 330	5 848 330
Irlanti	1 342 268	1 340 737	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869
Kreikka	2 367 713	2 209 591	2 210 829	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533
Espanja	4 838 512	5 070 413	5 114 250	5 139 246	5 139 316	5 139 316	5 139 316	5 139 316
Ranska	8 404 502	8 444 468	8 500 503	8 504 425	8 518 804	8 518 804	8 518 804	8 518 804
Italia	4 143 175	4 277 633	4 320 238	4 369 974	4 369 974	4 369 974	4 369 974	4 369 974
Luxemburg	37 051	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084
Alankomaat	853 090	853 169	886 966	886 966	904 272	904 272	904 272	904 272
Itävalta	745 561	747 298	750 019	750 019	751 616	751 616	751 616	751 616
Portugali	589 723	600 296	600 370	605 967	605 972	605 972	605 972	605 972
Suomi	566 801	565 823	568 799	568 799	570 583	570 583	570 583	570 583
Ruotsi	763 082	765 229	768 853	768 853	770 916	770 916	770 916	770 916
Yhdistynyt kuningaskunta	3 985 834	3 986 361	3 987 844	3 987 844	3 987 849	3 987 849	3 987 849	3 987 849

Taulukko 2*

(1 000 euroa)

Jäsenvaltio	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Bulgaria	287 399	328 997	409 587	490 705	571 467	652 228	732 986	813 746
Tšekki	559 622	647 080	735 801	821 779	909 164	909 164	909 164	909 164
Viro	60 500	70 769	80 910	91 034	101 171	101 171	101 171	101 171
Kypros	31 670	38 845	43 730	48 615	53 499	53 499	53 499	53 499
Latvia	90 016	104 025	118 258	132 193	146 355	146 355	146 355	146 355
Liettua	230 560	268 746	305 964	342 881	380 064	380 064	380 064	380 064
Unkari	807 366	935 912	1 064 312	1 191 526	1 318 542	1 318 542	1 318 542	1 318 542
Unkari	3 434	3 851	4 268	4 685	5 102	5 102	5 102	5 102
Puola	1 877 107	2 164 285	2 456 894	2 742 771	3 033 549	3 033 549	3 033 549	3 033 549
Romania	623 399	713 207	891 072	1 068 953	1 246 821	1 424 684	1 602 550	1 780 414
Slovenia	87 942	102 047	116 077	130 107	144 236	144 236	144 236	144 236
Slovakia	240 014	277 779	314 692	351 377	388 191	388 191	388 191	388 191

* Enimmäismäärät laskettu ottaen huomioon 110 artiklassa säädetty tukien lisäystä koskeva aikataulu.

LIITE IX

Edellä 56 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kansallisen enimmäismäärän osa, joka vastaa tomaatteja, on seuraava:

Jäsenvaltio	Määrä (miljoonaa euroa kalenterivuodessa)
Bulgaria	5,394
Tšekki	0,414
Kreikka	35,733
Espanja	56,233
Ranska	8,033
Italia	183,967
Kypros	0,274
Unkari	0,932
Unkari	4,512
Romania	1,738
Puola	6,715
Portugali	33,333
Slovakia	1,018

Edellä 56 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kansallisen enimmäismäärän osa, joka vastaa hedelmä- ja vihanneskasveja, jotka ovat muita kuin yksivuotisia kasveja, on seuraava:

Jäsenvaltio	Määrä (miljoonaa euroa kalenterivuodessa)	
Bulgaria		0,851
Tšekki		0,063
Kreikka		153,833
Espanja		110,633
Ranska		44,033
Italia		131,700
Kypros	vuonna 2009: vuonna 2010: vuonna 2011: vuonna 2012:	4,856 4,919 4,982 5,045
Unkari		0,244
Romania		0,025
Portugali		2,900
Slovakia		0,007

LIITE X

Tuotantoon sidottujen tukien sisällyttäminen tilatukijärjestelmään

I.

– Vuodesta 2010 alkaen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 1 luvussa säädetty durumvehnän erityinen laatupalkkio

– Vuodesta 2010 alkaen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 2 luvussa säädetty valkuaiskasvipalkkio

– Vuodesta 2010 alkaen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 3 luvussa ja tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 1 jaksossa säädetty riisin lajikohtainen tuki tämän asetuksen 72 artiklan 2 kohdassa säädetyssä aikataulussa

– Vuodesta 2010 alkaen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 4 luvussa säädetty pähkinöiden pinta-alatuki

– Vuodesta 2011 alkaen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 II osan I osaston IV luvun I jakson I alajaksossa säädetty kuivatun rehun jalostustuki

– Vuodesta 2011 alkaen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 II osan I osaston IV luvun I jakson II alajaksossa säädetty kuiduntuotantoon tarkoitettujen pellavanvarsien jalostustuki kyseisessä alajaksossa säädetyssä aikataulussa

– Vuodesta 2011 alkaen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 [95 a] artiklassa säädetty tärkkelysperunapalkkio ja tämän asetuksen 75 artiklassa säädettyä aikataulua noudattaen jälkimmäisessä artiklassa säädetty tärkkelysperunan tuki.

II.

Vuodesta 2010 alkaen, jos jäsenvaltio on myöntänyt

– asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 9 luvussa säädettyä siementukea,

– asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 10 luvussa säädettyä peltokasvien pinta-alatukea,

– asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 10 b luvussa säädettyä tukea oliivitarhoille,

– asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 10 d luvussa säädettyä humalan pinta-alatukea,

55 artiklassa säädetyssä aikataulussa naudanlihapalkkiot emolehmäpalkkiota lukuun ottamatta.

III.

Vuodesta 2010 alkaen, jos jäsenvaltio ei tee tämän asetuksen 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä

– asetuksen (EY) N:o 1782/2003 67 artiklassa tarkoitetut lammas- ja vuohipalkkiot,

– asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 artiklassa tarkoitetut naudanlihapalkkiot.

LIITE XI

Tuotantoon sidotun tuen sisällyttäminen tilatukijärjestelmään – 65 artikla

Kuivattu rehu (1 000 euroa)

Jäsenvaltio	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	0	0	0	0	0	0
Tanska	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779
Saksa	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475
Irlanti	132	132	132	132	132	132
Kreikka	1 238	1 238	1238	1 238	1 238	1 238
Espanja	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725
Ranska	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752
Italia	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605
Luxemburg						
Alankomaat	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202
Itävalta	64	64	64	64	64	64
Portugali	69	69	69	69	69	69
Suomi	10	10	10	10	10	10
Ruotsi	180	180	180	180	180	180
Yhdistynyt kuningaskunta	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478
Bulgaria						
Tšekki	922	922	922	922	922	922
Viro						
Kypros						
Latvia						
Liettua	21	21	21	21	21	21
Unkari	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421
Unkari						
Puola	147	147	147	147	147	147
Romania						
Slovenia						
Slovakia	91	91	91	91	91	91

Durumvehnän laatupalkkio (1 000 euroa)

Jäsenvaltio	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia							
Tanska							
Saksa							
Irlanti							
Kreikka	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301
Espanja	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372
Ranska	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320
Italia	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457
Luxemburg							
Alankomaat							
Itävalta	280	280	280	280	280	280	280
Portugali	80	80	80	80	80	80	80
Suomi							
Ruotsi							
Yhdistynyt kuningaskunta							
Bulgaria	349	436	523	610	698	785	872
Tšekki							
Viro							
Kypros	173	198	223	247	247	247	247
Latvia							
Liettua							
Unkari	70	80	90	100	100	100	100
Unkari							
Puola							
Romania							
Slovenia							
Slovakia							

Valkuaiskasvit (1 000 euroa)

Jäsenvaltio	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	84	84	84	84	84	84	84
Tanska	843	843	843	843	843	843	843
Saksa	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231
Irlanti	216	216	216	216	216	216	216
Kreikka	242	242	242	242	242	242	242
Espanja	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10905	10 905
Ranska	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17635	17 635
Italia	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5009	5 009
Luxemburg	21	21	21	21	21	21	21
Alankomaat	67	67	67	67	67	67	67
Itävalta	2 051	2 051	2 051	2 051	2051	2051	2 051
Portugali	214	214	214	214	214	214	214
Suomi	303	303	303	303	303	303	303
Ruotsi	2 147	2 147	2 147	2 147	2147	2147	2 147
Yhdistynyt kuningaskunta	10 500	10 500	10 500	10 500	10500	10500	10 500
Bulgaria	160	201	241	281	321	361	401
Tšekki	1 858	2 123	2 389	2 654	2654	2654	2 654
Viro	169	194	218	242	242	242	242
Kypros	17	19	22	24	24	24	24
Latvia	109	124	140	155	155	155	155
Liettua	1 486	1 698	1 911	2 123	2123	2123	2 123
Unkari	1 369	1 565	1 760	1 956	1956	1956	1 956
Unkari	0	0	0	0	0	0	0
Puola	1 723	1 970	2 216	2 462	2462	2462	2 462
Romania	911	1 139	1 367	1 595	1822	2050	2 278
Slovenia	63	72	81	90	90	90	90
Slovakia	1 003	1 146	1 290	1 433	1433	1433	1433

Riisi (1 000 euroa)

Jäsenvaltio	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia							
Tanska							
Saksa							
Irlanti							
Kreikka	5 703	5 703	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407
Espanja	24 997	24 997	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993
Ranska	3 922	3 922	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844
Italia	49 737	49 737	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473
Luxemburg							
Alankomaat							
Itävalta							
Portugali	5 596	5 596	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193
Suomi							
Ruotsi							
Yhdistynyt kuningaskunta							
Bulgaria	288	360	863	1 007	1 151	1 294	1 438
Tšekki							
Viro							
Kypros							
Latvia							
Liettua							
Unkari	262	300	674	749	749	749	749
Unkari							
Puola							
Romania	13	16	38	44	50	57	63
Slovenia							
Slovakia							

Pähkinät (1 000 euroa)

Jäsenvaltio	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	12	12	12	12	12	12	12
Tanska							
Saksa	181	181	181	181	181	181	181
Irlanti							
Kreikka	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963
Espanja	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610
Ranska	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089
Italia	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710
Luxemburg	12	12	12	12	12	12	12
Alankomaat	12	12	12	12	12	12	12
Itävalta	12	12	12	12	12	12	12
Portugali	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987
Suomi							
Ruotsi							
Yhdistynyt kuningaskunta	12	12	12	12	12	12	12
Bulgaria	579	724	868	1 013	1 158	1 302	1 447
Tšekki							
Viro							
Kypros	431	493	554	616	616	616	616
Latvia							
Liettua							
Unkari	245	280	315	350	350	350	350
Unkari							
Puola	355	406	456	507	507	507	507
Romania	79	99	119	139	159	179	199
Slovenia	25	29	33	36	36	36	36
Slovakia	262	299	337	374	374	374	374

Pitkät pellavakuidut

(1 000 euroa)

Jäsenvaltio	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	1 380	1 380	2 760	2 760	2 760	2 760
Tanska						
Saksa	30	30	60	60	60	60
Irlanti						
Kreikka						
Espanja	5	5	10	10	10	10
Ranska	5 580	5 580	11 160	11 160	11 160	11 160
Italia						
Luxemburg						
Alankomaat	480	480	960	960	960	960
Itävalta	15	15	30	30	30	30
Portugali	5	5	10	10	10	10
Suomi	20	20	40	40	40	40
Ruotsi	5	5	10	10	10	10
Yhdistynyt kuningaskunta	5	5	10	10	10	10
Bulgaria	1	1	3	3	3	3
Tšekki	192	192	385	385	385	385
Viro	3	3	6	6	6	6
Kypros						
Latvia	36	36	72	72	72	72
Liettua	226	226	453	453	453	453
Unkari						
Unkari						
Puola	92	92	185	185	185	185
Romania	4	4	8	8	8	8
Slovenia						
Slovakia	7	7	15	15	15	15

Perunatärkkelyksen jalostustuki (1 000 euroa)

Jäsenvaltio	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia						
Tanska	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743
Saksa	14 603	14 603	14 603	14 603	14 603	14 603
Irlanti						
Kreikka						
Espanja	43	43	43	43	43	43
Ranska	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904
Italia						
Luxemburg						
Alankomaat	11 290	11 290	11 290	11 290	11 290	11 290
Itävalta	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061
Portugali						
Suomi	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183
Ruotsi	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381
Yhdistynyt kuningaskunta						
Bulgaria						
Tšekki	749	749	749	749	749	749
Viro	6	6	6	6	6	6
Kypros						
Latvia	129	129	129	129	129	129
Liettua	27	27	27	27	27	27
Unkari						
Unkari						
Puola	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226
Romania						
Slovenia						
Slovakia	16	16	16	16	16	16

Perunatärkkelystuki viljelijöille (1 000 euroa)

Jäsenvaltio	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia						
Tanska	5 578	5 578	11 156	11 156	11 156	11 156
Saksa	21 763	21 763	43 526	43 526	43 526	43 526
Irlanti						
Kreikka						
Espanja	64	64	129	129	129	129
Ranska	8 799	8 799	17 598	17 598	17 598	17 598
Italia						
Luxemburg						
Alankomaat	16 825	16 825	33 651	33 651	33 651	33 651
Itävalta	1 581	1 581	3 163	3 163	3 163	3 163
Portugali						
Suomi	1 763	1 763	3 527	3 527	3 527	3 527
Ruotsi	2 058	2 058	4 116	4 116	4 116	4 116
Yhdistynyt kuningaskunta						
Bulgaria						
Tšekki	893	1 005	2 232	2 232	2 232	2 232
Viro	7	7	17	17	17	17
Kypros						
Latvia	153	172	383	383	383	383
Liettua	32	36	80	80	80	80
Unkari						
Unkari						
Puola	3 846	4 327	9 615	9 615	9 615	9 615
Romania						
Slovenia						
Slovakia	19	22	48	48	48	48

Oliiviöljy (1 000 euroa)

Jäsenvaltio	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Espanja	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140
Kypros	2 051	2 344	2 637	2 930	2 930	2 930	2 930

LIITE XII

Enimmäismäärät 84 artiklassa tarkoitetun tukimäärän laskentaa varten (sokeri)

(tuhatta euroa)

Jäsenvaltio	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	47 429	60 968	74 508	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752
Bulgaria	—	84	121	154	176	220	264	308	352	396	440
Tšekki	27 851	34 319	40 786	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245
Tanska	19 314	25 296	31 278	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478
Saksa	154 974	203 607	252 240	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254
Kreikka	17 941	22 455	26 969	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384
Espanja	60 272	74 447	88 621	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203
Ranska	152 441	199 709	246 976	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259
Irlanti	11 259	14 092	16 925	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441
Italia	79 862	102 006	124 149	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994
Latvia	4 219	5 164	6 110	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616
Liettua	6 547	8 012	9 476	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260
Unkari	26 105	31 986	37 865	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010
Alankomaat	41 743	54 272	66 803	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504
Itävalta	18 971	24 487	30 004	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955
Puola	99 135	122 906	146 677	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392
Portugali	3 940	4 931	5 922	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452
Romania	—	1 930	2 781	3 536	4 041	5 051	6 062	7 072	8 082	9 093	10 103
Slovenia	2 284	2 858	3 433	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740
Slovakia	11 813	14 762	17 712	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289
Suomi	8 255	10 332	12 409	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520
Ruotsi	20 809	26 045	31 281	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082
Yhdistynyt kuningaskunta	64 340	80 528	96 717	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376

LIITE XIII

Taulukko 1 **Kypros: Täydentävät kansalliset suorat tuet, kun sovelletaan suorien tukien normaalijärjestelmiä**

Tukien lisäystä koskeva aikataulu	60 %	70 %	80 %	90 %
Ala	2009	2010	2011	2012
Peltokasvit (durumvehnä poisluettuna)	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Durumvehnä	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Palkokasvit	16 362	12 272	8 181	4 091
Maito ja maitotuotteet	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Naudat	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Lammas- ja vuohitalous	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Oliiviöljy	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Tupakka	417 340	313 005	208 670	104 335
Banaanit	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Kuivatut viinirypäleet	0	0	0	0
Mantelit	0	0	0	0
Yhteensä	1 842 0634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Täydentävät kansalliset suorat tuet tilatukijärjestelmässä:

Täydentävien kansallisten suorien tukien kokonaismäärä, joka voidaan myöntää tilatukijärjestelmässä, on sellaisten tässä taulukossa tarkoitettujen alakohtaisten enimmäismäärien summa, jotka liittyvät tilatukijärjestelmään kuuluviin aloihin siltä osin kuin näillä aloilla myönnettävä tuki on irrotettu tuotantomääristä.

Taulukko 2 **Kypros: Täydentävät kansalliset suorat tuet, kun sovelletaan suorien tukien yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää**

Ala	2009	2010	2011	2012
Peltokasvit (durumvehnää lukuun ottamatta)	0	0	0	0
Durumvehnä	1 795 543	1 572 955	1 350 367	1 127 779
Palkokasvit	0	0	0	0
Maito ja maitotuotteet	3 456 448	3 438 488	3 420 448	3 402 448
Naudat	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Lammas- ja vuohitalous	10 724 282	10 670 282	10 616 282	10 562 282
Oliiviöljy	5 547 000	5 115 000	4 683 000	4 251 000
Kuivatut viinirypäleet	156 332	149 600	142 868	136 136
Banaanit	4 323 820	4 312 300	4 300 780	4 289 260
Tupakka	1 038 575	1 035 875	1 033 175	1 030 475
Yhteensä	**31 650 945**	**30 903 405**	**30 155 865**	**29 408 325**

LIITE XIV

VALTIONTUET - KYPROS

Ala	2009	2010
Vilja (durumvehnä poisluettuna)	2 263 018	1 131 509
Maito ja maitotuotteet	562 189	281 094
Naudat	64 887	0
Lampaat ja vuohet	1 027 917	513 958
Sianliha-ala	2 732 606	1 366 303
Siipikarja ja munat	1 142 374	571 187
Viini	4 307 990	2 153 995
Oliiviöljy	2 088 857	1 044 429
Syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet	1 058 897	529 448
Tomaattijalosteet	117 458	58 729
Banaanit	127 286	63 643
Lehtipuiden hedelmät, kivihedelmät mukaan luettuina	2 774 230	1 387 115
Yhteensä	**18 267 707**	**9 101 410**

LIITE XV

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 1782/2003	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	4 artikla
4 artikla	5 artikla
5 artikla	6 artikla
6 artikla	25 artikla
7 artikla	26 artikla
8 artikla	–
9 artikla	27 artikla
10 artiklan 1 kohta	7 artikla
10 artiklan 2 kohta	9 artiklan 1 kohta
10 artiklan 3 kohta	9 artiklan 2 kohta
10 artiklan 4 kohta	9 artiklan 3 kohta
–	9 artiklan 4 kohta
11 artikla	11 artiklan 1 ja 2 kohta
12 artikla	–
–	8 artikla
12 a artiklan 1 kohta	10 artikla
12 a artiklan 2 kohta	11 artiklan 3 kohta
13 artikla	12 artikla
14 artikla	13 artikla
15 artikla	14 artikla
16 artikla	15 artikla
17 artikla	16 artikla
18 artikla	17 artikla
19 artikla	18 artikla
20 artikla	19 artikla
21 artikla	20 artikla
22 artikla	21 artikla
23 artikla	22 artikla
24 artikla	23 artikla
25 artikla	24 artikla
26 artikla	28 artikla

27 artikla	29 artikla
–	30 artikla
28 artikla	31 artikla
29 artikla	32 artikla
30 artikla	33 artikla
31 artikla	–
32 artikla	3 artikla
33 artikla	34 artikla
34 artikla	–
35 artikla	38 artikla
36 artikla	–
37 artikla	Liite VII
38 artikla	–
39 artikla	–
40 artiklan 1–3 kohta	Liitteessä VII olevan A kohdan 4–6 alakohta
40 artiklan 4 kohta	36 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
40 artiklan 5 kohta	–
41 artikla	41 artikla
42 artikla	42 artikla
43 artikla	Liite VII
44 artikla	35 artikla
45 artikla	43 artikla
46 artikla	44 artikla
47 artikla	–
48 artikla	–
49 artikla	45 artikla
50 artikla	–
51 artiklan ensimmäinen alakohta	–
51 artiklan toinen alakohta	39 artikla
52 artikla	40 artikla
53 artikla	–
54 artikla	–
55 artikla	–
56 artikla	–
57 artikla	–
–	46 artikla
58 artikla	47 artikla

59 artikla	48 artikla
60 artikla	50 artikla
61 artikla	51 artikla
62 artikla	–
63 artiklan 1 kohta	52 artiklan 1 kohta
63 artiklan 2 kohta	–
63 artiklan 3 kohta	49 artikla
63 artiklan 4 kohta	52 artiklan 2 kohta
64 artikla	53 artikla
65 artikla	–
66 artikla	–
67 artikla	54 artikla
68 artikla	55 artikla
68 a artikla	
68 b artikla	56 artikla
69 artikla	–
70 artikla	–
71 artikla	–
71a artikla	57 artikla
71 b artikla	58 artikla
71 c artikla	–
71 d artikla	59 artikla
71 e artikla	60 artikla
71 f artikla	61 artikla
71 g artikla	–
71 h artikla	62 artikla
71 i artikla	–
71 j artikla	–
71 k artikla	63 artikla
71 l artikla	–
71 m artikla	–
–	64 artikla
–	65 artikla
–	66 artikla
–	67 artikla
–	68 artikla
–	69 artikla

–	70 artikla
72 artikla	–
73 artikla	–
74 artikla	–
75 artikla	–
76 artikla	–
77 artikla	–
78 artikla	–
79 artikla	71 artikla
80 artikla	72 artikla
81 artikla	73 artikla
82 artikla	74 artikla
83 artikla	–
84 artikla	–
85 artikla	–
86 artikla	–
87 artikla	109 artikla
88 artikla	–
89 artikla	–
90 artikla	–
91 artikla	–
92 artikla	–
93 artikla	75 artikla
94 artikla	76 artikla
95 artikla	–
96 artikla	–
97 artikla	–
98 artikla	–
99 artikla	–
100 artikla	–
101 artikla	–
102 artikla	–
103 artikla	–
104 artikla	–
105 artikla	–
106 artikla	–
107 artikla	–

108 artikla	–
109 artikla	–
110 artikla	–
110 a artikla	77 artikla
110 b artikla	78 artikla
110 c artikla	79 artikla
110 d artikla	80 artikla
110 e artikla	81 artikla
110 f artikla	–
110 g artikla	–
110 h artikla	–
110 i artikla	–
110 j artikla	–
110 k artikla	–
110 l artikla	–
110 m artikla	–
110 n artikla	–
110 o artikla	–
110 p artikla	–
110 q artikla	82 artikla
110 r artikla	83 artikla
110 s artikla	84 artikla
110 t artikla	85 artikla
110 u artikla	86 artikla
110 v artikla	87 artikla
111 artikla	88 artikla
112 artikla	89 artikla
113 artikla	90 artikla
114 artikla	91 artikla
115 artikla	92 artikla
116 artikla	93 artikla
117 artikla	94 artikla
118 artikla	95 artikla
119 artikla	–
120 artikla	96 artikla
121 artikla	97 artikla
122 artikla	98 artikla

123 artikla	99 artikla
124 artikla	–
125 artikla	100 artikla
126 artikla	101 artikla
127 artikla	102 artikla
128 artikla	103 artikla
129 artikla	104 artikla
130 artikla	105 artikla
131 artikla	–
132 artikla	–
133 artikla	–
134 artikla	–
135 artikla	–
136 artikla	–
136 a artikla	–
137 artikla	–
138 artikla	106 artikla
139 artikla	107 artikla
140 artikla	108 artikla
141 artikla	–
142 artikla	–
143 artikla	–
143 a artikla	110 artikla
143 b artiklan 1, 2, 9 ja 10 kohta	111 artikla
143 b artiklan 3 ja 7 kohta	112 artikla
143 b artiklan 4, 5 ja 6 kohta	113 artikla
143 b artiklan 13 kohta	114 artikla
143 b a artiklan 1–3 kohta	115 artikla
143 b a artiklan 3 a kohta	–
143 b a artiklan 4–6 kohta	118 artikla
143 b b artiklan 1 ja 2 kohta	116 artikla
143 b b artiklan 3 kohta	–
143 b b artiklan 4–6 kohta	118 artikla
143 b c artiklan 1 ja 2 kohta	117 artikla
143 b c artiklan 3 ja 4 kohta	118 artiklan 1 ja 2 kohta
–	119 artikla
143 c artiklan 1–8 kohta	120 artikla

143 c artiklan 9 kohta	121 artikla
143 c artiklan 10 kohta	–
143 d artikla	122 artikla
143 e artikla	123 artikla
–	124 artikla
–	125 artikla
–	126 artikla
144 artikla	128 artikla
145 artikla	129 artikla
146 artikla	127 artikla
147 artikla	–
148 artikla	–
149 artikla	–
150 artikla	–
151 artikla	–
152 artikla	–
–	130 artikla
–	131 artikla
–	132 artikla
153 artikla	133 artikla
154 artikla	–
154 a artikla	135 artikla
155 artikla	134 artikla
155 a artikla	–
156 artikla	136 artikla

2008/0104 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS,

yhteisen maatalouspolitiikan muuttamisesta asetuksia (EY) N:o 320/2006, (EY) N:o 1234/2007, (EY) N:o 3/2008 ja (EY) N:o […]/2008 muuttamalla

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[28],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[29],

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[30],

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon[31],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Markkinointivuonna 2003/2004 hyväksyttyihin yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistuksiin sisältyi säännöksiä, joiden tarkoituksena on selvittää uudistusten tehokkuus ja erityisesti arvioida niiden vaikutuksia suhteessa niiden tavoitteisiin sekä analysoida niiden vaikutuksia asianomaisiin markkinoihin. Tähän liittyen komissio antoi 20 päivänä marraskuuta 2007 Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedonannon ”YMP:n uudistuksen terveystarkastuksen valmistelu”, josta kyseiset toimielimet kävivät keskustelua. Kun otetaan huomioon kyseinen tiedonanto, Euroopan parlamentin, neuvoston, Euroopan talous- ja sosiaalikomitean ja alueiden komitean kyseisen tiedonannon keskeisistä kohdista käymät keskustelut sekä julkisesta kuulemisesta saadut lukuisat kannanotot, olisi tehtävä soveltuvia ehdotuksia.

(2) Julkista interventiota koskevia yhteisen maatalouspolitiikan säännöksiä olisi yksinkertaistettava ja yhtenäistettävä laajentamalla tarjouskilpailumenettelyä yhdenmukaisemman lähestymistavan saavuttamiseksi.

---

28 EUVL C […], […], s. […].
29 EUVL C […], […], s. […].
30 EUVL C […], […], s. […].
31 EUVL C […], […], s. […].

(3) Viljaa koskevaa järjestelmää olisi muutettava alan kilpailukyvyn ja markkinasuuntautuneisuuden varmistamiseksi, ja interventiota olisi käytettävä turvaverkkona markkinoiden häiriöissä sekä viljelijöiden toiminnan helpottamiseksi markkinaolosuhteisiin nähden. Maissin interventiojärjestelmän uudistusta koskevissa neuvoston päätelmissä määrätään koko vilja-alan interventiojärjestelmän uudelleen tarkastelusta terveystarkastuksen yhteydessä analyysin perusteella, jonka mukaan on olemassa ohran lisäintervention riski, jos hinnat ovat alhaisia. Viljan näkymät ovat kuitenkin muuttuneet tuolloisesta huomattavasti, sillä viljan maailmanmarkkinahinnat ovat suotuisia, koska kysyntä maailmanmarkkinoilla on kasvussa ja viljan varastot maailmanmarkkinoilla vähissä. Sen vuoksi muiden rehuviljojen interventiotasojen asettaminen nollaan samassa aikataulussa kuin maissia koskeva uudistus mahdollistaisi intervention ilman kielteisiä vaikutuksia koko viljamarkkinoihin. Vilja-alan näkymät koskevat myös durumvehnää, mikä merkitsee sitä, että interventio-ostot voitaisiin lakkauttaa, koska ne ovat menettäneet merkityksensä markkinahintojen oltua jatkuvasti huomattavasti interventiohintoja korkeampia. Koska viljan intervention on tarkoitus olla pikemminkin turvaverkko kuin hinnanmuodostukseen vaikuttava tekijä, jäsenvaltioiden väliset erot sadonkorjuukausissa, jotka tosiasiallisesti aloittavat markkinointivuodet, eivät ole enää merkityksellisiä, koska hinnat eivät enää kuvasta interventiotasoja korotettuna tuen lisäyksillä. Yksinkertaistamisen vuoksi viljan interventiota koskevat ajankohdat olisi sen vuoksi yhtenäistettävä koko yhteisössä.

(4) Riisialan kilpailukyky on vuoden 2003 uudistuksen jälkeen parantunut, tuotanto on vakaata, varastot supistumassa sekä yhteisössä että maailmanmarkkinoilla tapahtuneen kysynnän kasvun vuoksi ja hintaodotukset merkittävästi interventiohintaa korkeammalla. Sen vuoksi riisin interventio-ostot eivät ole enää tarpeen, ja ne olisi lakkautettava.

(5) Sianlihan tuotannon ja kulutuksen ennustetaan kasvavan keskipitkällä aikavälillä, vaikkakin siipikarjanlihan aiheuttaman kilpailun ja rehun korkeampien hintojen vuoksi hitaammin kuin viimeksi kuluneella vuosikymmenellä. Sian hintojen ennakoidaan pysyvän merkittävästi interventiohintoja korkeampina. Sianlihan interventio-ostoja ei ole käytetty moneen vuoteen, ja markkinatilanteen ja -näkymien perusteella ne olisi lakkautettava.

(6) Kyseisten tuotteiden interventio voidaan lakkauttaa turvallisesti vuonna 2009, koska tämänhetkinen markkinatilanne ja -näkymät osoittavat, ettei interventiota sovellettaisi niihin muutenkaan vuonna 2009.

(7) Maitoalan keskipitkän aikavälin näkymiä leimaavat korkean jalostusarvon tuotteiden kysynnän jatkuva kasvu yhteisössä, maitotuotteiden maailmanlaajuisen kysynnän merkittävä kasvu, jota edistävät tulojen ja väestön kasvu monilla maailman alueilla, sekä kuluttajien mieltymysten suuntautuminen maitotuotteisiin.

(8) Maitokiintiöiden enimmäismäärien vuoksi maidon kokonaistuotannon yhteisössä ennustetaan keskipitkällä aikavälillä vähenevän asteittain, joskin maltillisesti, koska rakenneuudistuksen jatkuminen jäsenvaltioissa, jotka eivät olleet jäseniä ennen vuoden 2004 laajentumista, johtaisi maidon omavaraistuotannon vähenemiseen, ja tuotannon kasvu taasen on kiintiöiden vuoksi edelleen vähäistä. Meijereihin jalostettavaksi toimitettavan maidon määrän ennakoidaan samaan aikaan kasvavan ennustejaksolla. Näin ollen vahvan kotimaisen ja ulkomaisen kysynnän kannalta maitokiintiöjärjestelmä rajoittaa nyt tuotannon kasvua toisin kuin tilanteessa, jolloin maitokiintiöt otettiin käyttöön ylituotannon vuoksi. Tällaisessa markkinatilanteessa kiintiöt heikentävät markkinasuuntautuneisuutta, koska ne vääristävät tuottajien reagointia hintasignaaleihin ja estävät alaa saamasta tehokkuusetuja hidastamalla rakenneuudistusta. Kiintiöt on tarkoitus poistaa vuonna 2015, jotta asianmukaiset mukautukset tulisivat voimaan asteittain. Tältä kannalta maitokiintiöiden asteittainen poistaminen tämän asetuksen liitteen I mukaisilla vuosittaisilla lisäyksillä (yksi prosentti markkinointivuotta kohti vuodesta 2009/2010 vuoteen 2013/2014) mahdollistaisi sujuvan siirtymisen, ja näin vältyttäisiin liian suurelta mukautukselta kiintiöiden poistamisen jälkeen.

(9) Juustoalan markkinat laajenevat tasaiseen tahtiin, ja kysyntä on kasvussa sekä yhteisössä että sen ulkopuolella. Yleisesti ottaen juustojen hinnat ovat sen vuoksi säilyneet jo jonkin aikaa vakaina eikä irtotavaran (voin ja jauheen) virallisten hintojen lasku ole vaikuttanut niihin merkittävästi. Kalliin, markkinalähtöisen tuotteen kuten juuston yksityiseen varastointiin myönnettävä pysyvä ja vapaaehtoinen tuki ei ole enää perusteltua sen enempää taloudelliselta kuin markkinoiden hallinnoinnin kannaltakaan, ja se olisi lakkautettava.

(10) Voin yksityisen varastoinnin tukea ei käytetä laajalti. Yhteisön maidontuotannon kausittaisuudesta johtuen voin tuotantorakenne tulee kuitenkin aina olemaan kausittaista. Sen vuoksi voin markkinoihin voi kohdistua väliaikaisia paineita, joita voitaisiin helpottaa kausittaisella varastoinnilla. Komission päätöksen olisi kuitenkin perustuttava vankkaan markkina-analyysiin eikä velvollisuuteen avata järjestelmä joka vuosi, ja näin ollen järjestelmän olisi oltava vapaaehtoinen.

(11) Maitoalan uudistuksesta ja nykyisestä markkinatilanteesta johtuen eläinten rehuksi tarkoitetun rasvattoman maitojauheen ja kaseiinin tuotantoon käytettävän rasvattoman maidon tukia ei tällä hetkellä tarvita jatkuvasti. Jos maitotuotteiden ylijäämiä muodostuu tai on vaarassa muodostua, ja ne aiheuttavat tai ovat vaarassa aiheuttaa vakavan epätasapainon markkinoilla, tuilla saattaisi yhä olla merkitystä. Komission päätöksen olisi kuitenkin perustuttava vankkaan markkina-analyysiin eikä velvollisuuteen avata järjestelmä joka vuosi, ja näin ollen järjestelmien olisi oltava vapaaehtoisia. Jos tukea sovelletaan, se olisi vahvistettava etukäteen tai tarjouskilpailulla.

(12) Konditoriatuotteiden ja jäätelön valmistukseen sekä suoraan kulutukseen tarkoitetun voin kulutustukia on vähennetty voin interventiohinnan vähennysten mukaisesti vuodesta 2004, ja sen vuoksi ne ovat olleet nollassa ennen kuin tarjouskilpailut keskeytettiin suotuisan markkinatilanteen vuoksi. Kulutustukijärjestelmiä ei enää tarvita markkinoiden tukemiseksi interventiohintojen tasolla, ja sen vuoksi ne olisi lakkautettava.

(13) Kuten yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen yhteydessä vuonna 2003, yhteisön maatalouden kilpailukyvyn lisäämiseksi sekä aiempaa markkinasuuntautuneemman ja kestävämmän maatalouden edistämiseksi on tarpeen jatkaa siirtymistä tuotantotuesta tuottajatukeen poistamalla maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1234/2007[32] kuivatun rehun, pellavan, hampun ja perunatärkkelyksen osalta voimassa olevat tuet, ja sisällyttää näiden tuotteiden tuki tuotannosta irrotetun tilakohtaisen tuen järjestelmään.

(14) Neuvosto teki vuonna 2000 päätöksen lyhyiden pellavakuitujen ja hamppukuitujen tuen asteittaisesta poistamisesta. Päätös tulee voimaan markkinointivuodesta 2009/2010 yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevaan asetukseen asetuksella (EY) N:o 247/2008[33] tehdyillä muutoksilla, samoin kuin perinteisillä alueilla kasvatettavan pellavan jalostajille maksettavan ylimääräisen jalostuen asteittainen poistaminen. Pitkien pellavakuitujen tuki olisi irrotettava tuotannosta. Jotta alan teollisuus voisi kuitenkin mukautua muutokseen, tilatukijärjestelmään siirtymisen olisi tapahduttava puoliksi vuonna 2011 ja puoliksi vuonna 2013.

(15) Kuivattua rehua koskeva järjestelmä uudistettiin vuonna 2003, jolloin osa tuesta myönnettiin tuottajille ja irrotettiin tuotannosta. Terveystarkastuksen yleisestä suuntautumisesta enemmän kohti markkinoita ja rehumarkkinoiden nykynäkymistä johtuen koko alan siirtyminen täysin tuotannosta irrotettuihin tukiin olisi sen vuoksi saatettava päätöksen irrottamalla jäljellä oleva tuki tuotannosta. Tuen maksamisen lopettamisesta jalostajille aiheutuvia vaikutuksia olisi voitava helpottaa mukauttamalla soveltuvalla tavalla hintaa, jota maksetaan raaka-aineiden tuottajille, jotka tulevat tuen tuotannosta irrottamisen vuoksi saamaan suurempia suoran tuen oikeuksia. Jalostajille maksettavan tuen poistaminen on perusteltua myös markkinatilanteen vuoksi sekä yleensä ottaen valkuaiskasvialan näkymien vuoksi. Koska alan rakenneuudistus on ollut käynnissä jo vuoden 2003 uudistuksesta alkaen ja dehydratoitujen rehujen tuotannon on äskettäin havaittu vaikuttavan ympäristöön erityisen kielteisesti, tuki olisi irrotettava tuotannosta, joskin olisi säädettävä lyhyestä kahden vuoden siirtymäkaudesta, jotta ala voisi mukautua muutokseen.

(16) Perunatärkkelystuotannon kiintiöjärjestelmästä 27 päivänä heinäkuuta 1994 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1868/94[34] säädettyä järjestelmää ei enää tarvita, kun [viljelijöille yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti maksettavien suorien tukien järjestelmää koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä] .. päivänä …..kuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o […]/2008[35] [suoria tukia koskeva uusi asetus] […] artiklassa [perunatärkkelyksen tuki] säädetyt asianomaiset tuet poistetaan. Tuottajien tuki irrotettiin tuotannosta osittain vuonna 2003, ja kyseinen tuki olisi nyt irrotettava tuotannosta kokonaisuudessaan, joskin lyhyt kahden vuoden siirtymäkausi on tarpeen, jotta viljelijät voivat mukauttaa perunatärkkelyksen tukijärjestelmän mukaisesti tekemiään hankintasitoumuksia. Sen

---

32 EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o […]/2008 (EUVL L …..., s. …).

33 EUVL L 76, 19.3.2008, s. 1.

34 EYVL L 197, 30.7.1994, s. 4, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 671/2007 (EUVL L 156, 16.6.2007, s. 1).

35 EUVL L …, …, s. … .

vuoksi tähän liittyvän vähimmäishinnan voimassaoloa olisi myös jatkettava kahdella vuodella. Kyseisen ajankohdan jälkeen suoraan tukeen liittyvä kiintiöjärjestelmä olisi lakkautettava vuonna 2013 samalla kun kyseinen suora tuki sisällytetään kokonaisuudessaan tilatukijärjestelmään. Kyseisen suoran tuen tuotannosta irrottaminen edellyttää pidempää mukautusjaksoa, jotta ala voi mukautua uuteen markkinaympäristöön. Sillä välin asianomaiset säännökset olisi sisällytettävä asetukseen (EY) N:o 1234/2007 samoin kuin muut tuet ja kiintiöjärjestelmät.

(17) Viljan ja tärkkelyksen koti- ja ulkomaanmarkkinoilla tapahtuneen kehityksen vuoksi tärkkelyksen tuotantotuki ei ole enää aiheellista sen alkuperäisten tavoitteiden kannalta, ja sen vuoksi se olisi lakkautettava. Markkinatilanteen ja näkymien vuoksi tuki on ollut asetettuna joksikin aikaa nollaan, ja tilanteen ennakoidaan jatkuvan, joten tuki voidaan poistaa nopeasti ilman että alalle aiheutuisi kielteisiä vaikutuksia.

(18) Eläintauteihin liittyvien poikkeuksellisten markkinatukitoimenpiteiden säännöksiä on käsiteltävä riskinhallintaa koskevassa laaja-alaisessa säännöksessä, ja sen vuoksi se olisi poistettava asetuksesta (EY) N:o 1234/2007.

(19) Tuottajaorganisaatiot voivat olla hyödyllisiä tarjonnan uudelleenryhmittelyssä aloilla, joilla tuottajien ja ostajien keskittyminen ei ole tasapainossa. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava hyväksyä tuottajaorganisaatioita kaikilla aloilla.

(20) Oikeusvarmuuden ja yksinkertaisuuden vuoksi on aiheellista selventää ja yhdenmukaistaa säännökset, joilla säädetään, ettei perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelleta maksuihin, jotka jäsenvaltiot ovat suorittaneet tämän asetuksen tai unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä 30 päivänä tammikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006[36], yhteisön sokerialan väliaikaisesta rakenneuudistusjärjestelmästä ja yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun asetuksen (EY) N:o 1290/2005 muuttamisesta 20 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 320/2006[37], Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttamisesta 18 päivänä syyskuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1405/2006[38], maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa 17 päivänä joulukuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3/2008[39] ja [40], ja asetuksen (EY) N:o […]/2008[41] [uusi viinin yhteinen markkinajärjestely] mukaisesti. Tässä yhteydessä niiden asetusten säännökset, jotka muutoin kuuluisivat tai saattaisivat joissakin olosuhteissa kuulua valtiontuen käsitteeseen perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, olisi jätettävä valtiontukisääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle. Asianomaiset säännökset sisältävät soveltuvat edellytykset tuen myöntämiseksi, jotta estetään kilpailun aiheeton vääristyminen.

---

36 EUVL L 42, 14.2.2006, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1276/2007 (EUVL L 284, 30.10.2007, s. 11).

37 EUVL L 58, 28.2.2006, s. 42, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1261/2007 (EUVL L 283, 27.10.2007, s. 8).

38 EUVL L 265, 26.9.2006, s. 1.

39 EUVL L 3, 5.1.2008, s. 1.

40 EUVL L […], […], s. […].

41 EUVL L […], […], s. […].

(21) Sen vuoksi asetuksia (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 320/2006, (EY) N:o 1405/2006, (EY) N:o 1234/2007, (EY) N:o 3/2008 ja (EY) N:o […]/2008 [uusi viinin yhteinen markkinajärjestely] olisi muutettava.

(22) Seuraavat säädökset ovat vanhentuneita, ja sen vuoksi ne olisi oikeusvarmuuden vuoksi kumottava: interventioiden rahoittamista Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosastosta koskevista yleisistä säännöistä 2 päivänä elokuuta 1978 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1883/78[42], muun muassa tiettyjen sokerialan hintojen ja juurikkaiden vakiolaadun vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1989/1990 3 päivänä toukokuuta 1989 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1254/89[43], eräiden maataloustuotteiden veloituksetta Puolaan toimittamista koskevasta kiireellisestä toimenpiteestä 24 päivänä heinäkuuta 1989 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2247/89[44], tietyille maidon ja maitotuotteiden tuottajille myönnettävästä erityisviitemäärästä 19 päivänä heinäkuuta 1993 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2055/93[45], Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan 149 artiklan 1 kohdassa määrätyn ajan pidentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2596/97[46] ja yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä yhteisön tariffikiintiön avaamiseksi Sveitsistä peräisin olevien elävien nautaeläinten tuontia varten 18 päivänä heinäkuuta 2005 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1182/2005[47].

(23) Tätä asetusta olisi pääsääntöisesti sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2009. Sen varmistamiseksi, etteivät tämän asetuksen uudet säännökset vaikuta markkinointivuosina 2008/2009 tai 2009/2010 maksettaviin eräisiin tukiin, olisi säädettävä myöhemmästä soveltamisajankohdasta niiden säännösten osalta, jotka vaikuttavat välittömästi niiden alojen järjestelmiin, joille markkinointivuodet on vahvistettu. Sen vuoksi tätä asetusta olisi sovellettava kyseisissä tapauksissa vasta markkinointivuosien 2009/2010 tai 2010/2011 alusta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla
Asetuksen (EY) N:o 247/2006 muuttaminen

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 247/2006 16 artikla seuraavasti:

(1) Poistetaan 3 kohdan toinen alakohta.

(2) Lisätään kohta seuraavasti:

---

42 EYVL L 216, 5.8.1978, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 734/2007 (EUVL L 169, 29.6.2007, s. 5).

43 EYVL L 126, 9.5.1989, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 260/96 (EYVL L 34, 13.2.1996, s. 16).

44 EYVL L 216, 27.7.1989, s. 5.

45 EYVL L 187, 29.7.1993, s. 8.

46 EYVL L 351, 23.12.1997, s. 12, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1805/2003 (EUVL L 265, 16.10.2003, s. 5).

47 EUVL L 190, 22.7.2005, s. 1.

”4. Rajoittamatta 1 ja 2 kohdan säännösten soveltamista ja poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007(*) 180 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1184/2006(**) 3 artiklassa säädetään, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei sovelleta tämän asetuksen mukaisiin maksuihin, joita jäsenvaltiot suorittavat III osaston, tämän artiklan 3 kohdan sekä 17 ja 21 artiklan mukaisesti.

(*) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o […]/2008.
(**) EUVL L 214, 4.8.2006, s. 7.”

2 artikla
Asetuksen (EY) N:o 320/2006 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 320/2006 seuraavasti:

(1) Korvataan 6 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jäsenvaltiot eivät saa myöntää kansallista tukea tässä artiklassa tarkoitetuille monipuolistamistoimenpiteille. Jos 4 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut enimmäismäärät sallivat, että monipuolistamistukea myönnetään 100 prosenttia, asianomaisten jäsenvaltioiden on kuitenkin osallistuttava tukikelpoisiin menoihin vähintään 20 prosentilla.”

(2) Lisätään 13 a artikla seuraavasti:

”13 a artikla
Valtiontuet

Rajoittamatta 6 artiklan 5 kohdan säännösten soveltamista ja poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007(*) 180 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1184/2006(**) 3 artiklassa säädetään, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei sovelleta tämän asetuksen mukaisiin maksuihin, joita jäsenvaltiot suorittavat 3, 6, 7, 8, 9 ja 11 artiklan mukaisesti.

(*) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1. asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o […]/2008.
(**) EUVL L 214, 4.8.2006, s. 7.”

3 artikla
Asetuksen (EY) N:o 1405/2006 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EY) N:o 1405/2006 11 artiklaan kohta seuraavasti:

"3. Rajoittamatta 1 ja 2 kohdan säännösten soveltamista ja poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007(*) 180 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1184/2006(**) 3 artiklassa säädetään, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei sovelleta tämän asetuksen mukaisiin maksuihin, joita jäsenvaltiot suorittavat 4 ja 7 artiklan mukaisesti.

(*) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1. asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o […]/2008.
(**) EUVL L 214, 4.8.2006, s. 7.”

4 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 1234/2007 seuraavasti:

(1) Poistetaan 8 artiklan 1 kohdan b alakohta.

(2) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) Korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) tavallinen vehnä, ohra, maissi ja durra;”

ii) Poistetaan b alakohta;

b) Poistetaan 2 kohta.

(3) Korvataan II osan I osaston I luvun II jakson II alajakso seuraavasti:

”II ALAJAKSO

OSTOJEN ALOITTAMINEN JA KESKEYTTÄMINEN

11 artikla

Julkiset interventiojaksot

Julkinen interventio on mahdollista seuraavasti:

a) viljoille 1 päivästä marraskuuta 31 päivään toukokuuta;

b) sokerille markkinointivuosien 2008/2009 ja 2009/2010 ajan;

c) naudanlihalle koko markkinointivuoden ajan;

d) voille ja rasvattomalle maitojauheelle 1 päivästä maaliskuuta 31 päivään elokuuta.

12 artikla

Julkisen intervention aloittaminen

1. Edellä 11 artiklassa tarkoitettujen jaksojen aikana julkinen interventio

a) on avoinna viljalle, sokerille, voille ja rasvattomalle maitojauheelle 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin intervention enimmäismääriin asti,

b) aloitetaan naudanlihalle komission toimesta ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean avustusta, jos 42 artiklan 1 kohdassa säädetyn yhteisön ruhojen luokitteluasteikon perusteella noteerattu naudanlihan markkinoiden keskihinta jossakin jäsenvaltiossa tai jonkin jäsenvaltion jollakin alueella on edustavan ajanjakson ajan alle 1 560 euroa tonnilta.

2. Komissio voi keskeyttää tavallisen vehnän julkisen intervention ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean avustusta, jos Roueniin toimitetun vehnän, jonka valkuaisainepitoisuus on vähintään 11 prosenttia, hinta on korkeampi kuin viitehinta.

Komissio avaa julkisen intervention uudelleen ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean avustusta, jos tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty.

3. Komissio lopettaa 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun naudanlihan julkisen intervention ilman 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean avustusta, jos kyseisessä kohdassa säädetyt edellytykset eivät edustavan ajanjakson aikana enää täyty.

13 artikla
Intervention enimmäismäärät

1. Julkisia interventio-ostoja tehdään enintään

a) ohran, maissin ja durran osalta 0 tonnia kullakin 11 artiklan a alakohdassa tarkoitetulla jaksolla;

b) sokerin osalta 600 000 tonnia valkoisena sokerina ilmaistuna kunakin markkinointivuonna;

c) voin osalta 30 000 tonnia kullakin 11 artiklan d alakohdassa tarkoitetulla jaksolla;

d) rasvattoman maitojauheen osalta 109 000 tonnia kullakin 11 artiklan d alakohdassa tarkoitetulla jaksolla.

2. Markkinointivuoden aikana 1 kohdan b alakohdan mukaisesti varastoituun sokeriin ei saa soveltaa mitään muita 32, 52 tai 63 artiklassa säädettyjä varastointitoimenpiteitä.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, komissio voi päättää mainitun kohdan a, c ja d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta intervention jatkamisesta mainitussa kohdassa tarkoitettujen määrien yli, jos markkinatilanne ja erityisesti markkinahintojen kehitys niin edellyttää.”

(4) Korvataan II osan I osaston I luvun II jakson III alajakso seuraavasti:

”III ALAJAKSO
INTERVENTIOHINNAT

18 artikla
Interventiohinnat

1. Komissio vahvistaa 10 artiklan a, d, e ja f alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden interventiohinnat ja interventioon hyväksytyt määrät tarjouskilpailumenettelyin. Erityisolosuhteissa tarjouskilpailumenettelyt voidaan rajoittaa tai interventiohinnat ja interventioon hyväksytyt määrät voidaan vahvistaa jotakin jäsenvaltiota tai jonkin jäsenvaltion jotakin aluetta kohti noteerattujen markkinoiden keskihintojen perusteella.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti vahvistettu interventiohinta saa olla

   a) viljoille enintään yhtä suuri kuin vastaavat viitehinnat;

   b) naudanlihalle enintään jossakin jäsenvaltiossa tai jonkin jäsenvaltion jollakin alueella noteerattu markkinoiden keskihinta, johon lisätään komission puolueettomin perustein vahvistama määrä;

   c) voille enintään 90 prosenttia viitehinnasta;

   d) rasvattomalle maitojauheelle enintään yhtä suuri kuin viitehinta.

3. Sokerin interventiohinnan on oltava 80 prosenttia sitä markkinointivuotta seuraavaksi markkinointivuodeksi vahvistetusta viitehinnasta, jona tarjous jätetään. Jos maksajavirastolle tarjotun sokerin laatu kuitenkin eroaa liitteessä IV olevassa B kohdassa määritellystä vakiolaadusta, jolle viitehinta on vahvistettu, interventiohintaa korotetaan tai alennetaan vastaavasti.”

(5) Poistetaan II osan I osaston I luvun III jakson I alajakso.

(6) Muutetaan 31 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

   i) Lisätään c alakohdan jälkeen kohdat seuraavasti:

      ”ca) yhteisön hyväksymässä yrityksessä kermasta tai maidosta tuotetulle suolattomalle voille, jonka rasvapitoisuus on vähintään 82 painoprosenttia, johon käytetyn maidon rasvattoman kuiva-aineen pitoisuus on enintään 2 painoprosenttia ja jonka vesipitoisuus on enintään 16 painoprosenttia;

      cb) yhteisön hyväksymässä yrityksessä kermasta tai maidosta tuotetulle suolatulle voille, jonka rasvapitoisuus on vähintään 80 painoprosenttia, johon käytetyn maidon rasvattoman kuiva-aineen pitoisuus on enintään 2 painoprosenttia, jonka vesipitoisuus on enintään 16 painoprosenttia ja suolapitoisuus enintään 2 painoprosenttia;”

ii) Poistetaan e alakohta;

b) Poistetaan 2 kohdan toinen alakohta.

(7) Lisätään 34 a artikla seuraavasti:

”34 a artikla
Voita koskevat tuen myöntämisedellytykset

”1. Komissio voi päättää myöntää tukea voin yksityistä varastointia varten erityisesti, jos tuotteen hintojen ja varastojen kehitys kuvastaa markkinoilla vallitsevaa vakavaa häiriötä, joka voidaan välttää tai jota voidaan lieventää kausittaisella varastoinnilla.

2. Komissio vahvistaa tuen määrän ottaen huomioon varastointikustannukset ja voin markkinahintojen ennakoidun kehityksen.”

(8) Poistetaan 36 artikla.

(9) Korvataan 41 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissio nimeää vilja-alan interventiokeskukset ja määrittää niihin sovellettavat edellytykset.

Komissio voi nimetä interventiokeskukset kullekin viljalle.”

(10) Korvataan 43 artiklan a alakohta seuraavasti:

”a) vaatimukset ja edellytykset, jotka 10 artiklassa tarkoitettujen julkiseen interventioon ostettavien tai 31 artiklassa tarkoitettujen yksityisen varastoinnin tukea saavien tuotteiden on täytettävä erityisesti laadun, laaturyhmien, laatuluokkien, luokkien, määrien, pakkausten ja merkintöjen, enimmäisiän, säilytyksen, vaiheen, johon tuotteiden interventiohinta liittyy ja yksityisen varastoinnin keston osalta;”

(11) Poistetaan 44 artikla.

(12) Muutetaan 46 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Yhteisö osallistuu 45 artiklassa tarkoitettujen poikkeuksellisten tukitoimenpiteiden rahoitukseen osuudella, joka on 50 prosenttia jäsenvaltioille aiheutuvista menoista.”

b) Poistetaan 3 kohta.

(13) Poistetaan 48 artiklan 1 kohdan a alakohta.

(14) Korvataan 55 artikla seuraavasti:

”55 artikla
Kiintiöjärjestelmät

1. Kiintiöjärjestelmä koskee seuraavia tuotteita:

   a) 65 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetut maito ja muut maitotuotteet;

   b) sokeri, isoglukoosi ja inuliinisiirappi;

   c) perunatärkkelys, jolle voidaan myöntää yhteisön tukea.

2. Kun kyse on 1 kohdan a ja b kohdassa tarkoitetuista kiintiöjärjestelmistä, näistä määristä peritään ylijäämämaksu, jos tuottaja ylittää sovellettavan kiintiön eikä käytä sokerin ylijäämiä 61 artiklassa säädetyllä tavalla, jollei II ja III jakson edellytyksistä muuta johdu.”

(15) Lisätään II osan I osaston III luvun jälkeen III a jakso seuraavasti:

”III A JAKSO
PERUNATÄRKKELYSKIINTIÖT

84 a artikla
Perunatärkkelyskiintiöt

1. Perunatärkkelyksen tuottajajäsenvaltioille jaetaan kiintiöt liitteen X a mukaisesti markkinointivuodeksi, jona kiintiöjärjestelmää sovelletaan 204 artiklan 5 alakohdan mukaisesti.

2. Kunkin liitteessä X a tarkoitetun tuottajajäsenvaltion on jaettava kiintiönsä perunatärkkelyksen valmistajien kesken käytettäväksi asianomaisena markkinointivuonna kullekin valmistajalle markkinointivuonna 2006/2007 käytettävissä olleiden osakiintiöiden perusteella.

3. Perunatärkkelyksen tuotantoyritys ei saa tehdä perunoiden viljelysopimusta perunantuottajien kanssa perunamäärästä, joka tuottaisi 2 kohdassa tarkoitettua kiintiötä suuremman määrän tärkkelystä.

4. Kaikki 2 kohdassa tarkoitetun kiintiön ylittävä tuotettu perunatärkkelys viedään sellaisenaan yhteisöstä ennen kyseisen markkinointivuoden loppua seuraavaa 1 päivää tammikuuta. Sen viennille ei makseta tukea.

5. Sen estämättä, mitä 4 kohdassa säädetään, perunatärkkelyksen tuotantoyritys voi markkinointivuoden aikana käyttää kyseisen markkinointivuoden kiintiönsä lisäksi enintään 5 prosenttia seuraavan markkinointivuoden kiintiöstään. Siinä tapauksessa seuraavan markkinointivuoden kiintiötä vähennetään vastaavasti.

6. Tämän jakson säännösten soveltamisalaan ei kuulu perunatärkkelys, jonka tuotantoyritykseen ei sovelleta 2 kohtaa ja joka ostaa perunoita, joista tuottajat eivät saa [uusi suoria tukia koskeva asetus] annetun asetuksen (EY) N:o […]/2008 […] artiklassa [perunatärkkelyksen tuki] säädettyä tukea.”

(16) Lisätään 85 artiklaan d alakohta seuraavasti:

”d) III a jakson osalta fuusiot, omistajanvaihdokset ja tuotantoyritysten toiminnan aloittaminen ja lopettaminen.”

(17) Poistetaan II osan I osaston IV luvun I jakson I alajakso.

(18) Korvataan 91 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Pitkien pellavakuitujen tuotantoon tarkoitettujen pellavanvarsien jalostustukea myönnetään hyväksytyille ensimmäisille jalostajille markkinointivuosina 2009/2010–2012/2013 sen kuitumäärän mukaan, joka on tosiasiallisesti saatu niistä varsista, joista viljelijän kanssa on tehty myyntisopimus.”

(19) Korvataan 92 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Edellä 91 artiklassa säädetyn jalostustuen määräksi vahvistetaan pitkille pellavakuiduille

a) 200 euroa markkinointivuosiksi 2009/2010 ja 2010/2011; ja

b) 100 euroa markkinointivuosiksi 2011/2012 ja 2012/2013;”.

(20) Korvataan 94 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tukikelpoisten pitkien pellavakuitujen taattu enimmäismäärä vahvistetaan 80 878 tonniksi markkinointivuotta kohti vuosina 2009/2010–2012/2013. Kyseinen määrä on jaettava tiettyjen jäsenvaltioiden kesken kansallisina taattuina määrinä liitteessä XI olevan A.I kohdan mukaisesti.”

(21) Lisätään II osan I osaston IV luvun I jakson jälkeen alajakso seuraavasti:

”III ALAJAKSO
PERUNATÄRKKELYS

95 a artikla
Perunatärkkelyspalkkio

1. Perunatärkkelystä tuottaville yrityksille maksetaan markkinointivuosina 2009/2010 ja 2010/2011 palkkio, jonka suuruus on 22,25 euroa tuotettua tärkkelystonnia kohden, 84 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua enimmäiskiintiötä vastaavasta perunatärkkelysmäärästä edellyttäen, että ne ovat maksaneet perunantuottajille vähimmäishinnan koko perunamäärästä, joka tarvitaan kyseistä enimmäiskiintiötä vastaavan tärkkelysmäärän tuottamiseen.

2. Perunatärkkelyksen valmistukseen tarkoitettujen perunoiden vähimmäishinnaksi vahvistetaan kyseisiksi markkinointivuosiksi 178,31 euroa tonnilta.

Kyseistä hintaa sovelletaan siihen tehtaalle toimitettuun perunamäärään, joka tarvitaan yhden tärkkelystonnin valmistukseen.

Vähimmäishintaa mukautetaan perunoiden tärkkelyspitoisuuden mukaan.

3. Komissio hyväksyy tämän alajakson soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.”

(22) Poistetaan 96 artikla.

(23) Korvataan 99 ja 100 artikla seuraavasti:

”99 artikla

Tuki eläinten rehuksi tarkoitetulle rasvattomalle maidolle ja rasvattomalle maitojauheelle

1. Jos maitotuotteiden ylijäämiä muodostuu tai on vaarassa muodostua ja ne aiheuttavat tai ovat vaarassa aiheuttaa vakavan epätasapainon markkinoilla, komissio voi määrittelemiensä edellytysten ja tuotevaatimusten mukaisesti päättää myöntää tukea eläinten rehuksi tarkoitetulle yhteisössä tuotetulle rasvattomalle maidolle ja rasvattomalle maitojauheelle. Tuki voidaan vahvistaa ennakolta tai tarjouskilpailumenettelyin.

   Tämän artiklan soveltamiseksi kirnupiimä ja kirnupiimäjauhe rinnastetaan rasvattomaan maitoon ja rasvattomaan maitojauheeseen.

2. Komissio vahvistaa tuen määrät ottaen huomioon rasvattomalle maitojauheelle 8 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdassa vahvistetun viitehinnan sekä rasvattoman maidon ja rasvattoman maitojauheen markkinatilanteen kehityksen.

100 artikla

Tuki kaseiiniksi ja kaseinaateiksi jalostetulle rasvattomalle maidolle

1. Jos maitotuotteiden ylijäämiä muodostuu tai on vaarassa muodostua ja ne aiheuttavat tai ovat vaarassa aiheuttaa vakavan epätasapainon markkinoilla, komissio voi päättää myöntää tukea yhteisössä tuotetulle, kaseiiniksi ja kaseinaateiksi jalostetulle rasvattomalle maidolle komission myöhemmin määrittelemien, tällaista maitoa ja siitä valmistettuja kaseiinia ja kaseinaatteja koskevien edellytysten ja tuotevaatimusten mukaisesti. Tuki voidaan vahvistaa ennakolta tai tarjouskilpailumenettelyin.

2. Komissio vahvistaa tuen ottaen huomioon rasvattomalle maitojauheelle 8 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdassa vahvistetun rasvattoman maitojauheen markkinatilanteen kehityksen sekä viitehinnan.

   Tuki voi vaihdella sen mukaan, onko rasvaton maito jalostettu kaseiiniksi tai kaseinaateiksi sekä näiden tuotteiden laadun mukaan.”

(24) Poistetaan 101 artikla.

(25) Korvataan 102 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Yhteisön tuen lisäksi jäsenvaltiot voivat myöntää kansallista tukea 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden toimittamiseksi koulujen oppilaille. Jäsenvaltiot voivat rahoittaa kansallisen tukensa maitoalalla kerätyillä maksuilla tai maitoalan muunlaisen osallistumisen avulla.”

(26) Poistetaan 103 e artiklan 2 kohta.

(27) Korvataan 105 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltiot voivat maksaa kansallisia erityistukia, joita myönnetään rakenteellisten tai luonnonolojen vuoksi epäedullisessa asemassa olevien mehiläistarhojen suojelemiseksi tai talouskehitysohjelmien osana, tuotantoon tai kaupan pitämiseen myönnettäviä tukia lukuun ottamatta. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseisistä tuista komissiolle samalla kun ne toimittavat sille mehiläishoito-ohjelmansa 109 artiklan mukaisesti.”

(28) Korvataan 119 artikla seuraavasti:

”119 artikla
Kaseiinin ja kaseinaattien käyttö juuston valmistuksessa

Jos tukea maksetaan 100 artiklan mukaisesti, komissio voi edellyttää kaseiinien ja kaseinaattien käyttöön juuston valmistuksessa ennakkolupaa, joka myönnetään vain, jos tällainen käyttö on tuotteiden valmistamisen välttämätön edellytys.”

(29) Lisätään 122 artiklaan kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat hyväksyä myös 1 artiklassa tarkoitetun alan tuottajista muodostuvia tuottajaorganisaatioita, lukuun ottamatta ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitettuja aloja, mainitun kohdan b ja c kohdassa säädetyin edellytyksin.”

(30) Korvataan 124 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Edellä 122 artiklaa ja 123 artiklan 1 kohtaa sovelletaan rajoittamatta jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön nojalla ja yhteisön lainsäädännön mukaisesti antamaa tuottajaorganisaatioiden tai toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksyntää millä tahansa 1 artiklassa tarkoitetulla alalla, lukuun ottamatta 122 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa ja 123 artiklan 1 kohdassa mainittuja aloja.”

(31) Korvataan 180 artikla seuraavasti:

”180 artikla
Perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklan soveltaminen

Perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a–k alakohdassa, m–u alakohdassa ja 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

Perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei kuitenkaan sovelleta tämän asetuksen mukaisiin maksuihin, joita jäsenvaltiot suorittavat 45, 46, 47, 48, 102, 103, 103 a, 103 b, 103 e, 104, 105 ja182 artiklan mukaisesti.”

(32) Lisätään 184 artiklaan 5 kohta seuraavasti:

”(5) ennen 30 päivää kesäkuuta 2011 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen maitokiintiöjärjestelmän sujuvan asteittaisen poistamisen edellytyksistä, mukaan luettuna erityisesti mahdolliset kiintiöiden lisäkorotukset tai lisämaksun mahdolliset vähennykset.”

(33) Lisätään 204 artiklaan kohta seuraavasti:

”5. Perunatärkkelyksen osalta II osan I osaston III lukua sovelletaan perunatärkkelystä koskevan markkinointivuoden 2012/2013 loppuun.”

(34) Korvataan liitteessä IX oleva 1 kohta tämän asetuksen liitteellä I.

(35) Lisätään tämän asetuksen liite II liitteeksi X a.

(36) Lisätään tämän asetuksen liite III liitteen XXII kohdaksi 20 a.

5 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3/2008 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EY) N:o 3/2008 13 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007(*) 180 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1184/2006(**) 3 artiklassa säädetään, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei sovelleta jäsenvaltioiden suorittamiin maksuihin, niiden rahoitusosuus mukaan luettuna, eikä veroluonteisista tai pakollisista maksuista saatuun jäsenvaltioiden tai ehdotuksen tehneiden organisaatioiden rahoitusosuuteen niiden ohjelmien osalta, joille voidaan myöntää yhteisön tukea perustamissopimuksen 36 artiklan nojalla ja jotka komissio on valinnut tämän asetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti.”

(*) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o […]/2008.
(**) EUVL L 214, 4.8.2006, s. 7.”

6 artikla

Asetuksen (EY) N:o […]/2008 muuttaminen [viinin yhteinen markkinajärjestely]

Korvataan asetuksen (EY) N:o […]/2008 127 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Rajoittamatta 8 artiklan 4 kohdan säännösten soveltamista, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei sovelleta jäsenvaltioiden tämän asetuksen II osaston, V osaston III luvun ja 119 artiklan mukaisesti suorittamiin maksuihin.”

7 artikla

Kumoamiset

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 1868/94.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina asetukseen (EY) N:o 1234/2007, ja ne luetaan mainitun asetuksen liitteessä XXII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

2. Kumotaan asetukset (ETY) N:o 1883/78, (ETY) N:o 1254/89, (ETY) N:o 2247/89, (ETY) N:o 2055/93, (EY) N:o 2596/97 ja (EY) N:o 1182/2005.

8 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009.

Kuitenkin

a) asetuksen 4 artiklan 1–10 ja 13 kohtaa sovelletaan

   i) 1 päivästä maaliskuuta 2009 maito- ja maitotuotealalla,

   ii) 1 päivästä heinäkuuta 2009 vilja-alalla,

   iii) 1 päivästä syyskuuta 2009 riisialalla,

   iv) 1 päivästä lokakuuta 2009 sokerialalla;

b) asetuksen 4 artiklan 14, 15, 16, 18–24, 28, 33 ja 35 kohtaa sekä 7 artiklan 1 kohtaa sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2009;

c) asetuksen 4 artiklan 17 kohtaa sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2011.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

”1. Kansalliset kiintiöt: määrät (tonneina) 12 kuukauden jaksoa ja jäsenvaltiota kohti

Jäsenvaltio	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Belgia	3 427 288,740	3 461 561,627	3 496 177,244	3 531 139,016	3 566 450,406	3 602 114,910	3 602 114,910
Bulgaria	998 580,000	1 008 565,800	1 018 651,458	1 028 837,973	1 039 126,352	1 049 517,616	1 049 517,616
Tšekki	2 792 689,620	2 820 616,516	2 848 822,681	2 877 310,908	2 906 084,017	2 935 144,857	2 935 144,857
Tanska	4 612 619,520	4 658 745,715	4 705 333,172	4 752 386,504	4 799 910,369	4 847 909,473	4 847 909,473
Saksa	28 847 420,391	29 135 894,595	29 427 253,541	29 721 526,076	30 018 741,337	30 318 928,750	30 318 928,750
Viro	659 295,360	665 888,314	672 547,197	679 272,669	686 065,395	692 926,049	692 926,049
Irlanti	5 503 679,280	5 558 716,073	5 614 303,234	5 670 446,266	5 727 150,729	5 784 422,236	5 784 422,236
Kreikka	836 923,260	845 292,493	853 745,418	862 282,872	870 905,700	879 614,757	879 614,757
Espanja	6 239 289,000	6 301 681,890	6 364 698,709	6 428 345,696	6 492 629,153	6 557 555,445	6 557 555,445
Ranska	25 091 321,700	25 342 234,917	25 595 657,266	25 851 613,839	26 110 129,977	26 371 231,277	26 371 231,277
Italia	10 740 661,200	10 848 067,812	10 956 548,490	11 066 113,975	11 176 775,115	11 288 542,866	11 288 542,866
Kypros	148 104,000	149 585,040	151 080,890	152 591,699	154 117,616	155 658,792	155 658,792
Latvia	743 220,960	750 653,170	758 159,701	765 741,298	773 398,711	781 132,698	781 132,698
Liettua	1 738 935,780	1 756 325,138	1 773 888,389	1 791 627,273	1 809 543,546	1 827 638,981	1 827 638,981
Luxemburg	278 545,680	281 331,137	284 144,448	286 985,893	289 855,752	292 754,310	292 754,310
Unkari	2 029 861,200	2 050 159,812	2 070 661,410	2 091 368,024	2 112 281,704	2 133 404,521	2 133 404,521
Malta	49 671,960	50 168,680	50 670,366	51 177,070	51 688,841	52 205,729	52 205,729
Alankomaat	11 465 630,280	11 580 286,583	11 696 089,449	11 813 050,343	11 931 180,847	12 050 492,655	12 050 492,655
Itävalta	2 847 478,469	2 875 953,254	2 904 712,786	2 933 759,914	2 963 097,513	2 992 728,488	2 992 728,488
Puola	9 567 745,860	9 663 423,319	9 760 057,552	9 857 658,127	9 956 234,709	10 055 797,056	10 055 797,056
Portugali	1 987 521,000	2 007 396,210	2 027 470,172	2 047 744,874	2 068 222,323	2 088 904,546	2 088 904,546
Romania	3 118 140,000	3 149 321,400	3 180 814,614	3 212 622,760	3 244 748,988	3 277 196,478	3 277 196,478
Slovenia	588 170,760	594 052,468	599 992,992	605 992,922	612 052,851	618 173,380	618 173,380
Slovakia	1 061 603,760	1 072 219,798	1 082 941,996	1 093 771,416	1 104 709,130	1 115 756,221	1 115 756,221
Suomi	2 491 930,710	2 516 850,017	2 542 018,517	2 567 438,702	2 593 113,089	2 619 044,220	2 619 044,220
Ruotsi	3 419 595,900	3 453 791,859	3 488 329,778	3 523 213,075	3 558 445,206	3 594 029,658	3 594 029,658
Yhdistynyt kuningaskunta	15 125 168,940	15 276 420,629	15 429 184,836	15 583 476,684	15 739 311,451	15 896 704,566	15 896 704,566

”

LIITE II

”LIITE X a

Asetuksen 84 a artiklassa tarkoitetut perunatärkkelyskiintiöt markkinointivuotta kohti

Jäsenvaltio	(tonnia)
Tšekki	33 660
Tanska	168 215
Saksa	656 298
Viro	250
Espanja	1 943
Ranska	265 354
Latvia	5 778
Liettua	1 211
Alankomaat	507 403
Itävalta	47 691
Puola	144 985
Slovakia	729
Suomi	53 178
Ruotsi	62 066
YHTEENSÄ	1 948 761

”

LIITE III

”20 a. **Asetus (ETY) N:o 1868/94**

Asetus (ETY) N:o 1868/94	Tämä asetus
1 artikla	55 artiklan 1 kohdan c alakohta
2 artiklan 1 ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta	84 a artiklan 1 ja 2 kohta
4 artikla	84 a artiklan 3 kohta
4 a artikla	95 a artiklan 2 kohta
5 artikla	95 a artiklan 1 kohta
6 artikla	84 a artiklan 4 ja 5 kohta
7 artikla	84 a artiklan 6 kohta
8 artikla	85 artiklan d alakohta ja 95 a artiklan 3 kohta

”

2008/0105 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[48],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[49],

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[50],

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon[51],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Vuoden 2003 yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistuksen toteutusta arvioitaessa Euroopan maatalouden merkittävinä uusina haasteina pidettiin ilmastonmuutosta, uusiutuvia energianlähteitä, vesihuoltoa ja biologista monimuotoisuutta.

(2) Euroopan yhteisö on Kioton pöytäkirjan sopimuspuoli[52]. Kioton pöytäkirjan 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa sopimuspuolia kehotetaan panemaan täytäntöön ja/tai kehittämään edelleen kansallisten olosuhteidensa mukaisesti toimintaohjelmia ja toimenpiteitä, kuten kestävän maatalouden edistäminen ottaen huomioon ilmastonmuutokseen liittyvät näkökohdat. Lisäksi 10 artiklan b kohdan i alakohdassa sopimuspuolet velvoitetaan muotoilemaan, panemaan täytäntöön, julkaisemaan ja päivittämään säännöllisesti kansallisia ja tarvittaessa alueellisia ohjelmia, jotka sisältävät toimenpiteitä ilmastonmuutoksen lieventämiseksi, sekä toimenpiteitä riittävän ilmastonmuutokseen sopeutumisen helpottamiseksi. Tällaisten ohjelmien pitäisi koskea muun muassa maataloutta ja metsätaloutta. Maaseudun kehittämisen tuen asemaa tässä yhteydessä tulisi lujittaa entisestään. On runsaasti luotettavaa tieteellistä näyttöä siitä, että kiireelliset toimet ovat välttämättömiä. Euroopan yhteisöä kehotetaan tarkastelemaan kaikkia mahdollisia keinoja vähentää kasvihuonekaasupäästöjä. Vaikka Euroopan maatalous on osallistunut muita aloja

---

48 EUVL C […], […], s. […].
49 EUVL C […], […], s. […].
50 EUVL C […], […], s. […].
51 EUVL C […], […], s. […].
52 Neuvoston päätös 2002/358/EY (EYVL L 130, 15.5.2002, s. 1).

enemmän kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen, maatalousalaa kehotetaan tulevaisuudessa tehostamaan päästövähennyspyrkimyksiä osana ilmastonmuutoksen torjumista koskevaa Euroopan yhteisön globaalia strategiaa.

(3) Vedenniukkuuteen ja kuivuuteen liittyvien vakavien ongelmien vuoksi vesihuoltoon liittyviin kysymyksiin, veden laatu mukaan luettuna, olisi kiinnitettävä yhä enemmän huomiota YMP:n vastaavissa välineissä[53]. Vesihuollon kestävyys on Euroopan maataloudelle oleellisen tärkeää maatalousveden tehokkaan käytön parantamiseksi ja veden laadun suojelemiseksi paremmin. Kuivuudesta kärsivien alueiden laajuus ja määrä kasvavat odotettavissa olevien ilmastonmuutosten yhteydessä.

(4) Biologisen monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttäminen on edelleen suuri haaste, jota ilmastonmuutos ja veden kysyntä vielä lisäävät. Vaikka merkittävää edistystä onkin tapahtunut, Euroopan yhteisön biologiseen monimuotoisuuteen liittyvän tavoitteen saavuttaminen vuonna 2010 vaatii lisäponnisteluja[54]. Euroopan maataloudella on keskeinen asema biologisen monimuotoisuuden suojelemisessa.

(5) On tärkeää, että näihin ensisijaisiin tavoitteisiin liittyvien toimien asemaa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005[55] mukaisesti hyväksytyissä maaseudun kehittämisohjelmissa lujitetaan entisestään.

(6) Näiden yhteisön ensisijaisten tavoitteiden merkityksen vuoksi olisi säädettävä, että jäsenvaltioilla on velvoite sisällyttää maaseudun kehittämisohjelmiin uusiin haasteisiin liittyviä toimia.

(7) Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 10 artiklassa säädetään, että neuvoston päätöksellä 2006/144/EY[56] vahvistettuja yhteisön strategisia suuntaviivoja (ohjelmakausi 2007–2013) voidaan tarkistaa erityisesti yhteisön ensisijaisiin tavoitteisiin tehtyjen tärkeimpien muutosten huomioon ottamiseksi. Tästä syystä olisi säädettävä jäsenvaltioiden yleisestä velvoitteesta tarkistaa kansallisia strategiasuunnitelmia yhteisön strategisten suuntaviivojen tarkistuksen perusteella sen määrittämiseksi, kuinka ohjelmia tulee muuttaa.

(8) On tarpeen vahvistaa määräaika uusiin haasteisiin liittyvien toimien sisällyttämiseksi maaseudun kehittämisohjelmiin, jotta jäsenvaltioilla on kohtuullisesti aikaa muuttaa maaseudun kehittämisohjelmiaan tarkistettujen yhteisön strategisten suuntaviivojen ja kansallisten strategiasuunnitelmien perusteella.

(9) Uusien velvoitteiden vuoksi olisi mukautettava maaseudun kehittämisohjelmien sisältöä koskevia vaatimuksia. Olisi vahvistettava toimia koskeva ohjeellinen luettelo, jotta jäsenvaltioiden olisi helpompi määrittää uusiin haasteisiin liittyvät toimet maaseudun kehittämisen oikeudellisessa kehyksessä.

---

53 Neuvoston päätelmät, Luxemburg, 30.10.2007, 13888/07.

54 Neuvoston päätelmät, Bryssel, 18.12.2006, 16164/06.

55 EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 146/2008 (EUVL L 46, 21.2.2008, s. 1).

56 EUVL L 55, 25.2.2006, s. 20.

(10) Uusiin ensisijaisiin tavoitteisiin liittyvien toimien käyttöönottoa koskevien lisäkannustimien tarjoamiseksi tuensaajille olisi säädettävä mahdollisuudesta soveltaa näiden toimien osalta suurempia tukimääriä ja -osuuksia.

(11) [Viljelijöille yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti maksettavien suorien tukien järjestelmää koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä] XX päivänä XXkuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o XXXX/XXXX[57] 9 artiklan 4 kohdan ja 10 artiklan 4 kohdan mukaisesti tuen mukauttamisesta saatavat varat on käytettävä maaseudun kehittämistukeen. On aiheellista varmistaa, että näitä varoja vastaava määrä käytetään uusiin haasteisiin liittyvien toimien tukemiseen.

(12) Koska näitä varoja vastaavia määriä on käytettävä täydentävällä, erityisellä ja sitovalla tavalla maaseudun kehittämistuen tavoitteiden välinen tasapaino ei saisi kärsiä.

(13) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun asetuksen (EY) N:o 1698/2005 muuttamisesta annetulla asetuksella (EY) N:o 146/2008[58] otettiin käyttöön uudet täydentävien ehtojen mukaiset vastuusäännöt siinä tapauksessa, että maatalousmaata siirretään kyseisen kalenterivuoden aikana. Johdonmukaisuuden varmistamiseksi olisi säädettävä, että samoja täydentäviä ehtoja koskevia periaatteita sovelletaan maaseudun kehittämisessä.

(14) Selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi olisi tarkennettava, missä tapauksissa tukea ei vähennetä tai peruuteta pakollisten vaatimusten (täydentävät ehdot) noudattamatta jättämisen vuoksi.

(15) Kokemus on osoittanut, että on tarpeen sallia asetuksen (EY) N:o 1698/2005 51 artiklassa säädettyjen täydentävien ehtojen noudattamista koskevat vähäiset sääntöjenvastaisuudet, joiden vakavuuden, laajuuden ja keston vuoksi ei olisi perusteltua välittömästi vähentää myönnettäviä maaseudun kehittämistukia. Vähäisiä sääntöjenvastaisuuksia sallittaessa toimivaltaisen kansallisen viranomaisen olisi kuitenkin toteutettava asianmukaisia jatkotoimenpiteitä, kunnes noudattamatta jättäminen on korjattu. Lisäksi vähennysten tekeminen jo alun perin hyvin pieniin suorien tukien määriin saattaa osoittautua työlääksi verrattuna mahdollisesti saavutettavaan varoittavaan vaikutukseen. Tästä syystä olisi määriteltävä sopiva raja, jonka alittuessa jäsenvaltiot voivat päättää olla tekemättä vähennyksiä edellyttäen, että toimivaltainen kansallinen viranomainen varmistaa, että viljelijä oikaisee havaitun noudattamatta jättämisen.

(16) Seurantakomitean asemaa ja tehtäviä maaseudun kehittämisohjelmien muuttamisessa olisi muutettava sen toiminnan tehostamiseksi.

(17) Oikeusvarmuuden ja yksinkertaisuuden vuoksi on aiheellista selkeyttää ja yhdenmukaistaa säännöksiä, joissa säädetään, ettei perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelleta jäsenvaltioiden tämän asetuksen nojalla ja mukaisesti maksamaan tukeen.

---

57 EUVL L […], […], s. […].

58 EUVL L 46, 21.2.2008, s. 1.

(18) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1698/2005 olisi muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1698/2005 seuraavasti:

(1) Korvataan 11 artiklan 3 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) luettelo kansallisen strategiasuunnitelman täytäntöönpanemiseksi toteutettavista maaseudun kehittämisohjelmista ja maaseuturahaston määrärahojen alustava jako kuhunkin ohjelmaan, mukaan luettuina asetuksen (EY) N:o 1290/2005* 12 artiklan 2 kohdassa säädetyt määrät, ja tämän asetuksen 69 artiklan 5 a kohdassa säädettyjen määrien ilmoittaminen erikseen.”

* *EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1.*

(2) Lisätään II luvun loppuun 12 a artikla seuraavasti:

”12 a artikla
Tarkistaminen

1. Kunkin jäsenvaltion on tarkistettava 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen kansallista strategiasuunnitelmaansa 10 artiklassa tarkoitetun yhteisön strategisten suuntaviivojen tarkistuksen perusteella.

2. Jäsenvaltion on toimitettava tarkistettu kansallinen strategiasuunnitelma komissiolle viimeistään kolmen kuukauden kuluttua yhteisön strategisia suuntaviivoja koskevan päätöksen tekemisestä.”

(3) Lisätään 16 a artikla seuraavasti:

”16 a artikla
Tiettyihin ensisijaisiin tavoitteisiin liittyvät erityistoimet

1. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen maaseudun kehittämisohjelmiinsa erityistarpeidensa perusteella toimia, joilla on seuraavat yhteisön strategisissa suuntaviivoissa kuvatut ja kansallisessa strategiasuunnitelmassa tarkemmin määritellyt ensisijaiset tavoitteet:

a) ilmastonmuutos,

b) uusiutuvat energialähteet,

c) vesihuolto,

d) biologinen monimuotoisuus.

Jäsenvaltiot voivat tehdä valintansa tämän asetuksen liitteessä II vahvistetun toimia koskevan ohjeellisen luettelon ja/tai mitä tahansa muita toimia koskevan ohjeellisen luettelon perusteella edellyttäen, että kyseiset toimet liittyvät ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin ensisijaisiin tavoitteisiin ja niillä pyritään saavuttamaan liitteessä II tarkemmin määritellyt mahdolliset vaikutukset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimien liitteessä I vahvistettuja tuki-intensiteettejä voidaan korottaa 10 prosenttiyksiköllä 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen.

3. Kunkin maaseudun kehittämisohjelman on 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen sisällettävä myös seuraavat:

a) luettelo toimista ja 16 artiklan c alakohdassa tarkoitetut tiedot tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista erityistoimista;

b) taulukko, jossa vahvistetaan yhteisön kokonaisrahoitusosuus 1 päivästä tammikuuta 2010 31 päivään joulukuuta 2013 69 artiklan 5 a kohdassa tarkoitettuihin toimiin .”

(4) Lisätään 17 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3. Määriä, jotka saadaan 69 artiklan 5 a kohdan mukaisesta tukien pakollisesta mukauttamisesta, ei oteta huomioon maaseuturahaston kokonaisrahoituksessa, josta myönnettävä toimintalinjakohtainen yhteisön vähimmäisrahoitusosuus lasketaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.”

(5) Lisätään 51 artiklan 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Ensimmäistä ja toista alakohtaa sovelletaan myös, jos kyseinen noudattamatta jättäminen johtuu suoraan sellaisen henkilön toiminnasta tai laiminlyönnistä, jolle tai jolta maatalousmaa on siirtynyt.

Tässä kohdassa ilmaisulla ’siirtyminen’ tarkoitetaan minkä tahansa tyyppistä toimea, jolla maatalousmaa lakkaa olemasta siirtäjän käytössä.

Tätä artiklaa sovellettaessa ilmaisu ’koko maatila’ ei käsitä maatalouden ulkopuolista toimintaa maatilalla eikä muilla kuin maatalouteen käytettävillä alueilla, joille ei ole haettu tukea tämän asetuksen 36 artiklan b alakohdan i, iv ja v alakohdan mukaisesti.”

(6) Korvataan 51 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tuen vähentämistä tai peruuttamista sovellettaessa noudatetaan seuraavia säännöksiä:

a) Vähentämistä tai peruuttamista ei sovelleta niiden vaatimusten osalta, joiden täyttämiseen on myönnetty lisäaikaa 26 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, myönnetyn lisäajan kuluessa.

b) Tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä säädettyjen edellytysten mukaisesti jäsenvaltiot voivat päättää olla tekemättä vähennystä tai peruuttamista, jonka määrä on enintään 100 euroa viljelijää ja kalenterivuotta kohti ja johon sisältyy asetuksen (EY) N:o [XXXX/2008 (uusi asetus suorista tukijärjestelmistä)] 25 artiklan mukaisesti suoriin tukiin sovellettava mikä tahansa tuen vähentäminen tai tuen ulkopuolelle jättäminen.

Jos jäsenvaltio päättää käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa, toimivaltainen viranomainen toteuttaa seuraavana vuonna tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että viljelijä oikaisee havaitun noudattamatta jättämisen. Havainnot ja tilanteen korjaamiseksi toteutettavat toimet on ilmoitettava tuensaajalle.

c) Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, jos 1 kohdassa tarkoitettu noudattamatta jättäminen johtuu tuensaajan laiminlyönnistä, jäsenvaltiot voivat päättää olla tekemättä vähennystä, kun noudattamatta jättämistä on sen vakavuuden, laajuuden ja keston vuoksi pidettävä vähäisenä. Vähäisenä ei kuitenkaan pidetä noudattamatta jättämistä, joka aiheuttaa välittömän vaaran kansanterveydelle tai eläinten terveydelle.

Jollei tuensaaja ole ryhtynyt välittömästi toimiin havaitun noudattamatta jättämisen korjaamiseksi, toimivaltainen viranomainen toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, jotka voidaan mikäli tarkoituksenmukaista rajoittaa hallinnolliseen tarkistukseen, sen varmistamiseksi, että viljelijä oikaisee havaitun noudattamatta jättämisen. Havainnot vähäisestä noudattamatta jättämisestä ja tilanteen korjaamiseksi toteutettavat toimet on ilmoitettava tuensaajalle.”

(7) Lisätään 69 artiklaan 5 a, 5 b ja 5 c kohta seuraavasti:

”5 a. Jäsenvaltioiden on käytettävä asetuksen (EY) [N:o XXXX/2008 (uusi asetus suorista tukijärjestelmistä)] 9 artiklan 4 kohdan ja 10 artiklan 4 kohdan mukaisen tukien pakollisen mukauttamisen soveltamisesta saatavia määriä vastaava määrä 1 päivän tammikuuta 2010 ja 31 päivänä joulukuuta 2015 välisenä aikana yhteisön tukena nykyisiin maaseudun kehittämisohjelmiin sisältyviin, tämän asetuksen 16 a artiklassa tarkoitettuihin ja 1 päivän tammikuuta 2010 jälkeen hyväksyttyihin toimiin.

5 b. Jos ohjelmaa päätettäessä tämän artiklan 5 a kohdassa tarkoitettuihin toimiin käytetty kokonaismäärä on pienempi kuin 16 a artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu määrä, jäsenvaltion on korvattava erotus yhteisön talousarvioon siihen määrään asti, jolla muihin kuin 16 a artiklassa tarkoitettuihin toimiin käytettävissä olleet kokonaismäärärahat ylittyivät.

5 c. Edellä 5 b kohdassa tarkoitettuja määriä ei oteta huomioon asetuksen (EY) N:o 1290/2005 25 artiklaa sovellettaessa.”

(8) Korvataan 78 artiklan f alakohta seuraavasti:

”f) sen on tutkittava kaikki merkittävät ehdotukset maaseudun kehittämisohjelmien muuttamiseksi ja annettava niille hyväksyntä.”

(9) Korvataan 88 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei kuitenkaan sovelleta jäsenvaltioiden tämän asetuksen nojalla ja mukaisesti maksamaan ja perustamissopimuksen 36 artiklan soveltamisalaan kuuluvaan tukeen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 89 artiklan soveltamista.”

(10) Muutetaan liite seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Liite I”

b) Korvataan alaviite **** seuraavasti:

*”**** Näitä määriä voidaan korottaa tämän asetuksen 16 a artiklassa mainittujen toimien osalta ja muissa poikkeustapauksissa ottaen huomioon maaseudun kehittämisohjelmissa perusteltavat erityisolosuhteet.”*

(11) Korvataan ilmaisu ”liite” ilmaisulla ”liite I” liitteessä ja seuraavissa artikloissa: 22 artiklan 2 kohta, 23 artiklan 6 kohta, 24 artiklan 2 kohta, 26 artiklan 2 kohta, 27 artiklan 3 kohta, 28 artiklan 2 kohta, 31 artiklan 2 kohta, 32 artiklan 2 kohta, 33 artikla, 34 artiklan 3 kohta, 35 artiklan 2 kohta, 37 artikla 3 kohta, 38 artiklan 2 kohta, 39 artiklan 4 kohta, 40 artiklan 3 kohta, 43 artiklan 4 kohta, 44 artiklan 4 kohta, 45 artiklan 3 kohta, 46 artikla, 47 artiklan 2 kohta, 88 artiklan 2 kohta, 88 artiklan 4 kohta ja 88 artiklan 6 kohta.

(12) Lisätään uusi liite II, jonka teksti on tämän asetuksen liitteenä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

”LIITE II

Asetuksen 16 a artiklassa tarkoitettuihin ensisijaisiin tavoitteisiin liittyvien toimien ohjeelliset tyypit

Ensisijainen tavoite: ilmastonmuutos		
Toimityypit	**Artiklat ja toimenpiteet**	**Mahdolliset vaikutukset**
Typpilannoitteiden käytön tehostaminen (esim. käytön vähentäminen, laitteet, täsmämaatalous), lannanvarastoinnin parantaminen	26 artikla: maatilojen nykyaikaistaminen 39 artikla: maatalouden ympäristötuet	Metaani- (CH_4) ja typpioksidipäästöjen (N_2O) vähentäminen
Energiatehokkuuden parantaminen	26 artikla: maatilojen nykyaikaistaminen	Hiilidioksidipäästöjen (CO_2) vähentäminen energiaa säästämällä
Maanhoitokäytännöt (esim. maanmuokkaus, välikasvit, monipuolinen viljelykierto)	39 artikla: maatalouden ympäristötuet	Typpioksidin (N_2O) vähentäminen; hiilidioksidin talteenotto
Maankäytön muutokset (esim. viljelymaan muuttaminen laitumiksi, lopullinen kesannointi, eloperäisen maan käytön vähentäminen / kunnostaminen)	39 artikla: maatalouden ympäristötuet	Typpioksidin (N_2O) vähentäminen; hiilidioksidin talteenotto
Kotieläintuotannon laajaperäistäminen (esim. eläintiheyden alentaminen, laiduntamisen lisääminen)	39 artikla: maatalouden ympäristötuet	Metaanin (CH_4) vähentäminen.
Metsitys	43 ja 45 artikla: maatalousmaan ja muun kuin maatalousmaan ensimmäinen metsitys	Typpioksidin (N_2O) vähentäminen; hiilidioksidin talteenotto
Metsäpalojen ehkäisy	48 artikla: metsänhoitomahdollisuuksien palauttaminen ja ennalta ehkäisevien toimien käyttöönotto	Hiilidioksidin talteenotto metsissä ja hiilidioksidipäästöjen (CO_2) ehkäisy
Ensisijainen tavoite: uusiutuvat energialähteet		
Toimityypit	**Artiklat ja toimenpiteet**	**Mahdolliset vaikutukset**
Biokaasun tuotanto – eläinjätettä käyttävät anaerobiset mädättämöt (tila- ja paikallistuotanto)	26 artikla: maatilojen nykyaikaistaminen 53 artikla: taloudellisen toiminnan laajentaminen maatalouden ulkopuolelle	Fossiilisen polttoaineen korvaaminen; metaanin (CH_4) vähentäminen
Monivuotiset energiakasvit (lyhytkiertoinen energiapuu ja ruoho)	26 artikla: maatilojen nykyaikaistaminen	Fossiilisten polttoaineiden korvaaminen; hiilidioksidin talteenotto; typpioksidin (N_2O)

		vähentäminen
Maatalouden/metsätalouden tuottaman biomassan jalostaminen uusiutuvaksi energiaksi	28 artikla: maa- ja metsätaloustuotteiden arvon lisääminen	Fossiilisten polttoaineiden korvaaminen
Biomassaa käyttävät uusiutuviin energialähteisiin perustuvat laitokset/infrastruktuuri	53 artikla: taloudellisen toiminnan laajentaminen maatalouden ulkopuolelle 54 artikla: tuki yritysten perustamiseen ja kehittämiseen 56 artikla: maaseudun elinkeinoelämän ja maaseutuväestön peruspalvelut	Fossiilisten polttoaineiden korvaaminen
Ensisijainen tavoite: vesihuolto		
Toimityypit	**Artiklat ja toimenpiteet**	**Mahdolliset vaikutukset**
Vettä säästävät tekniikat, veden varastointi Vettä säästävät tuotantotekniikat	26 artikla: maatilojen nykyaikaistaminen 30 artikla: infrastruktuuri	Tehostaa veden käyttöä
Kosteikkojen kunnostaminen Maatalousmaan metsittäminen / muuttaminen peltometsätalousjärjestelmiksi	39 artikla: maatalouden ympäristötuet 41 artikla: tuottamattomat investoinnit 43 ja 45 artikla: maatalousmaan ja muun kuin maatalousmaan ensimmäinen metsitys	Arvokkaiden vesialueiden säilyttäminen; veden laadun suojelu
Osaksi luonnontilassa olevien vesialueiden kehittäminen	57 artikla: maaseutuperinnön säilyttäminen ja edistäminen	Arvokkaiden vesialueiden säilyttäminen; veden laadun suojelu
Maanhoitokäytännöt (esim. välikasvit)	39 artikla: maatalouden ympäristötuet	Eri yhdisteiden, myös fosforin, vesiin kulkeutumisen vähentämisen edistäminen

Ensisijainen tavoite: biologinen monimuotoisuus		
Toimityypit	**Artiklat ja toimenpiteet**	**Mahdolliset vaikutukset**
Lannoitteiden ja torjunta-aineiden käytön kieltäminen luonnonarvoltaan merkittävällä maatalousmaalla Integroitu ja luonnonmukainen tuotanto	39 artikla: maatalouden ympäristötuet	Suojellut runsaslajiset kasvillisuustyypit, niittyjen suojelu ja säilyttäminen
Monivuotiset piennar- ja rantakaistaleet Biotyyppien/elinympäristöjen rakentaminen ja hoito Natura 2000 -alueilla ja niiden ulkopuolella Maankäytön muutokset (laajaperäinen nurmiviljely, viljelymaan muuttaminen laitumiksi, jatkuva kesannointi) Luonnonarvoltaan merkittävien monivuotisten kasvien hoito	38 ja 46 artikla: Natura 2000 -tuet 39 artikla: maatalouden ympäristötuet 41 artikla: tuottamattomat investoinnit 47 artikla: metsätalouden ympäristötuet 57 artikla: maaseutuperinnön säilyttäminen ja edistäminen	Suojellut linnut ja muut luonnonvaraiset eläimet sekä luontotyyppiverkoston parantaminen; haitallisten aineiden pääsyn vähentäminen viereisiin elinympäristöihin
Geneettisen monimuotoisuuden säilyttäminen	39 artikla: maatalouden ympäristötuet	Säilynyt geneettinen monimuotoisuus

”

2008/0106 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

maaseudun kehittämistä koskevista yhteisön strategisista suuntaviivoista (ohjelmakausi 2007–2013) tehdyn päätöksen 2006/144/EY muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005[59] ja erityisesti sen 9 ja 10 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[60],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[61],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvosto vahvisti päätöksellä 2006/144/EY[62] maaseudun kehittämistä koskevat yhteisön strategiset suuntaviivat (ohjelmakausi 2007–2013), jäljempänä ’yhteisön strategiset suuntaviivat’.

(2) Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 10 artiklassa säädetään, että yhteisön strategiset suuntaviivat voidaan tarkistaa erityisesti yhteisön ensisijaisiin tavoitteisiin tehtyjen tärkeimpien muutosten huomioon ottamiseksi.

(3) Vuoden 2003 yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen toteutusta arvioitaessa merkittävinä uusina haasteina pidettiin ilmastonmuutosta, uusiutuvia energianlähteitä, vesihuoltoa ja biologista monimuotoisuutta. Näihin ensisijaisiin tavoitteisiin liittyvien tavoitteiden asemaa olisi lujitettava entisestään asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisesti hyväksytyissä maaseudun kehittämisohjelmissa.

(4) Yhteisön strategisissa suuntaviivoissa olisi määriteltävä tarkistettujen yhteisön ensisijaisten tavoitteiden toteutumisen kannalta tärkeät alat, jotka liittyvät ilmastonmuutokseen, uusiutuviin energianlähteisiin, vesihuoltoon ja biologiseen monimuotoisuuteen.

---

59 EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 146/2008 (EUVL L 46, 21.2.2008, s. 1).

60 EUVL C […], […], s. […].

61 EUVL C […], […], s. […].

62 EUVL L 55, 25.2.2006, s. 20.

(5) Kunkin jäsenvaltion olisi tarkistettujen yhteisön strategisten suuntaviivojen perusteella tarkistettava kansallista strategiasuunnitelmaansa ja käytettävä sitä viitekehyksenä maaseudun kehittämisohjelmien tarkistukselle.

(6) Sen vuoksi yhteisön strategisia suuntaviivoja olisi muutettava,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Muutetaan 20 päivänä helmikuuta 2006 tehty neuvoston päätös 2006/144/EY seuraavasti:

Lisätään liitteessä olevaan 2.5 ja 3.4 a kohtaan tämän päätöksen liitteessä oleva teksti.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

Muutetaan päätöksen 2006/144/EY liitteessä vahvistetut maaseudun kehittämistä koskevat yhteisön strategiset suuntaviivat ohjelmakaudeksi 2007–2013 seuraavasti:

(1) Lisätään 2 osaan kohta seuraavasti:

”2.5 Uusien haasteiden kohtaaminen

Myös YMP:n ensimmäisen pilarin mukaisista suorista tuista aiheutuvien menojen ja maaseudun kehittämispolitiikan rahoituksen välistä tasapainoa on tarkasteltu uudelleen osana vuonna 2003 käyttöön otettujen uudistusten tarkistusta. Koska YMP:n kokonaismäärärahat on vahvistettu vuoteen 2013 saakka, maaseudun kehittämiseen saadaan lisävaroja vain lisäämällä pakollista tuen mukauttamista. Lisävaroja tarvitaan EU:n ensisijaisiin tavoitteisiin liittyvien ponnistelujen lisäämiseksi ilmastonmuutokseen, uusiutuviin energialähteisiin, vesihuoltoon ja biologiseen monimuotoisuuteen liittyvillä aloilla.

- Ilmastosta ja energiasta on tullut ensisijaisia tavoitteita, sillä EU johtaa pyrkimyksiä maailmanlaajuiseen vähähiiliseen talouteen. Maaliskuussa 2007 Eurooppa-neuvosto antoi päätelmät[63] hiilidioksidipäästöjen leikkaamiseksi vähintään 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä (30 prosenttia, jos saadaan aikaan maailmanlaajuisia tavoitteita koskevaa kansainvälinen sopimus) ja sitovan 20 prosentin tavoitteen asettamiseksi uusiutuvien energialähteiden käytölle, mukaan luettuna biopolttoaineiden 10 prosentin osuus bensiinin ja dieselpolttoaineen kulutuksesta. Maa- ja metsätalous voivat omalta osaltaan merkittävästi edistää bioenergian raaka-aineiden tuotantoa, hiilidioksidin talteenottoa ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä entisestään.

- EU:n vesipolitiikan tavoitteet esitetään yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/60/EY[64], jota aletaan panna täysimääräisesti täytäntöön vuosina 2010–2012. Koska maa- ja metsätalous ovat merkittävimpiä veden ja vesivarojen käyttäjiä, niillä on myös tärkeä rooli kestävässä vesihuollossa sekä määrällisesti että laadullisesti. Vesihuollon merkitys kasvaa tulevaisuudessa pyrittäessä selviytymään jo väistämättömästä ilmastonmuutoksesta.

- Jäsenvaltiot ovat sitoutuneet pysäyttämään biologisen monimuotoisuuden vähenemisen vuoteen 2010 mennessä, mihin tavoitteeseen ei todennäköisesti päästä. Suuri osa Euroopan biologisesta monimuotoisuudesta riippuu maa- ja metsätaloudesta; ponnisteluja biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi on lisättävä erityisesti ilmastonmuutoksen odotettujen epäsuotuisten vaikutusten ja veden lisääntyvän kysynnän vuoksi.”

---

63 Neuvoston päätelmät, Bryssel, 8. ja 9.3.2007, 7224/1/07 REV 1.

64 EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

(2) Lisätään 3 osaan 3.4 a kohta seuraavasti:

”3.4 a. Uusiin haasteisiin vastaaminen

Yhteisön strateginen suuntaviiva
Ilmastonmuutos, uusiutuva energia, vesihuolto ja biologinen monimuotoisuus ovat merkittäviä haasteita Euroopan maaseutualueille, maataloudelle ja metsätaloudelle. Maa- ja metsätalouden on tulevaisuudessa annettava entistä suurempi panos kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen ja hiilidioksidin talteenoton lisäämiseen osana ilmastonmuutoksen torjumista koskevaa Euroopan unionin globaalia strategiaa. Maa- ja metsätalouden biomassasta saatavan uusiutuvan energian tuotannon lisääminen voisi niin ikään auttaa EU:n uusien tavoitteiden saavuttamista polttoaineiden ja energian kokonaiskulutuksessa vuoteen 2020 mennessä. Kestävämmät vesihuollon käytännöt ovat maataloudessa välttämättömiä, jotta tulevaisuudessa voidaan varmistaa veden riittävä määrä ja laatu sekä sopeutua vesivaroihin kohdistuviin ilmastonmuutoksesta odotettavissa oleviin vaikutuksiin. Biologisen monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttäminen on myös suuri haaste. Tästä syystä pakollisen tuen mukauttamisen lisäämisestä vuodesta 2010 alkaen saatavat lisävarat olisi käytettävä EU:n ensisijaisten tavoitteiden lujittamiseksi edellä mainituilla aloilla.

Näiden ensisijaisten tavoitteiden saavuttamiseksi jäsenvaltioita kannustetaan suuntaamaan tuki avaintoimiin. Avaintoimiin voisi sisältyä seuraavanlaisia toimia:

i) Erityisesti toimintalinjan 1 investointituki voidaan suunnata energiaa, vettä ja muita panoksia säästäviin koneisiin ja laitteisiin sekä tilalla käytettäväksi tarkoitetun uusiutuvan energian tuotantoon. Elintarvikeketjun ja metsätalouden alalla investointituella olisi autettava kehittämään innovatiivisia ja kestävämpiä tapoja jalostaa biopolttoaineita.

ii) Toimintalinjan 2 maatalouden ympäristötoimenpidettä ja metsätaloustoimenpiteitä voidaan käyttää erityisesti biologisen monimuotoisuuden lisäämiseen suojelemalla runsaslajisia kasvillisuustyyppejä, suojelemalla ja säilyttämällä niittyjä sekä harjoittamalla laajaperäistä maataloustuotantoa. Toimintalinjan 2 mukaiset erityistoimet, kuten maatalouden ympäristötuet tai metsitys, voivat niin ikään auttaa parantamaan käytettävissä olevien vesivarojen hoitoa määrän suhteen ja suojella niiden laatua. Lisäksi tietyt maatalouden ympäristötoimet ja metsätaloustoimet edistävät typpioksidipäästöjen (N_2O) ja metaanipäästöjen (CH_4) vähentämistä ja auttavat hiilidioksidin talteenottoa.

iii) Toimintalinjojen 3 ja 4 paikallisia hankkeita ja uusiutuvaan energiaan liittyviä hankkeita koskevaa yhteistyötä samoin kuin viljelijöiden suuntautumista bioenergian tuotantoon voidaan tukea. Luonnonperinnön säilyttäminen voi auttaa luonnonarvoltaan merkittävien elinympäristöjen ja arvokkaiden vesialueiden suojelemista.

iv) Koska ilmastonmuutokseen ja uusiutuvaan energiaan liittyvät kysymykset koskevat kaikkia maaseutualueita, jäsenvaltiot voivat kannustaa Leader-ryhmiä sisällyttämään nämä kysymykset paikallisiin kehittämisstrategioihinsa monialaisena aiheena. Ryhmillä on hyvät mahdollisuudet edistää ilmastonmuutokseen sopeutumista ja paikalliseen tilanteeseen soveltuvia uusiutuvaa energiaa koskevia ratkaisuja.

v) Yleisenä periaatteena on, että tuki suunnataan toimiin, jotka vastaavat asetuksen (EY) N:o 1698/2005 tavoitteita ja säännöksiä ja jotka edistävät mainitun asetuksen liitteessä II määriteltyihin uusiin tavoitteisiin liittyvien positiivisten vaikutusten saavuttamista.”

RAHOITUSSELVITYS

1.	BUDJETTIKOHTA (vuosi 2008): 67 03 05 02 05 03 05 04			MÄÄRÄRAHAT (vuosi 2008): (milj. euroa) p.m. 4 032 36 832 12 927
2.	OTSIKKO: Neuvoston asetus yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä; Neuvoston asetus yhteisen maatalouspolitiikan muuttamisesta asetuksia (EY) N:o 320/2006, (EY) N:o 1234/2007, (EY) N:o 3/2008 ja (EY) N:o […]/2008 muuttamalla; Neuvoston asetus Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 muuttamisesta; Neuvoston päätös maaseudun kehittämistä koskevista yhteisön strategisista suuntaviivoista (ohjelmakausi 2007–2013) tehdyn päätöksen 2006/144/EY muuttamisesta			
3.	OIKEUSPERUSTA: Perustamissopimuksen 36 ja 37 artikla			
4.	TAVOITTEET: – Yhteisen maatalouspolitiikan yksinkertaistamiseksi tarvittavien muutosten tekeminen, – uusien markkinamahdollisuuksien luominen YMP:lle ja – ilmastonmuutosta, vesihuoltoa ja bioenergiaa koskeviin uusiin haasteisiin vastaaminen.			
5.	VAIKUTUKSET TALOUSARVIOON	2009 (milj. euroa)	2010 (milj. euroa)	2011 (milj. euroa)
5.0	MENOT – EY:N TALOUSARVIOSTA (TUET/INTERVENTIOT) – KANSALLISISTA TALOUSARVIOISTA – MUUT	–	–9	–180
5.1	TULOT KÄYTTÖTARKOITUKSEENSA SIDOTUT TULOT	–	–	–

		2012 (milj. euroa)	2013 (milj. euroa)
5.0.1	MENOARVIO	–115	–124
5.1.1	TULOARVIO	–55	–110

5.2	LASKUTAPA: Ks. oheiset taulukot.	
6.0	MAHDOLLISUUS RAHOITUKSEEN TOTEUTETTAVANA OLEVAN TALOUSARVION KYSEISEEN LUKUUN OTETUISTA MÄÄRÄRAHOISTA	~~KYLLÄ EI~~
6.1	MAHDOLLISUUS RAHOITUKSEEN TOTEUTETTAVANA OLEVAN TALOUSARVION LUKUJEN VÄLISILLÄ SIIRROILLA	~~KYLLÄ EI~~
6.2	LISÄTALOUSARVION TARVE	~~KYLLÄ EI~~
6.3	MYÖHEMPIIN TALOUSARVIOIHIN OTETTAVAT MÄÄRÄRAHAT	KYLLÄ ~~EI~~

HUOMAUTUKSIA:
Talousarvioon vuosittain kohdistuva nettovaikutus on rajallinen (14 miljoonaa euroa säästöä vuonna 2013). Talousarvioon kohdistuu pääasiassa kahdenlaisia vaikutuksia:
i) täysin tuotannosta irrotettujen suorien tukien osuuden kasvu;
ii) joka vuosi yhä suuremman summan (enintään 2,0 miljardia euroa vuonna 2013) siirtäminen markkinatoimenpiteistä ja suorista tuista maaseudun kehittämiseen edellä mainittuihin uusiin haasteisiin vastaamiseksi.

TERVEYSTARKASTUSEHDOTUSTEN NETTOVAIKUTUSLASKELMA TALOUSARVION LUVUITTAIN

Varainhoitovuosi	2009	2010	2011	2012	2013
Tulot					
6703 (määrä pienenee)				–55	–110
Menot					
05 02 Markkinat	0	–9	–36	–146	–155
05 03 Suorat tuet (ennen tuen mukauttamista)	0	0	–144	32	32
Nettomäärä 05 02 ja 05 03 ennen tuen mukauttamista	**0**	**–6**	**–178**	**–115**	**–124**
05 03 Suorat tuet (tuen mukauttamisen seurauksena maaseudun kehittämiseen siirretyt määrät)	0	–563	–977	–1427	–2022
05 04 Maaseudun kehittäminen	0	563	977	1427	2022
NETTOMENOT (05 02, 05 03, 05 04)	**0**	**–9**	**–180**	**–115**	**–124**
TALOUSARVIOON KOHDISTUVA NETTOVAIKUTUS KÄYTTÖTARKOITUKSEENSA SIDOTUT TULOT MUKAAN LUETTUINA (67 03, 05 02, 05 03, 05 04)	**0**	**–9**	**–180**	**–59**	**–14**

LASKELMA MAITOALAN TERVEYSTARKASTUSEHDOTUSTEN TALOUDELLISISTA VAIKUTUKSISTA KÄYTTÖTARKOITUKSEENSA SIDOTTUIHIN TULOIHIN

Varainhoitovuosi	Oikeusperusta	2009	2010	2011	2012	2013
MAITOALA						
- Vaikutus lisämaksuun maitokiintiöiden korotuksen jälkeen (määrä pienenee)		–	–	–	–55,1	–110,2

LASKELMA MARKKINA-ALAN TERVEYSTARKASTUSEHDOTUSTEN TALOUDELLISISTA VAIKUTUKSISTA

Milj. euroa

Varainhoitovuosi	Oikeusperusta	2009	2010	2011	2012	2013
A. <u>Kesannoinnin poistaminen terveystarkastuksen yhteydessä ja intervention rajoittaminen ainoastaan vehnään</u>						
Vaikutus viljan vientitukiin		0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Vaikutus viljan interventiovarastointiin, mukaan luettuna intervention rajoittaminen vehnään*	10–13 artikla, 18 artikla	0,0	23,7	47,8	78,3	73,3
B. <u>Muut toimenpiteet</u>						
Perunatärkkelyspalkkio	84 a artikla, 95 a artikla				–43,4	–43,4

Tärkkelyksen tuotantotuet	Ent. 96 artikla			0,0	0,0	0,0
YHTEENSÄ		**0,0**	**23,7**	**47,8**	**34,9**	**29,9**

* Terveystarkastusskenaario on laskettu siten, että vehnä ostetaan täyteen interventiohintaan. Intervention perustuessa tarjouskilpailuun (terveystarkastusehdotus) tätä olisi kuitenkin pidettävä enimmäisvaikutuksena. Tässä vaiheessa ei ole vielä mahdollista ilmoittaa vähennysten suuruutta määrällisenä.

RIISIALA - Riisin intervention poistaminen	10 artikla			–	–	–
PELLAVA JA HAMPPU - Tuotantomääriin sidottu tuki siirtymäkauden aikana	As. (EY) N:o 1234/2007 92–94 artikla				–4,2	–8,1
KUIVATTU REHU - Markkinatuen poistaminen	As. (EY) N:o 1234/2007 86–90 artikla			–52,3	–145,2	–145,2
MAITOALA						
A. <u>Valinnaiset toimenpiteet ja niiden mahdolliset talousarviovaikutukset:</u>						
- Voin interventio: tarjouskilpailukohtainen valinnainen interventio sen jälkeen, kun tarjouskilpailuostot ovat 30 000 t	18 artikla					
- Rasvattoman maitojauheen interventio: tarjouskilpailukohtainen valinnainen interventio sen jälkeen, kun tarjouskilpailuostot ovat 109 000 t	18 artikla					
- Voin yksityinen varastointi tulee valinnaiseksi markkinatilanteen perusteella	34 a artikla		(–18)	(–18)	(–18)	(–18)
- Rasvattoman maitojauheen käyttöä rehuna koskeva tuki tulee valinnaiseksi markkinatilanteen perusteella	99 artikla					
- Kaseiinin tuotantotuki tulee valinnaiseksi markkinatilanteen perusteella	100 artikla					
B. <u>Toimenpiteet, joilla on talousarviovaikutuksia:</u>						
- Voin myyntituen poistaminen	Ent. 101 artikla		–10,0	–10,0	–10,0	–10,0
- Juuston yksityisen varastoinnin tuen poistaminen	Ent. 28 artiklan b alakohta		–24,0	–24,0	–24,0	–24,0
C. <u>Kiintiöjärjestelmä (pehmeä lasku)</u>						
- Vaikutukset vientitukiin (b)			1,6	2,5	2,3	2,1
MAITO JA MAITOTUOTTEET YHTEENSÄ			**–32,4**	**–31,5**	**–31,7**	**–31,9**

SIANLIHA-ALA - Sianlihan intervention poistaminen	Ent. 17 artikla		–	–	–	–

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 44 artiklan poistaminen (eläintaudit) (a)	Ent. 44 artikla	a	–	–	–	–

a) Ehdotuksen myötä nämä toimenpiteet rahoitetaan tulevaisuudessa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 korvaavan uuden asetuksen uuden 60 artiklan mukaisesti.
b) Olettaen, että markkinoiden tasapainoa koskeva hypoteesi toteutuu.

LASKELMA SUORIEN TUKIEN ALAN TERVEYSTARKASTUSEHDOTUSTEN TALOUDELLISISTA VAIKUTUKSISTA

Varainhoitovuosi	**2008**	**2009**	**2010**	**2011**	**2012**	**2013**
SUORAT TUET (ennen tuen mukauttamista)						
A. Vaikutukset, jotka johtuvat uusien toimenpiteiden lisäämisestä suoriin tukiin ja eräiden olemassa olevien suorien tukien poistamisesta			0,0	–90,0	85,8	85,8
B. Vaikutukset, jotka johtuvat tilatukijärjestelmän olemassa olevien tuotantomääriin sidottujen suorien tukien irrottamisesta tuotantomääristä			0,0	–54,1	–54,1	–54,1
C. Vaikutukset, jotka johtuvat aiemmin ulkopuolelle jätettyjen, tilatukijärjestelmän olemassa olevien uudelleen tuotantomääriin sidottujen suorien tukien irrottamisesta tuotantomääristä			0,0	0,0	0,0	0,0
SUORAT TUET YHTEENSÄ (lukuun ottamatta tuen mukauttamisen vaikutusta)			**0,0**	**–144,1**	**31,7**	**31,7**
D. Tuen mukauttamisen seurauksena maaseudun kehittämiseen siirretyt määrät			**563**	**977**	**1427**	**2022**

Varainhoitovuosi	**Oikeusperusta**	**2008**	**2009**	**2010**	**2011**	**2012**	**2013**
UUSIEN TOIMENPITEIDEN SISÄLLYTTÄMINEN SUORIIN TUKIIN (TILATUKIJÄRJESTELMÄ/YHTENÄISEN PINTA-ALATUEN JÄRJESTELMÄ) JA OLEMASSA OLEVIEN SUORIEN TUKIEN POISTAMINEN (ennen tuen mukauttamista)							
A. Suorien tukien järjestelmään (tilitukijärjestelmä/yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä) sisällytetyt uudet toimenpiteet	III osasto						
Kuivattu rehu	Ehdotus					124,3	124,3
Pitkäkuituinen pellava						8,1	8,1
Perunatärkkelyksen jalostustuki						43,4	43,4
B. Olemassa olevien suorien tukien järjestelmän poistaminen							
Energiakasvit	Ent. 88 artikla				–90,0	–90,0	–90,0
C. Vaikutus = A + B				**0,0**	**–90,0**	**85,8**	**85,8**

OLEMASSA OLEVIEN TUOTANTOMÄÄRIIN SIDOTTUJEN SUORIEN TUKIEN SISÄLLYTTÄMINEN TILATUKIJÄRJESTELMÄÄN/YHTENÄISEN PINTA-ALATUEN JÄRJESTELMÄÄN (ennen tuen mukauttamista)							
A. <u>Tilatukijärjestelmään tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmään sisällytetyt uudet toimenpiteet</u>	III osasto						
Valkuaiskasvit	Ehdotus				66,3	67,7	69,1
Riisi					90,5	90,6	181,5
Pähkinät					98,6	98,9	99,3
Perunatärkkelystuki viljelijöille						63,4	64,0
Tuki oliivitarhoille					105,2	105,5	105,8
Durumvehnän erityinen laatupalkkio					94,4	94,5	94,6
Yhteensä					**455,0**	**520,7**	**614,3**
B. <u>Vastaavien tuotantomääriin sidottujen suorien tukien poistaminen</u>							
Valkuaiskasvit	76–78 artikla				–86,6	–88,0	–89,4
Riisi	79–82 artikla				–90,5	–90,6	–181,5
Pähkinät	83–87 artikla				–98,6	–98,9	–99,3
Perunatärkkelystuki viljelijöille	93 ja 94 artikla					–63,4	–64,0
Tuki oliivitarhoille	110 i artikla.				–105,2	–105,5	–105,8
Durumvehnän erityinen laatupalkkio	72–75 artikla				–128,2	–128,3	–128,4
Yhteensä	As. (EY) N:o 1782/2003				**–509,1**	**–574,8**	**–668,4**
C. <u>Vaikutus = A + B</u>					**–54,1**	**–54,1**	**–54,1**

Varainhoitovuosi	Oikeusperusta	2008	2009	2010	2011	2012	2013
OLEMASSA OLEVIEN TUOTANTOMÄÄRIIN UUDELLEEN SIDOTTUJEN SUORIEN TUKIEN SISÄLLYTTÄMINEN TILATUKIJÄRJESTELMÄÄN VALINNAISEN ULKOPUOLELLE JÄTTÄMISEN JÄLKEEN (ennen tuen mukauttamista)							
A. Tilatukijärjestelmään sisällytetyt uudet toimenpiteet	III osasto						
Vilja-, öljy- ja valkuaiskasvien tuet					1526,7	1526,7	1526,7
Durumvehnän lisätuki					56,8	56,8	56,8
Naudanlihan erityispalkkio					51,9	52,5	106,3
Teurastuspalkkio, täysi-ikäiset					118,3	118,3	236,6
Teurastuspalkkio, vasikat					66,4	66,4	132,7
Siemenet					30,9	30,9	30,9
Humala					2,6	2,6	2,6
B. Vastaavien tuotantomääriin uudelleen sidottujen suorien tukien poistaminen							
Vilja-, öljy- ja valkuaiskasvien tuet					–1526,7	–1526,7	–1526,7
Durumvehnän lisätuki	66 artikla				–56,8	–56,8	–56,8
Naudanlihan erityispalkkio	68 artikla				–51,9	–52,5	–106,3
Teurastuspalkkio, täysi-ikäiset	68 artikla				–118,3	–118,3	–236,6
Teurastuspalkkio, vasikat	68 artikla				–66,4	–66,4	–132,7
Siemenet	70 artiklan 1 a kohta				–30,9	–30,9	–30,9
Humala	68 a artikla				–2,6	–2,6	–2,6
C. Vaikutus = A + B					**0,0**	**0,0**	**0,0**

LASKELMA TERVEYSTARKASTUSEHDOTUSTEN TALOUDELLISISTA VAIKUTUKSISTA MAASEUDUN KEHITTÄMISEEN

Milj. euroa

Varainhoitovuosi	2009	2010	2011	2012	2013
Pakollisen tuen mukauttamisen lisäämisestä saadut määrät	0	563	977	1427	2022
YHTEENSÄ	**0**	**563**	**977**	**1427**	**2022**